

102 bài Quyển 16 – Thơ Mặc Giang (tức từ bài số 1501 đến 1602)

thnhattan@yahoo.com.au

1. Điềm châm Lịch Sử
2. Tiếng hát muôn ngàn Việt Nam
3. Tình tự Quê Hương
4. Xin cho Em Mùa Xuân
5. Mùa Xuân em đi Lễ Chùa
6. Cuộc đời và hành trạng của Ngài Trí Tịnh đại sư
7. Bão lụt tại Queensland
8. Thiên tai bao giờ kết thúc?
9. Xin viết cho Em (bé Thảo Vân)
10. Thân phận Mồ Côi
11. Em bé nhà nghèo
12. Bản trường ca thống khổ
13. Ta yêu non nước quê mình 1
14. Huy hoàng Việt Nam
15. Ưu Đàm tâm nguyện Liên Thi
16. Cửa Vô Thường băng lạnh
17. Động đất Sóng thần !
18. Không muốn mất em
19. Chơn thể hằng nhiên
20. Núi lửa
21. Chưa vừa Tình Quê
22. Gởi cuối Trời Quê
23. Gấm vóc Quê Hương
24. Bên dòng Sông Xanh
25. Hùng Tuyên Sơn Sắt
26. Kim Cổ sắt son
27. Ôm ấp Quê Hương
28. Công Ôn Cha Mẹ
29. Vạn lời Mẹ Thương
30. Vu Lan nhớ Mẹ
31. Vườn Hồng kết nụ Mẹ Yêu
32. Tổ Quốc Việt Nam Ta
33. Yêu Tổ Quốc
34. Hai mươi năm Trưng Vương
35. Phật Đạo nhiệm màu
36. Phật Giáo Úc Châu – 2
37. Phật Giáo Úc Châu – 1

38. Bẫy Pháp Bất Thôi tuyên xưng
39. Hiệp Kỳ phương đài
40. Kính dâng Ngày Hiệp Kỳ
41. Quê hương và Đạo pháp
42. Ta yêu non nước quê mình 2
43. Cảm tác 24 chữ đầu về Ts MG
44. Xin viết cho em
45. Em là Sen gì thế
46. Cuộc đời và hành trạng của Đức Đệ Nhất Tăng Thống
47. Cuộc đời và hành trạng của Đức Đệ Nhị Tăng Thống
48. Giọt châu ngọc Vô Thường Thị Thường
49. Cái gì gọi là Tam Sa
50. Cái gọi là « Đường Lưỡi Bò »
51. Biên Đông dậy sóng
52. Quê hương là tất cả
53. Tặng “Ngừ” Xứ Nẫu
54. Đẻo gọt “Nẫu na”
55. Nào “đen” ước thề
56. Cho Nẫu hỏi thăm
57. Chôn chặt “Nẫu” niềm
58. “Ngừ” Nẫu quê tui
59. “Ngừ” con Xứ Nẫu
60. Ai về Xứ Nẫu
61. “Nẫu” niềm của Nẫu
62. Chim Lạc Hồng đậu trên Cây Tổ Quốc
63. Khán nguyện Quốc Tổ
64. Kính ngưỡng cuộc đời và hành trạng HT Hộ Giác
65. Xin viết dâng Ông
66. Năm mươi năm tưởng niệm tri ân
67. Tôn hiệu Chư Thánh Tử Đạo
68. Kính ngưỡng Bồ Tát Thích Quảng Đức
69. Một vinh dự trong đời
70. Cầu nguyện hòa bình thế giới
71. Cuộc đời và hành trạng HT Thích Minh Tâm
72. Bốn chị em Xứ Quảng
73. Hai chuyến bay định mệnh
74. Di đời Tượng đài Quách Thị Trang
75. Tôn thờ Mẹ Yêu
76. Cuộc đời và hành trạng của Ngài Nhất Hạnh
77. Sám nguyện Giao Thừa
78. Giao Thừa quy nguyện
79. Xót thương Trận Động Đất tại Nepal
80. Trường Hạ Pháp Bảo 16
81. Cuộc đời và hành trạng của HT Thích Tâm Châu

82. Cuộc đời và hành trạng của HT Thích Giác Nhiên
83. Sám Hội Cầu An Đầu Năm
84. Đức Thánh Trần Hưng Đạo Đại Vương
85. Vua Quang Trung - Nguyễn Huệ
86. Trưng Nữ Vương - Trưng Trắc & Trưng Nhị
87. Bà Triệu - Triệu Thị Trinh
88. Vua Ngô Quyền - Kết thúc 1000 năm Bắc thuộc
89. Vua Lê Thái Tổ - Anh hùng áo vải Lam Sơn
90. Quê hương Bình Định
91. Quy Nhơn - 21 Xã Phường
92. Nổi niềm Cổ Quận
93. Phù Cát quê tôi
94. An Lão mình ơi
95. Hoài Nhơn tình tự
96. Tuy Phước quê mình
97. Nhớ về Phù Mỹ
98. Thương quá An Nhơn
99. Thăm viếng Tây Sơn
100. Thương nhớ Hoài Ân
101. Vĩnh Thạnh thăm tô
102. Vân Canh ta đó

Điểm chấm Lịch Sử

Trang lịch sử, không đứng yên một chỗ
Nếu đứng yên, lịch sử chết hay sao
Đừng lẫn thân ngậm bồ hòn ẩm ớ
Dưới bùn đen thấp thỏm ngó trăng sao

Trang lịch sử, trang từng trang kế tiếp
Tự ngàn xưa cho đến tận ngàn sau
Cái trục quay liên hồi và trời nhịp
Máy chết đi không cạn kiệt con tàu

Trang lịch sử, không đóng khung thúc thủ
Đừng ngục trang bao cửa ải ngục tù
Sẽ chết dí trong gông cùm rùng rú
Mang hồn mê tức tưới trả thiên thu

Trang lịch sử, trang từng trang sống động
Luôn chuyên xoay biến hóa thật không lường
Đừng viễn vông xây lâu đài ảo mộng

Sẽ tan hoang tro bụi hóa thành không

Trang lịch sử, thật tinh anh diễm tú
Lật từng trang theo dòng chuyển đi qua
Sẽ cuốn phăng không chừa ai tất cả
Cuồng si chi, gây nghiệt ngã Ta Bà

Trang lịch sử, không có ai chống nổi
Không lấy gì be đắp phủ rong rêu
Không quyền gì mà bịt đường chắn lối
Bãi tang thương dâu biển khá lều bều

Kinh thời đại thưở đồ đồng đồ đá
Qua ăn lông ở lỗ đến hôm nay
Thời Phong kiến, Thực dân, đã đi vào nghĩa địa
Rồi chậm tiến, văn minh, cây cỏ cũng lất lay

Là điểm chấm trên đường dài lịch sử
Ta chỉ là một dấu mốc mà thôi
Sống và chết, chưa kịp ghi một chữ
Rồi mờ hoang hưng phế đã lên ngôi.

Tháng 12 – 2010
Mặc Giang

Tiếng hát muôn ngàn Việt Nam

Ta thương hai tiếng quê hương
Nâng niu gìn giữ trên đường ta đi
Không vì ăn xôi ở thì
Bọt bèo nhân ngã mà suy suyễn lòng
Không vì vận nước long đong
Nay bồi mai lở mà hòng đổi thay
Quê hương nghĩa trọng ân dày
Theo dòng lịch sử đến nay mới là
Cầu thành Đất Mẹ Quê Cha
Quê hương nguồn cội nước nhà Việt Nam
Nhớ từ khởi thủy Văn Lang
Hùng Vương gầy dựng năm ngàn năm xưa
Kinh bao nghiệt ngã gió lửa
Đường đường thạch trụ kế thừa đến nay
Nam Quan, biên ải vững tay
Cà Mau, mây nước tỏ bày thù dương
Sắt son thêm gấm quê hương

Tinh anh thêm vóc phi thường Rồng Tiên
Mới thành cảm tú Ba Miền
Huy hoàng lắm liệt hùng thiêng muôn đời
Trời sụp, không thể đổi dời
Đất động, không chuyển cơ ngơi Lạc Hồng
Quê hương là núi là sông
Là non là nước con Rồng cháu Tiên
Quê hương là trụ là kiềng
Là gốc là cội hậu tiên có nhau
Em về Rạch Giá – Cà Mau
Anh đi quan ải vững tàu giang sơn
Em về Gia Định – Sài Gòn
Anh đi Bắc Bộ - Hải Phòng đắp xây
Ngàn xưa đất nước non này
Ngàn sau vẫn thế không lay bụi hồng
Quê hương là núi là sông
Là non là nước giống dòng Việt Nam
Quê hương cảm tú danh lam
Ta reo tiếng hát muôn ngàn Việt Nam.

Tháng 12 – 2010
Mặc Giang

Tình tự Quê Hương

Quê hương tình tự vuông tròn
Ta mang trên khắp nẻo đường ta đi
Quê hương tình tự thâm thì
Ta mang trên cả đường đi lối về
Nâng niu trân trọng tình quê
Bốn mùa qua lại đề huề tháng năm
Trăng tròn rồi lại tròn trăng
Tre già rồi lại còn măng đâm chồi
Quê hương tình tự đầy vơi
Ta mang đến cả cuộc đời khôn nguôi
Khi vui câu hát tiếng cười
Khi buồn se thắt ngậm ngùi hồn đau
Lở bồi xây xát bờ lau
Tang thương đập giũa nát màu trầm kha
Suốt đời, quốc vẫn kêu gia
Đêm đêm tê tỉ canh gà điểm sương
Suốt đời, tâm vẫn tư lường
Đoạn trường cho thấu tư vương chín chiều

Quê hương còn đó mến yêu
Tự tình còn đó nâng niu vương tròn
Biển xa kéo đảo ôm hôn
Núi cao lên đỉnh kê non gói đầu
Quê hương tình tự ươm màu
Nào ai đánh đổ con tàu quê hương
Quê hương tình tự mến thương
Nào ai cản lối bút đường được sao
Biển Đông sóng vỗ rạc rào
Trường Sơn lộng gió xạc xào tháng năm.

Tháng 12 – 2010

Mặc Giang

Xin cho em Mùa Xuân

Xin cho em mùa xuân
Cho em có nụ cười
Cho em được làm người
Tuổi thơ em không có
Chỉ toàn đau khổ thôi

Xin cho em mùa xuân
Cho em sống với đời
Cho em biết nụ cười
Ngay từ khi còn bé
Chưa có những niềm vui

Tuổi lên năm lên tám
Cái gian khổ lớn theo
Cái đói trời cái nghèo
Ôi, thiên thần tuổi trẻ !
Sao lủi thủi chèo queo !

Tuổi lên năm lên tám
Đứa, bệnh tật ngặt nghèo
Đứa, gia đình mốc meo
Đứa, không cha không mẹ
Giậu đổ, biếm không leo

Tuổi thơ của em là thế
Đứa khổ, đứa mồ côi
Mỗi đứa, bệnh lạ đời
Nước mắt đã mềm môi

Tuổi thơ của em là thế
Nào biết tuổi ngọc ngà
Thiên Thần đi đâu mất
Em chui nhủi xó nhà

Xin cho em mùa xuân
Cho em được làm người
Cho em biết nụ cười
Xuân ơi, hỡi là xuân

Xin cho em mùa xuân
Tuổi xanh, hoa không nở
Tuổi thơ, đời khôn khổ
Xuân ơi, hỡi là xuân

Xin cho em mùa xuân
Cảm ơn đời nhân nghĩa
Cảm ơn lòng rộng mở
Cho em biết nụ cười

Xin cho em mùa xuân
Bao tâm lòng nhân thế
Bao con tim cứu tế
Xin cảm tạ ơn đời.

Tháng 12 – 2010
Mặc Giang

Xin cho em Mùa Xuân

Xin cho em mùa xuân
Cho em có nụ cười
Cho em được làm người
Tuổi thơ em không có
Chỉ toàn đau khổ thôi

Xin cho em mùa xuân
Cho em sống với đời
Cho em biết nụ cười
Ngay từ khi còn bé
Chưa có những niềm vui

Tuổi lên năm lên tám

Cái gian khổ lớn theo
Cái đói trời cái nghèo
Ôi, thiên thần tuổi trẻ !
Sao lủi thủi chèo queo !

Tuổi lên năm lên tám
Đứa, bịnh tật ngặt nghèo
Đứa, gia đình mốc meo
Đứa, không cha không mẹ
Giậu đổ, biêm không leo

Cái tên Lan Anh đẹp quá
Cái tên Dương Tường dễ thương
Một em, quê tỉnh Nghệ An
Một em, quê tỉnh Sóc Trăng
Hai em, mỗi đứa một làng

Lan Anh sinh từ xứ Nghệ
Làm chị Hai ở trong nhà
Còn hai đứa em nhỏ nữa
Gia đình gian khổ trăm kha

Dương Tường sinh ở Sóc Trăng
Cha em vốn đã biệt tăm
Mẹ em vội lìa nhân thế
Bàn tay của Ngoại nhọc nhằn

Tuổi thơ của em là thế
Đứa khổ, đứa mồ côi
Mỗi đứa, bịnh lạ đời
Nước mắt đã mềm môi

Tuổi thơ của em là thế
Nào biết tuổi ngọc ngà
Thiên Thần đi đâu mất
Em chui nhủi xó nhà

Xin cho em mùa xuân
Cho em được làm người
Cho em biết nụ cười
Xuân ơi, hỡi là xuân

Xin cho em mùa xuân
Tuổi xanh, hoa không nở

Tuổi thơ, đời khôn khổ
Xuân ơi, hỡi là xuân

Xin cho em mùa xuân
Cảm ơn đời nhân nghĩa
Cảm ơn lòng rộng mở
Cho em biết nụ cười

Xin cho em mùa xuân
Bao tâm lòng nhân thế
Bao con tim cứu tế
Xin cảm tạ ơn đời.

- Viết, nhân đọc câu chuyện của bé Lan Anh 8 tuổi, tỉnh Nghệ An, bị bệnh Ung Bướu trên trán ; và bé Dương Tường 5 tuổi, tỉnh Sóc Trăng, bị bệnh sốt lòai hai con mắt, được điều trị tại Bệnh viện ở Victoria.

- Và viết, khi biết có Chương trình “Mùa Xuân Cho Em” sẽ được tổ chức vào Thứ Bảy ngày 19 tháng 02 năm 2011 tại Brisbane. Nhưng sau đó, vì Bão lụt tại QLD, nên tạm dừng lại.

Tháng 12 – 2010
Mặc Giang

Mùa Xuân em đi Lễ Chùa

Mùa xuân em đi lễ chùa
Chân thành dâng hoa cúng Phật
Chấp tay nguyện cầu tha thiết
Nhân loại thế giới bình an

Mùa xuân em đi lễ chùa
Chân thành thắp nén tâm hương
Nguyện cho tám hướng mười phương
Chúng sanh nhờ ơn tế độ

Mùa xuân em đi lễ chùa
Mùa xuân Di Lạc nở hoa
Bốn mùa Đạo Vàng tỏ ngộ
Từ bi sức sống chan hòa

Mùa xuân em đi lễ chùa
Mùa xuân Đạo Pháp thơm hương
Nhân loại năm châu bốn biển
Tin yêu xây dựng tình thương

Mùa xuân em đi lễ chùa
Chấp tay nhìn lên Đức Phật
Mở ra con đường quy nhất
Ba ngàn thế giới một phương

Mùa xuân em đi lễ chùa
Mùa xuân bắt diệt là đây
Bốn mùa xuân đi xuân đến
Vườn tâm nhất điểm Chi Mai.

Tháng 12 – 2010
TNT Mặc Giang
macgiang@y7mail.com

Cuộc đời và Hành trạng của Ngài Trí Tịnh đại sư

Tăng Tín, nhất nhất ngưỡng phục Ngài Cưu Ma La Thập
Hậu thế, nhất nhất suy tôn Ngài Đường Huyền Trang
Vị thì Phụng Chỉ Chiêu Dịch
Vị thì vượt trùng vạn lý Tây Thiên
Nên Đông Độ sung mãn Ba Rừng Hoa Tạng
Phật Giáo Việt Nam
Một bậc Đại Tăng xuất hiện
Vào thế kỷ 20, đầu thế kỷ 21
Một bậc thượng thừa, xứng hiệu Đại Sư
Tôn danh Trí Tịnh, Tam Tạng nhất như
Lý - Sự thâm uyên, tinh nghiêm giới đức
Ngài không cần băng qua Tây Vực
Cũng không cần Đông Độ - Trung Hoa
Việt Nam ta đã có Trung tâm Luy Lâu ngự tòa
Ngay từ thời kỳ sơ khai, Phật Giáo truyền lưu chuyển mạch
Danh Tăng Việt Nam, 2000 năm kiệt xuất
Danh Tăng Việt Nam, 2000 năm tuyệt trần
Việt Nam ta đâu có thiếu mà còn thừa
Những bậc Long Tượng thiên môn xuất hiện “hóa thân”
Theo dòng lịch sử lung linh huy hoàng son sắt
Danh Tăng Việt Nam thời thời có mặt
Danh Tăng Việt Nam thế thế rạng danh
Mỗi xuất xứ, thông dong mây trắng trời xanh
Mỗi hành trạng, vẽ chi “tầng không nhận quá”
Nào Khương Tăng Hội, ngàn năm bia đá

Nào Vạn Hạnh, Huyền Quang, bia sử còn mờ
Nào Trúc Lâm Phật Hoàng, thử hỏi hư vô
Trong Càn Khôn, lấy gì để sánh
Nay, tôi chỉ nêu danh một Ngài Trí Tịnh
Đại hạnh khiêm từ, đại nguyện thâm sâu
Việt Tạng - quốc ngữ, bảo ngọc minh châu
Độc thọ khai hoa, một đời phụng hiến
Mọi ngôi chùa Việt Nam, khi kinh kệ trầm hùng lên tiếng
Bao nhiêu bộ kinh lớn nhỏ, khi ngân lên ẩn hiện tên Ngài
Mọi Đạo Tràng từ Châu Thành, Phố Thị, Thôn Quê trân trọng tên ai
“Hân Tịnh Tỳ kheo”, “Pháp thân” của Ngài châu sa phổ hóa
Ngài còn cưu mang, vì Quê hương đang khổ
Ngài còn cưu mang, vì Giáo Hội đang cần
Ngài còn giảng dạy, cho hàng Hậu học đức ân
Chứ đâu phải dành riêng sưu tra trầm tích chuyển dịch
Phàm có hai vai, Ngài có bao nhiêu vai, để gánh
Phàm có hai tay, Ngài có bao nhiêu tay, để làm
Một ngày có 24 giờ, thời khắc còn đâu
Nhưng Ngài không hện lần hện lữa một hai
Đa sự vẫn vẹn toàn, và chuyên tu nghiêm mật
Cuộc đời Ngài, quả thật phi thường kiệt xuất
Xuất chúng siêu phàm, có một không hai
Một Ngàn năm trước, làm lu mờ sắc ngọc hoa cài
Một Ngàn năm sau, đèn đuốc hậu lai khó soi tới
Cuộc lữ trăm năm, thân nào không mỏi
Bách niên ư hữ, một kiếp Ta Bà
Ngài hơn 90, đại thọ chưa pha
Tâm lực vẫn kiên trinh
Trí lực vẫn nguyên vẹn
Nhìn trụ vũ
Tôi đứng bên khung thềm đưa tay vén
Hỏi hư vô
Còn chỗ nào muốn trùm khắp nữa không
Kìa, xem bóng nguyệt dòng sông
Đầy xô mặt nước bênh bồng mà chi
Kìa, xem vân vũ li ti
Ngựa đua dưới nước, thuyền thì chèo non
Việt Nam ta, ửng dẫu son
Cần chi vay mượn lối mòn tha nhân
Việt Nam ta, tuyệt thế trần
Cần chi rũ mặt phù vân ngoại hình
Việt Nam ta có của mình
Của mình siêu xuất tuyệt tình nhớ nghe
« Nhận quá tâng không », không cần ai nhớ

Ngàn sau lưu ảnh, nào hỏi nhớ quên
Việt Tạng xung dương, Pháp Bảo Tôn Kinh
Trí Tịnh an nhiên, trùng trùng sinh diệt
Phật Giáo Việt Nam truy tôn thi thiết
Tùng chữ từng câu trì tụng thời thời
Chuông mõ ngân vang trầm bổng nơi nơi
Tôn danh Ngài tương ứng vô biệt xứ
Xin viết đôi lời, hãy lia ngôn nắm ý
Xin ghi đôi câu, y nghĩa bất y nhân
Phật Giáo Việt Nam, có danh tăng Việt Nam
Không những chỉ Tam Tạng tinh thông, Ưu thời mẫn thế
Mà vũ trụ càn khôn, lọt bùm chân lông, không đầy hạt cải.

Ngày 05 tháng 01 năm 2011
Thích Nhật Tân kính bút.

Bão lụt tại Queensland

Bão lụt tàn phá Queensland
Nước từ dưới đất trào lên
Nước từ trên trời trút xuống
Bão thổi kinh hoàng thác loạn
Biển nước mênh mông cuộn cuộn
Ngập lụt Miền Quê
Ngập khắp ngoại ô
Ngập tràn thành phố
Cây cối tróc gốc gãy đổ
Nhà cửa xiêu vẹo ngựa nghiêng
Xe cộ trôi nổi lênh khênh
Mọi vật dụng thi nhau tuôn theo dòng thác lũ
Bão lụt tàn phá Queensland
Nước từ dưới đất trào lên
Nước từ trên trời trút xuống
Bão thổi điên cuồng thác loạn
Báo động di tản “Hot News” cao ngàn
Người người thảng thốt
Bỏ vật bỏ của
Kéo chạy thoát thân
Nhưng con số tử vong cao lên từng lúc
Người bị mất tích nhảy vọt mấy chục
Mọi hệ thống thông tin nóng hổi dành cho Queensland
Chính giới, phóng viên, dân cư, nhận tín hiệu phát lên
Cùng phát tán mọi thanh âm hót hời

Đường sá tất nghẽn
Điện cắt tứ tung
Xe chữa lửa, xe cảnh sát, xe cứu thương
Nhá đèn, bấm còi hụ như rêm
Nhưng đều ùn lại, chậm hơn rùa bò
Tất cả cùng nằm yên, đường đi bít lối
Hơn hai tháng trường
Nước mưa không biết mỗi
Hai hơn tháng trường
Nước trút không biết ngưng
Dân cư Queensland thống nổi điêu linh
Mọi sắc tộc và người Việt của mình
Đồng gánh chịu và cùng chung số phận
Nhiều nạn nhân
Nhiều gia đình
Công sức trần lao, biến thành tay trắng
Mồ hôi nước mắt, đổ biển đổ sông
Mấy mươi năm gầy dựng
Phút chốc thành số không
Chẳng khác nào những ngày đầu tỵ nạn
Sức còn đâu nữa
mà bảo phải ráng
Lực còn đâu nữa
mà bảo gắng lên
Cuộc đời đánh đổi phù vân
Ba chìm bảy nổi phong trần gian lao
Ngày xưa còn sức còn cào
Ngày nay kiệt lực da bào thịt thau
Ngày xưa tỵ nạn vượt tàu
Ngày nay nạn tỵ một màu tang thương
Ngày xưa từ bỏ quê hương
Ngày nay giã biệt không đường mà đi
Đâu bạc trắng còn chi mà sức
Tuổi chát chồng cạn lực chỉ tiêu
Trầm kha đánh đổi đã nhiều
Gian truân lao khổ mấy chiều xác xơ
Mấy mươi năm, nào ngờ tay trắng
Mấy mươi năm, tay trắng nào ngờ
Đêm nằm thức mộng ru mơ
Một đời chám hết, đại khờ hồn đau
Những ngày xưa, vượt tàu tỵ nạn
Những ngày nay, xơ mạn con tàu
Queensland nắng ấm mà đau
Một trận (con) bão lụt cạn tàu Queensland.

Đầu tháng 02

Viết sáng Mồng Hai Tết Tân Mão – 2011

Sau hơn 2 tháng cùng nổi khổ với người dân tại QLD.

TNT Mặc Giang

thnhattan@yahoo.com.au ; macgiang@y7mail.com

Thiên Tai bao giờ kết thúc?

Tháng 12, Tháng 01 Năm 2011

Bão lụt tại Queen-sland Úc Đại Lợi

Ngày 23 tháng 02

Động đất xảy ra tại Christ-church Tân Tây Lan

Ngày 11 tháng 3

Lại động đất sóng thần tại đảo quốc Nhật Bản

Khu ngoại ô biển mất

Một Thị trấn biển mất

Một Thành phố biển mất

Một Tỉnh lỵ, rồi liên tỉnh, liên vùng biển mất

Đất không còn là đất

Trời không còn là trời

Đảo lộn

Ngựa nghiêng

Chôn vùi

Tím ngắt !

Tang thương

Vụn vỡ

Khổ đau

Chết ngất !

Còn gì là sự sống và cuộc đời

Còn gì là sinh mạng của con người

Của muôn loài cùng vạn vật

Khóc chưa kịp khóc

Cười chưa kịp cười

Chết không toàn thây, biển mất

Sống thần thờ ngậy đại tâm can

Trần gian ơi hỡi trần gian

Nhân gian sao lắm bề bàng đón đau

Xanh kia ráo mán cạn tàu

Chơi trò tháu cày đồ đầu phù sinh

Nơi này chưa hết điêu linh

Nơi kia xuất hiện cực hình trầm kha

Nơi này tan cửa nát nhà

Nơi kia vùi dập Ta Bà đấng cay
Sức người chỉ có đôi tay
Đành cam thống nỗi đọa đày mà thôi
Chia nhau chấp vá đắp bồi
Chia nhau tình tự da mồi thịt thau
Động đất gì mà tăng cường địa chấn
Sóng thần gì mà tường nước dựng lên
Tốc xoáy
Nhấn chìm
Trào lộng
Mông mênh
Mọi vật thể đều tan hoang
Tất cả san bằng bình địa
Thái Bình Dương ời, vành đai muôn thuở
Án Độ Dương ời, lẫn ranh địa cầu
Núi lửa, động đất ở thế thuận mâu
Chợt bùng nổ thì hành tinh xanh gánh chịu
Khi xảy ra, không hoành hành đơn điệu
Mà kéo theo những điệp khúc liên hoàn
Mưa, gió, bão, lụt, thiên tai tựa vết dầu loang
Tha hồ gặm thét và tha hồ thác loạn
Dữ dội
Bạo tàn
Kinh hoàng
Khiếp đảm !
Nghiêng ngửa
Chôn vùi
Đổ nát
Tang thương !
Còn chi mà nói đoạn trường
Còn chi mà nói tư lừng hồn đau
Điều linh chưa kịp đổi màu
Thống khổ đã ụp phủ đầu nhân gian
Đổ nát chưa kịp kéo màn
Vụn vỡ đã ụp phủ phàng thế nhân
“Đã đày vào kiếp phong trần
“Dở sống dở chết” mấy lần mới thôi”
Queen-sland nước Úc, hai năm sau chưa vá nổi
Christ-church Tân Tây Lan, còn vụn vỡ mười năm
Nhật Bản tiếp theo, mấy mươi năm xa xót Phù Tang
Hỡi Bão lụt!
Hỡi Động đất!
Hỡi Sóng thần!
Hỡi Núi lửa!

Hỡi Thiên tai!
Hỡi mọi Thiên tai!
Và Thiên tai đến bao giờ mới kết thúc???

Sau Bão lụt tại Queensland, thì Động đất tại Tân Tây Lan, rồi Động đất Sóng thần bên Nhật Bản, nhưng bị bận ĐH, sáng nay 24-3-11 mới viết.

Mặc Giang

Xin viết cho Em

- *Viết, sau khi đọc câu chuyện “Vai gầy bé bỏng chăm Mẹ liệt giường”, đăng trên Việt Luận 2543 Thứ Ba ngày 08-3-2011, trang 19. Tôi cũng đã lên mạng tìm câu chuyện trên với ý muốn biết thêm tin tức, lục được số điện thoại, đã gọi và nói chuyện trực tiếp với anh chị Nguyễn Trí Tuấn + Nguyễn Thị Thương cùng cháu Thảo Vân.*

- *Những ai có lòng khi đọc bài này và câu chuyện dưới đây, xin liên lạc với chúng tôi để hỗ trợ, vì tôi đang có ý hướng giúp đỡ cho anh chị Tuấn + Thương và cháu Thảo Vân một số vấn đề cụ thể.*

- *Nếu có, xin liên lạc email của tôi thnhattan@yahoo.com.au hoặc tel 61-402-442431.*

Em còn nhỏ khi chưa tròn hai tuổi
Mẹ của em bị nạn liệt toàn thân
Liệt cả người và liệt cả tay chân
Nằm một chỗ đần đờ không nhúc nhích

Bà của em chịu trăm phần cơ cực
Lo bên ngoài và mọi việc trong nhà
Từ ruộng đồng đến bếp núc can qua
Cái đói khổ của quê nghèo Hà Tĩnh

Bà Nội già nhìn con dâu bất hạnh
Mới hăm hai, tội nghiệp quá con tôi
Dâu nhà nghèo chưa có nổi nụ cười
Giờ đành phải trần thân chan nước mắt

Em hai tuổi cầm tay Mẹ không chặt
Chẳng hiểu sao Mẹ không nắm tay em
Nhưng ngày một ngày hai, khi lớn lên
Em mới biết sự tình ra nông nổi

Đến hôm nay, em đã được mười tuổi
Mẹ của em như thế tám năm trường
Giọt đau nào khô cạn hết tình thương

NƯỚC MẮT MẠNH DƯƠNG QUAY QUOI ĐAI HẠNH

Em đi học, thiếu áo quần ấm lạnh
Thiếu bút mực, thiếu giấy trắng học trò
Cơm canh thừa, em xách túi xin cho
Phụ với Cha, tháng ngày mớ lúa gạo

Ngày từng ngày, em bí bô bên Mẹ
Đút cháo cơm, lau nước mắt Mẫu Từ
Thảo Vân ơi, hiểu thảo nữa, em ơi
Mẹ còn sống, nghĩa là Mẹ chưa chết

Mẹ nằm đó nhưng lòng đau quặn thắt
Biển Đông kia sóng vỗ phủ mấy bờ
Tình Mẹ tràn, ngập khắp cả hư vô
Thời gian dài kỷ canh treo bốn vách

Ba trăm sáu mươi lăm ngày tí tách
Tám năm trường nhịp đập gõ con thoi
Nước Sông Lam, chưa chắc đã mặn mòi
Núi Hồng Lĩnh, hơi đèo heo hút gió

Ngày từng ngày, Mẹ em vẫn nằm đó
Chờ con về sau mỗi buổi tan trường
Chờ chồng về sau đồng áng gió sương
Còn Nhạc mẫu ra vô run lấy bấy

Thảo Vân ơi, tất cả cho em đây
Em là tình thương là sự sống cả nhà
Của Nội thương và của Mẹ của Cha
Em hãy lớn lên giữa cảnh đời bất hạnh

Rồi một mai, em hãy rèn tâm tánh
Thương những bé thơ lạc lõng cõi trần gian
Em còn Mẹ còn Cha, dù nước mắt ngập tràn
Nhưng những em bé kia, không còn ai để gọi

Tận niềm đau biết làm sao để nói
Cuối nguồn cơn thi thiết biết bao lần
Em hãy vươn lên, ngoan ngoãn nghe Thảo Vân
Chia khổ đau những mảnh đời bất hạnh.

Ngày 14 tháng 3 năm 2011
TNT Mặc Giang

Thân phận Mồ Côi

Mồ côi là gì hỡ Cô
Mồ côi là gì hỡ Bác
Mà khi từ nhỏ đến giờ
Ai ai cũng thường hay gọi
Trẻ em khốn khổ mồ côi

Mồ côi là gì hỡ Anh
Mồ côi là gì hỡ Chị
Mà khi mở mắt chào đời
Đến nay ai ai cũng nói
Con nhà bất hạnh mồ côi

Còn Cha là ai thừa Chị
Còn Mẹ là ai thừa Anh
Mà em từ thuở lọt lòng
Đến nay mái chòm đầu xanh
Chưa từng biết ai như thế

Em thấy cũng trong bọn trẻ
Cũng cùng lứa tuổi như em
Đứa cầm hai tay: Mẹ, Mẹ
Đứa thì bông bế: Ba, Ba

Người thời cất tiếng con Cô
Người thời cất tiếng con Bác
Bọn em một lũ ngơ ngác
Chẳng từng nghe tiếng thương yêu

Có Mẹ thì được cưng chiều
Có Cha thì được nâng niu
Chúng em một bọn đông lắm
Nghe lòng trống vắng buồn hiu

Tiếng Mẹ là gì hỡ Mẹ
Tiếng Ba là gì hỡ Ba
Mà con từ thuở sinh ra
Chưa từng biết ai Cha Mẹ

Cũng mang một kiếp trong đời
Tuổi thơ cũng khóc cũng cười
Người ta thường hay cứ gọi
Tụi em là trẻ mồ côi

Mang Ôn cứu vớt, vậy thôi

Mồ cô, em cảm ơn đời
Mồ cô, em cảm ơn người
Cảm ơn muôn lòng nhân thế
Nhìn trông cánh cửa đơn cô

Mồ cô, nín khóc thôi cười
Mồ cô, nào nói nên lời
Cảm ơn từ bi cứu tế
Giúp cho thân phận mồ cô.

Tháng 4 – 2010
Mặc Giang

Em Bé Nhà Nghèo

Em mang con cái nhà nghèo
Cửa nhà trống rỗng mốc meo
Mái che lều tranh vách lá
Áo quần ba mảnh đàng đeo

Em mang con cái nhà nghèo
Thân còm gầy ốm tong teo
Chân tay lòi xương da bọc
Nhà nghèo một lũ nhóc nheo

Nhỏ, thềm cà rem cục kẹo
Thềm, đưa tay mút đỡ thềm
Tới tuổi đến trường đi học
Áo quần vá đắp tèm lem

Bạn bè đưa thời quà bánh
Đưa thời hàng quán thên thang
Còn em muốn rã quai hàm
Ngày ngày củ sắn khoai lang

Nhưng em không có buồn đau
Thương cho Cha Mẹ dãi dầu
Đàn em còn thêm mấy đứa
Xó nhà quanh quẩn trước sau

Sau hè mấy hàng rau đắng
Trước hè mấy luống rau cay

Con Miêu, nó kêu tiếng Meo
Lúc nhỏ Mèo kêu như thế
Tới già Mèo vẫn Meo, Meo

Nên em cam phận nhà nghèo
Xác xơ, nào dám đua đòi
Thở còn thiếu hơi hết sức
Mơ gì, ước vọng xa xôi.

Tháng 4 – 2011
Mặc Giang

Bản trường ca thống khổ

Thương em nhỏ trên quê nghèo khốn khó
Thuở đầu đời cho tới lúc lớn lên
Sống quanh quẩn túp lều tranh bó rọ
Ruộng đồng khô nung rẫy vắng không tên

Quần áo cũ của người Anh để lại
Bộ bà ba của người Chị để dành
Em mặc vào trông hớn hờ mới toanh
Dù lỗ chỗ đã mòn khâu đắp vá

Da cháy nắng hương ngô đồng lúa mạ
Chân tay gầy be luống bấp nương khoai
Con nhà quê vốn mang sẵn cõm còi
Ngay từ lúc còn nằm trong bụng Mẹ

Đói khổ quá, sữa đầu cho con bú
Nhai cơm canh thật nhỏ mớm cho con
Nuốt đi con, con của Mẹ, ngoan ngoan
Lòng của Mẹ đong đầy hai khóe mắt

Nhà quê nghèo đèo liên miên khúc ngặt
Tiền đâu mà Bác sĩ với Nhà thương
Mỗi một lần đau bệnh đến thất thường
Truyền thống cũ: xoa dầu và cạo gió

Con đi học, lại đèo thêm cái khổ
Tiền đâu mà học phí với học đường
Cha Mẹ em, tay chải với tay bưng
Ráng cho lăm đành bỏ ngang Trung học

Làng quê nghèo nhưng nghĩa tình sâu nặng
Đường quê nghèo đất cát nhũn tay chân
Thương cho em như châu thể thương thân
Hòa âm vọng một ngày mai tươi sáng.

Tháng 4 – 2011

Mặc Giang

Ta yêu Non Nước quê mình 1

Ta yêu non nước quê mình
Quê hương gấm vóc in hình sơn khê
Ta yêu non nước vẹn thề
Bắc Nam Trung quyện đê huề sắt son
Ba Miền gìn giữ châu toàn
Gừng cay muối mặn vuông tròn có nhau
Đan tay vững lái con tàu
Đan tâm dẫn bước trước sau nhịp nhàng
Đi qua mấy nẻo đò ngang
Đi về mấy nhịp cung đàn mền thương
Quê Mẹ hoa trở thơm hương
Quê Cha vững tiến trên đường đẹp tươi
Đi qua môi thắm hoa cười
Đi về thân thiện người người mền yêu
Ta yêu non nước mỹ miều
Cầu trẻ bắt nhịp cầu kiều vọng vang
Ta thương nước Việt năm ngàn
Sử ca Văn Hiến huy hoàng Việt Nam
Muôn ngàn thắng tích danh lam
Muôn vẻ sắt chạm đá vàng tinh anh
Đẹp hơn mây trắng trời xanh
Quý hơn bốn biển cầu thành năm châu
Anh em hòa quyện bên nhau
Ta yêu ta quý con tàu Việt Nam.

Tháng 4 – 2011

Mặc Giang

Huy hoàng Việt Nam

Tình quê hương vọng nỗi niềm Đất Mẹ
Tiếng quê hương vang khí tiết Quê Cha

Giống Lạc Hồng mang dòng dõi Rồng Tiên
Khắp non sông gấm vóc của Ba Miền
Tình Dân tộc thêm keo sơn gắn bó

Ài Nam Quan đỉnh địa đầu Phía Bắc
Mũi Cà Mau điểm cuối tận Phương Nam
Đi đến đâu reo nhịp khúc hòa vang
Đất nước này, Non sông này bất diệt

Thời tao loạn bao anh hùng liệt nữ
Thuở thái bình bao quân tử trượng phu
Việt Nam ta sừng sững với thiên thu
Bằng thời đại chuyên trao từng thế hệ

Ngoài, vang danh khắp năm châu bốn bể
Trong, kết sắt son tô thắm sơn hà
Tiếng Quốc kêu đồng vọng tiếng Gia Gia
Tình Dân tộc, Nghĩa Đồng bào thắm thiết

Gừng cay muối mặn
Biển rộng sông dài
Tự tình Đất Mẹ

Gấm vóc giang sơn
Càn khôn trụ vũ
Dũng khí Quê Cha

Ba Miền trời khúc hoan ca
Là non là nước của nhà Việt Nam
Ba Miền trời khúc vang vang
Việt Nam sông núi huy hoàng muôn năm.

Tháng 4 – 2011
Mặc Giang

Ưu Đàm tâm nguyện Liên Thi

40 năm, sống trên quê hương, không chết
18 năm, tu học tại quê nghèo, không sao
Không đầy 2 năm xứ người, hồn phách tiêu hao
Di thể, bị đem vùi trong nhà kho tiểu tự

Mấy tháng sau khi chết, mới gọi là tri hô báo cứ
Mấy tháng bị ém nhem, mới gọi là phát hiện tử thi

20 tuổi Đạo, 42 tuổi Đời, biệt tăm
Ra xứ Người, chưa tròn hai năm
Hỡi Giác linh Sư Cô, nguyện cầu siêu thoát

Thân giả huyễn, bỏ cho trần gian kỳ quặc
Kiếp phù sinh, bỏ cho phù thế nhuộm màu
Màu trần chuyên, oán trái, nghiệt ngã đầu mâu
Mà nhân thế đầy đầy tai ương biến loạn

Loạn từ ngoài Đời, bụi trần tục nhiễm
Loạn vào trong Đạo, hoen ố Thiên môn
Cô hãy tiêu diêu, cho thanh thoát tâm hồn
Cớ sự của Cô, để lại cho trò đời hỗn tạp

Câu chuyện của Cô, tôi đã đọc Báo
Tang Lễ của Cô, tôi đã xem qua
Buồn không, nghiệt ngã Ta Bà
Đau không, Pháp lữ trong nhà Như Lai
Liên Thi phiêu bạt phương đài
Kim Cúc bắt nhiễm hoa cài khóc hương
Người thân, nát ruột đoạn trường
Pháp lữ, có thấu tư lương phù sinh
Cô đi, mộng mị một mình
Trò đời, lưu lại bóng hình can qua
Cát nào mà chẳng phù sa
Bụi nào mà chẳng Ta Bà xưa nay

Tôi viết những lời này
Đúng ra không muốn viết
Viết cho Cô thì ít
Mà cho người ở lại thì nhiều
Đời, thì ở đâu cũng Đời, trần thế lêu bêu
Đạo, thì ở đâu cũng Đạo, khổ nghèo chết bỏ
Đừng đứng núi này trông núi nọ
Đừng đứng chỗ nọ trông chỗ kia
Tu là tu, chứ không vì bào ảnh rong rêu
Bọt bèo nhân ngã đã đầy đầy ứ trọc

Thầy Tổ chúng ta, nâu sòng áo vải
Tương chao dưa muối, thấm đượm thơm hương
Thế hệ chúng ta, bảo vệ, noi gương
Mọi không thời, chỉ là thế tùy quy hợp

Tang Lễ của Cô
Không dự được, nhưng tôi lặng yên như nhất

Tiếng kinh kệ trầm hùng vô lậu
Đạo Bồ Đề, hành xử, vô tâm
Cho Đạo Từ Bi, vĩnh trụ Ưu Đàm
Hồi Từ Chúng nhập lưu
Vào đời, chuyển hóa quần sanh
Hãy phát đại đại nguyện
Tự độ, độ tha trên hành trình Thánh Đức.

*Viết cho Sc Liên Thi, thế danh Hồ thị Kim Cúc,
Sinh tại Miền Trung VN, vong vãng tại Hoa Kỳ,
42 tuổi Đời, 20 tuổi Đạo.*

Ngày 31 – 5 – 2011

TNT Mặc Giang

Cửa Vô Thường Băng Lạnh !

Được tin con ra nước ngoài Hành Đạo
Mẹ cam tâm chấp nhận những đoạn đành
Con đã quy y, thể phát đầu xanh
Cắt ái đã đau, từ thân lại thắm

Thời thơ ấu cảnh quê nghèo ấm lạnh
Tuổi thanh xuân phát nguyện khoác nâu sồng
Thỉnh thoảng gặp con, tạm đỡ ngóng trông
Rồi cũng nguôi ngoai khi quên khi nhớ

Mấy chục năm tại Tỉnh nhà muôn thuở
Bồng nhân duyên đưa đẩy qua Xứ Người
Tiễn con đi tiếng khóc ngậm tiếng cười
Bởi cách trở giữa muôn ngàn thiên lý

Trái đất tròn, nhưng một trời con ạ
Cảnh chia ly, Mẹ thắm thía nhiều rồi
Mỗi biệt ly, mỗi cảnh ngộ, con ơi
Muốn gặp lại không dễ gì đâu tá

Khi con đi, lòng Mẹ thâm bảo dạ
Ra nước ngoài, chắc không đến độ gì đâu
Hơn nữa, đó là đất nước xứ Mỹ Châu
Là một Cô Ni tu hành, có gì lo sợ

Nhưng, lại một chữ nhưng nghiệt ngã
Nghe báo tin, Mẹ bủn rủn tay chân

Xin nói rõ dùm cho, có đúng không
Hai lỗ tai nghe, sét đánh lòng bùng
Đúng là con rồi: LIÊN THI – KIM CÚC

Họ lo thủ tục cho đi nhận xác
Từ Việt Nam đến Mỹ, quá nửa tinh cầu
Ruột gan Mẹ như bằm nát thịt thau
Qua được rồi, vẫn ngày ngày chờ đợi

Thi thể con, Mẹ không được nhìn thấy
Nghe nói, thịt da bị phân hủy hết rồi
Chết sau năm tháng, mới phát hiện con ơi
Chờ ba tháng DNA vẫn chưa kết quả

Cái xác chết cũng không cho nhận con ạ
Thời văn minh khác thời của Mẹ hồi xưa
Hễ xác định xong, là nhận đem về
Dù một đồng bụi nhùi bọc bao thối rữa

Mẹ đành chịu, già từ con, con nhé!
Từ già lần này, là vĩnh biệt thiên thu
Mẹ trở về nơi cố quận thâm u
Đèn leo lét cúng cho con mỗi tối

Còn xác con, Mẹ xin được giao lại
Cho Nhà Chùa và Những Vị Từ Tâm
Khi nào xong cứ tiến hành Lễ Tang
Rồi thiêu đốt, cho xin chút tro cốt

Ôi đưa con tôi: Hồ thị Kim Cúc
Đầu Phật thêm tên: Thích Nữ Liên Thi
Sinh tử là gì, sinh tử là chi
Hương trầm tỏa, con lặng buồn không nói

Mẹ biết làm gì cho con, hồi Kim Cúc
Ó ô, thất lễ rồi, xin lỗi quý vị nghe
Tôi biết làm gì cho Sư cô Liên Thi
Di ảnh Cô, nhìn Mẹ, nhưng im re
Gió se thất, Cửa Vô Thường băng lạnh !!!

Ngày 31 – 5 – 2011
Xin viết thêm một bài cho Thân mẫu của Sc Liên Thi,
Xin Cù đón nhận và tôi mạn phép viết thay cho Cù.

TNT Mặc Giang

Động đất đã xảy ra
Sóng thần đã ập phủ
Đất trời nghiêng ngửa
Vũ trụ lặn quay
Vỡ toang mặt mày
Nát tan tâm não
Còn hơn diêm ảo
Một giấc chiêm bao
Còn hơn ly kỳ
Một cơn ác mộng
Bão thổi cuồng phong trào lộng
Tốc xoáy cuốn hút lộn nhào
Thế thời thật thế hay sao
Vụn vỡ, đánh đổ, hư hao
Cát đá bùn đen quện cẩu
Tim nát ruột bầm rỉ máu
Thau chì bạc trắng lên ngôi
Tan hoang tàn tạ lở bồi
Động đất, sóng thần, nổ tung, đảo lộn
Ác mộng trả về ác mộng
Chiêm bao trả lại chiêm bao
Cổ lượm lại được gì nào
Động đất, sóng thần
Lặng câm tàn tạ
Ngọc ngà, cát đá
Một bãi tiêu sơ
Phập phù, mộng khác chi mơ ???

Tháng 6 – 2011

Không muốn mất em

Tôi cần trọng tìm kiếm em từ thuở
Khi tâm tư biết nhận thức tánh linh
Em lặng yên không lộ diện bóng hình
Nhưng tôi biết chẳng rời xa nửa bước

Em vẫn thế uyên nguyên và chân thực
Còn riêng tôi cũng chẳng mất bao giờ
Nhưng nắm bắt quả thật như giấc mơ
Một với hai lần ranh xa mấy độ

Bởi phân kỳ nên làm sao hội tụ
Bởi vòng tròn chưa khép kín phải không

Bởi mắt em còn có nghĩa gì đâu
Cát bụi kia vô tri giác sẫm màu
Tôi con người chứ không là gỗ đá

Dù vẫn biết em ẩn hiện đâu đó
Nhưng gặp nhau thật khó quá đi thôi
Cõi phù sinh huyễn ảo cả một đời
Tôi lặn lội phiêu bồng trong cuộc lữ

Tôi không muốn mắt em dù một thoáng
Dẫu người điên hay ngay cả người khùng
Họ vẫn còn cái gì đó tương dung
Tôi cũng thế đâu phải là gỗ đá !

Tháng 6 – 2011

Chơn thể hằng nhiên

Rằng em từ thuở ban sơ
Cùng tôi đi mãi trên bờ tử sinh
Uyên nguyên như bóng với hình
Lung linh hòa quyện như mình với ta
Có nhau hơi thở vào ra
Còn nhau nhịp bước khi xa khi gần
Kìa xem tựa áng phù vân
Chân mây mặt nước phong trần sá chi
Kìa xem vân vũ li ti
Ngân hà ngưng đọng thôi thì thời gian
Bên em có ánh trăng ngàn
Bên tôi bóng nguyệt thanh thang ao hồ
Bên em gói mộng đêm mơ
Bên tôi giấc điệp lơ thơ buông mảnh
Rằng em bóng dáng tinh anh
Rằng tôi trụ vũ tử sanh sá gì
Rằng em chơn thể huyền vi
Rằng tôi bản tánh vô nghi khứ lai
Đường đi lối cỏ hoa cài
Đường về điểm nọ phương đài trở bông
Khi đi núi khác với sông
Khi về núi núi sông sông khác gì
Ngàn năm lối cũ kinh kỳ
Muôn năm hằng hữu vô nghi thế thôi.

Tháng 6 – 2011

Núi lửa đang hoạt động
Núi lửa đang phụt khói
Lửa bắn ngọn lên rồi
Thạch nham, phún thạch bắt ngòi
Cát cao, mịt mù, tung tóe
Lòng đất đã vỡ
Mặt đất chao nghiêng
Thán khí, nham thạch oan khiên
Sục sôi tuôn trào phóng loạn
Lửa bắn thành ngọn
Khói cuộn thành dòng
Cát đá vỡ toang
Sức nóng kinh hồn bốc cháy
Núi lửa thấu cáy
Núi lửa tung hoành
Ông Xanh rởn ốc màu xanh
Bà Dày rùng mình khiếp vía
Huống chi sức con người bé nhỏ
Huống chi sức vạn vật còn con
Dập vùi cục biển thành hòn
Tan hoang vụn vỡ có còn gì không
Phập phù núi biển thành sông
Chết cây chết cỏ chết đồng ruộng nương
Chết lối chết nẻo chết đường
Chết làng chết phố chết phường tiêu ma
Dưới đất, tan cửa nát nhà
Người chết, không kịp kêu la
Trên trời, mịt mù khói bụi
Chim bay hết nổi
Hàng không đóng băng
Hành khách như rêm
Phi trường kẹt cứng
Đường biển cũng khựng
Đường bộ cũng ngưng
Không những chỉ một vùng mà liên vùng
Không những một quốc gia mà liên quốc
Thế mới biết sự kinh hoàng núi lửa
Thế mới biết sức hủy hoại lan xa
Núi lửa, một trận can qua
Tai ương hậu họa đầy đà về sau
Đất còn biến thái đổi màu
Trời còn rủ mặt một bầu thê lương
Con người nát cõi tình thương
Vạn vật nát cõi nghệ thường phù sinh

Vùng trời lặng thính câm nín
Vùng đất nghiêng ngửa tiêu sơ
Lạnh băng tịch vắng như mơ
Ác mộng chiêm bao thảng thốt
Chí Lợi phải mất nhiều năm, còn ủ dột
Năm Châu phải mất nhiều năm, chưa trong lành
Thời tiết biến đổi
Khí hậu vờn quanh
Nóng lạnh trái mùa
Nắng mưa trái gió
Núi lửa vẫn còn đỏ
Núi lửa chỉ nằm yên
Lâu lâu nổi cơn điên
Phát khùng tung một trận
Núi lửa mà nổi giận
Nhân thế hãy coi chừng
Luôn theo dõi dự phòng
Tránh tai ương biến họa
Núi lửa ơi, đừng nổi khùng nữa nhé
Hành tinh xanh đâu có tội tình chi
Cùng chung nhau một tinh thể, có gì
Sao bắt nạt mà gây ra nông nổi
Núi lửa ơi, hãy nằm yên lòng đất
Con người chỉ sống trên vành móng mà thôi
Đày đọa chi những nghiệt ngã toi bời
Rồi yên lặng và phì phào thổi bột
Núi lửa ơi, dành cho nhau sự sống
Ta van người đừng các cố oan khiên
Dù cho người có nổi trận khùng điên
Cũng châm dứt và phập phù khép miệng.

Viết cho Trận Núi Lửa xảy ra đầu tháng 6-2011 tại Chí Lợi.

TNT Mặc Giang

Chưa Vừa Tình Quê

Quê tôi bên cạnh dòng sông
Mạ thơm lúa chín ươm đồng ruộng nương
Tình quê in những con đường
Lối qua ngõ tắt nẻo bương quanh làng
Ngày lên rọi nắng hoen vàng
Đêm về tắm ánh trăng ngàn rong chơi
Khi ra tựa cửa sông ngòi
Bên bờ cát trắng ru hời sóng reo

Nghèo, ừ, thân thể thóp thoi
Da cằn sạm nắng mặn mòi nhiều khê
Nhưng mà là cả trời quê
Nhưng mà là cả vổ về mền thương
Dầu cho châu thị phố phường
Không sao lấp nổi tư lờng hồn quê
Dầu cho vật của dư thừa
Không sao đắp nổi vũng thừa rách lòng
Quê tôi bên cạnh dòng sông
Tình quê tắm gội thơm đồng ruộng nương
Quê tôi nghèo khổ gió sương
Tình quê dịu ngọt mía đường hương cau
Nếu cho chọn lựa, một câu
Tôi xin đánh đổi không cầu hơn thua
Quê tôi, đừng nói đong đưa
Tôi buông cái một, chưa vừa Tình Quê.

Tháng 6 – 2011
TNT Mặc Giang

Gởi cuối Trời Quê

Quê hương của tôi nghèo lắm
Đồng khô ruộng quẩn cối cần
Dãi dầu một sương hai nắng
Đong đầy nhưng nhớ tháng năm

Quê hương của tôi nhỏ nhỏ
Nhà tranh vách lá lưng đồi
Gạo cơm ngô khoai nghèo khó
Nhưng thương nhớ quá đi thôi

Mùa lên hương lúa thơm đồng
Mẹ quê tay cấy tay trồng
Tóc dài nhẹ buông đở nắng
Áo quần thô vá trổ bông

Mùa gặt đã đến kia rồi
Cha quê ướn đằm mồ hôi
Gái quê trĩu đôi vai gánh
Trai quê nhầy nhựa thở hơi

Chiều về bếp lửa hồng tươi
Nụ khô tươi thắm môi cười

Hò khoan bên ánh chị hằng
Tiếng ca hòa reo tiếng hát
Khuya rồi bỏ lại đêm trăng

Quê tôi đường đất lối mòn
Xóm trên xóm dưới khắp thôn
Khổ nghèo cùng chung ấm lạnh
Nhưng sao chan chứa tâm hồn

Quê tôi cuộc sống bình thường
Quanh năm tay chải tay bưng
Không lệch giàu nghèo là mấy
Nhưng sao thấm đượm tình thương

Thương quê nhớ quê nhiều lắm
Đóng khung một mảnh trời quê
Tâm tư chưa hề vắng lạnh
Ước mong gọi nhớ nhưng về

Đâu rồi xưa cũ quê tôi
Đã mang từ đó trong đời
Thuần mầu then cài cửa đóng
Tình quê gửi cuối phương trời.

Tháng 6 – 2011
TNT Mặc Giang

Gắm vóc Quê Hương

Quê hương từ thuở dựng cờ
Mở mang bảo vệ cơ đồ Việt Nam
Bất luận lão ấu nữ nam
Thôn quê Thành thị Giàu sang Nghèo hèn
Chung lòng góp sức nên công
Thấm tô bồi đắp non sông thái bình
Can qua bao thuở đao binh
Ngoại xâm nội chiến rêm mình hồn thiêng
Oai linh vững trụ thạch kiềng
Kết đan thanh sử Rồng Tiên muôn đời
Tinh hoa cốt cách rạng ngời
Cấu thành huyết thống giống nòi Việt Nam
Quật cường quật khởi huy hoàng
Vẽ lên dấu ngọc sắt son kiêu hùng
Bà Miền non nước soi chung

Tô bồi sức sống vĩnh nhiên an bình
Kính qua khói lửa điêu linh
Gắn hàn ôm ấp tự tình keo sơn
Đất đá kết tạo tâm hồn
Thau chì biến hiện sắt son tuyệt vời
Quê hương gấm vóc nơi nơi
Thương nhau gìn giữ hỡi người Việt Nam.

Tháng 6 – 2011
TNT Mặc Giang

Bên dòng Sông Xanh

Sông xanh bên nước con đò
Hương thơm đồng nội câu hò tình quê
Hai bờ sóng đẩy vỗ về
Đò đưa hòa nhịp ven đê hữu tình
Làng quê nhỏ nhỏ xinh xinh
Đầu trên xóm dưới quyện mình tương lân
Đói no ấm lạnh ân cần
Mạ non lúa chín lựa lẫn có nhau
Đầu làng thoang thoảng hoa cau
Cuối thôn lối trước ngõ sau chan hòa
Hương đồng cỏ nội đơm hoa
Sông xanh bên nước kết tòa thiên trang
Lũy tre bao bọc quanh làng
Lơn mơn trúc biếc nhẹ nhàng vươn lên
Hoàng hôn vừa tắt khơi đèn
Trăng ngàn đã đợi thên thên óng vàng
Tình quê thấm đượm chứa chan
Gừng cay muối mặn lại càng keo sơn
Đá mòn nhưng dạ chẳng mòn
Sông xanh bên nước hằng còn tháng năm.

Tháng 6 – 2011
TNT Mặc Giang

Hùng Tuyên Sơn Sắt

Ai đem nước đổ ra sông
Để cho con nước bênh bồng trôi đi
Nước kia có tội tình gì
Đừng buôn đừng bán đừng vì lợi danh

Da vàng máu đỏ khổ thay
Dân tộc chịu đựng đọa đày thê lương
Chết đồng chết ruộng chết nương
Chết làng chết phố chết phường tiêu ma
Ai đem nước đổ trăm kha
Để cho quốc quốc gia gia nghẹn lòng
Tự tình không nỡ sao hong
Máu đen tim lạnh tê hồn thế sao
Có nghe Sông Núi kêu gào
Có nghe Non Nước tuôn trào hờn căm
Ông Cha quét sạch ngoại xâm
Sao nay con cháu sài lang cáo chồn ?
Ông Cha sừng sững Tiên Rồng
Sao nay con cháu lộn dòng vong nô ?
Nếu không, vạn tiếng tung hô
Toàn Dân Tộc, giữ cơ đồ Việt Nam
Nếu không, quét sạch gian tham
Toàn Dân Tộc, giữ giang san nước này
Một bàn tay, triệu bàn tay
Một con tim, triệu trái tim nối liền
Nơi gương sông núi hồn thiêng
Bắc Nam Trung, vững Ba Miền keo sơn
Một sắt son, triệu sắt son
Một tấm lòng, triệu tấm lòng hùng vang
Nơi gương Văn Hiến năm ngàn
Cổ kim như một huy hoàng Việt Nam.

Tháng 6 – 2011
TNT Mặc Giang

Kim Cổ Sắt Son

Xin ngắt một cành hoa
Dâng lên công đức Mẹ
Xin ngắt một cành hoa
Dâng lên công đức Cha
Nhớ thương cửa cửa nhà nhà
Non non nước nước gia gia hữu tình
Ta đi trên nước non mình
Ta về đồng nội in hình núi sông
Dư đồ một dải cong cong
Uốn theo chữ “S” Tiên Rồng Việt Nam
Xin ngắt một cành hoa
Tôn thờ công đức Mẹ

Ngàn năm Văn Hiến tinh ba
Rồng Tiên mở hội hoan ca kiêu hùng
Đất này là đất nước chung
Nước này là của giống dòng Việt Nam
Vàng son chạm sắt lên chàm
Ngoại thực sạch bóng ngoại xâm tiêu đời
Hỡi người Việt Nam ta ơi
Nhất hô bá ứng vạn lời tuyên ngôn
Đông Tây Nam Bắc đừng hòng
Tan hoang khiếp vía kinh hồn biết chưa
Xin ngắt một cành hoa
Đáp đền ơn Mẫu Tử
Xin ngắt một cành hoa
Nhớ nghĩa đức Phụ Thân
Nếu cần, đánh đổ phù vân
Nếu cần, quét sạch phong trần bụi bay
Nói cho biết đó biết đây
Đừng gieo ách họa đừng bày tai ương
Việt Nam đừng khí đường đường
Trọng nghĩa thì sống, dở tuồng ra tro
Xâm lăng, xâm thực chật mồ
Hống hách, bạo ngược, xương khô chất chồng
Này này, ta bảo nhớ không
Lật trang sử cũ thoát trông nhớ nghe
Này này, ta bảo đừng mê
Đụng vào biết mặt, chui về nhà ma
Việt Nam Dân Tộc của ta
Nhứt ngôn ký xuất thiên la rợn hồn
Xưa nay vẫn thế không sờn
Cổ kim không đổi sắt son Tiên Rồng
Đó là núi núi sông sông
Định ban tọa thị giống dòng Việt Nam.

Tháng 6 – 2011
TNT Mặc Giang

Ôm ấp Quê Hương

Quê hương là gì hỡi Mẹ
Đất trời một cõi bao dung
Sóng lòng thâm kêu khe khẽ
Nhớ thương thương nhớ vô cùng

Quê hương là gì hỡi Mẹ

Quê hương là dòng sữa Mẹ
Ấp yêu từ thuở chào đời
Lớn lên đi đây đi đó
Vọng về cố quận chơi vui

Quê hương là cơm là áo
Mẹ Cha một nắng hai sương
Nuôi con chất chồng khổ nãi
Mồ hôi nước mắt khôn lường

Quê hương là sông là núi
Dày trang sử ngọc theo dòng
Máu xương ông cha thành đất
Dư đồ chữ S cong cong

Quê hương là non là nước
Nam Quan đến mũi Cà Mau
Ba Miền mến yêu gấm vóc
Sắt tô son thắm tươi màu

Quê hương là bông là lúa
Mạ non xanh mơn tay ươm
Mái tranh bập bùng bếp lửa
Tình quê thơm ngát ruộng đồng

Quê hương là mây là gió
Mẹ quê tóc trắng hoa cau
Ông Cha bao đời chống đỡ
Cháu con gìn giữ con tàu

Quê hương là đất là nước
Sông dài ôm ấp biển xa
Kính qua sao đời vật đổi
Cháu con bảo vệ sơn hà

Quê hương là sông là núi
Biển Đông kê vách Trường Sơn
Ngàn xưa gương soi Văn Hiến
Ngàn sau chiếu sáng huy hoàng

Quê hương là thế hỡ Mẹ
Quê hương là thế hỡ Cha
Cháu con Rồng Tiên mở hội
Hoan ca một mái quê nhà

Nâng niu ước vọng câu thề.

Tháng 6 – 2011
TNT Mặc Giang

Công Ơn Cha Mẹ

Thương con từ lúc ra đời
Dạy con từ lúc nằm nôi
Nâng niu tuổi thơ bé bỏng
Võng đưa kẹo kẹt ru hời

Khi con biết nói biết cười
Mẹ Cha khôn xiết mừng vui
Công lao sinh thành dưỡng dục
Mai sau con sống nên người

Thương con ngày một lớn lên
Vỗ về từ mái đầu xanh
Mong con bình an khôn lớn
Bảo khuyển cho đến trưởng thành

Cuộc đời vạn lý phong ba
Con ơi nhớ lời Mẹ Cha
Nhớ lời Thầy Cô dạy dỗ
Thương non thương nước thương nhà

Đường dài mới biết ngựa hay
Con ơi ghi nhớ câu này
Luyện công tinh ba sức lực
Mai sau không phí tháng ngày

Lo gì cuộc đời gian khó
Ngại gì cuộc sống mai sau
Tôi luyện bình sinh sẵn có
Hai tay vững lái con tàu

Đường đi còn nhiều ngõ ngách
Nẻo đến hầm hố chông gai
Vượt qua định ban tới đích
Mới hay rõ mặt anh tài

Lò cừ nung nấu tâm can
Công thành nào chẳng gian nan

Ân đức cho con trái tim
Nâng niu giữ gìn con nhé
Suốt đời không thể nào quên.

Tháng 6 – 2011
TNT Mặc Giang

Vạn lời Mẹ Thương

Tôi viết vạn lời tiếng Mẹ thương
Tôi xin mang Mẹ đi muôn đường
Để hình bóng Mẹ in tâm khảm
Để nhớ Mẹ yêu đếm ngón sương

Đôi mắt Mẹ hiền vạn mên yêu
Tình thương gom hết vẫn chưa nhiều
Chưa đầy mắt Mẹ mênh mông quá
Còn trống nhiều khung cửa ấp yêu

Tấm lòng của Mẹ rộng thênh thang
Nhật hết càn khôn chưa ngập tràn
Nhật hết Biển Đông còn chỗ trống
Mẹ hơn Cự Lạc lẫn Thiên Đàng

Tay Mẹ thiêng liêng vô hậu tiên
Sá gì tay ngọc với tay tiên
Tay Hiền tay Thánh còn ranh giới
Tay Mẹ vô biên khắp mọi miền

Chỉ cần mắt Mẹ ngó nhìn thôi
Diễm phúc chứa chan nhất cuộc đời
Vàng bạc kim ngân không thể sánh
Giàu sang địa vị chẳng lên ngôi

Chỉ nắm bàn tay Mẹ dẫu yêu
Tan đi tất cả mọi liu xiú
Khô đau biến mất tiêu sâu khổ
Êm ấm an vui phủ nhiều điều

Tôi không nói khoác, ngấm đi nghe
Còn Mẹ, sống đi, sẽ biết, hè
Đừng để một mai chìm ngõ tối
Thắp đèn đom đóm đếm sao khuya

Dù tôi có viết đến muôn lời
Chữ nghĩa thế gian vét cạn từ
Tiếng MẸ vô cùng không diễn hết
Dù cho một tiếng MẸ mà thôi

Những ai còn Mẹ cứ vui đi
Kéo đẽ một mai héo nụ cười
Dù nụ cười khô đong mắt ướt
Suối vàng róc rách gõ thiên thu.

Tháng 6 – 2011
TNT Mặc Giang

Vu Lan Nhớ Mẹ

Vu Lan nhớ Mẹ nhớ vô vàn
Hai tiếng Mẫu Từ luôn vọng vang
Một cõi đi về lòng lộng quá
Đôi bờ sóng vỗ nước mênh mang

Thương nhớ Mẹ hiền lắm Mẹ ơi
Từ khi Mẹ khép cửa ru hời
Con thăm kiếm Mẹ trong vô tận
Chỉ vọng hai từ tiếng Mẹ Ơi

Có nghe cửa ngõ của A Tỳ
Con cố kiếm tìm chẳng lối đi
Không neo xuống lên không dấu vết
Chỉ nghe vắng vắng bất tư nghi

Có nghe một cõi Nước An Bang
Mẹ có về không kết Nụ Vàng
Vạn hữu trùng trùng sa pháp giới
Làm sao con biết chẳng âm vang

Sinh tử oan khiên nghiệt ngã, ừ
Một khi khép mở rẽ thiên thu
Cửa sinh cửa tử im phăng phắc
Một tiếng vô thanh phủ thái hư

Chắp tay đánh lễ Hội Vu Lan
Quyện khói trầm hương thoảng nhẹ nhàng
Vạn đức Hồng Danh ban tế độ

Dù cho nhắm mắt xin ghi nhớ
Mang Mẹ đi theo vạt nẻo đường

Dù cho muôn hướng đến ngàn phương
Mang Mẹ đi theo nhé Mẹ thương
Để kiếp phù sinh không thống nỗi
Không reo điệp khúc của vô thường.

Tháng 6 – 2011
TNT Mặc Giang

Vườn Hồng kết nụ Mẹ Yêu

Cho tôi được gắn mãi hoa hồng
Hoa trắng xin đừng vội trắng bông
Còn Mẹ là còn hơn tất cả
Không gì so sánh Mẹ, nghe không

Hoa hồng một đóa mãi xinh tươi
Còn Mẹ, là còn có nụ cười
Mất Mẹ, cuộc đời mất tất cả
Mẹ ơi, xin Mẹ sống muôn đời

Hoa hồng cài áo chẳng sòn vai
Thương Mẹ nâng niu đỡ cánh cài
Đừng để cánh phai tàn tím tím
Ngàn năm ngậm suối khóc tuyền đài

Hoa hồng như Mẹ thắm hồng tươi
Đỏ thắm trong tim thắm cả người
Rào rạc Biên Đông triều sóng vỗ
Tình tang điệp khúc Mẹ à ơi

Vườn hồng kết nụ Mẹ yêu thương
Một đóa Mẫu Thân thơm vạt đường
Còn có mía lau hương dịu ngọt
Tay tiên nét ngọc tỏa đài phương

Vườn hồng xin Mẹ kết thiên thu
Cửa Tử im re, chẳng ứ ừ
Chỉ có Cửa Sinh tràn sức sống
Ngàn năm trắng sáng chẳng mây mù

Những ai còn Mẹ hãy nâng niu
Đến tận cùng tận cùng tận cùng tận cùng

Bóng chiều sẽ vội thoáng qua mau
Mây gác tầng không phủ xuống đầu
Băng lãng hoàng hôn chờ bóng tối
Sao trời le lói nhỏ canh thâu

Cẩn trọng thâm sâu giữ đóa hồng
Nhớ nghe đừng đợi lá diêu bông
Rừng hoang cỏ dại xanh rì đỏ
Thu tím hạ nồng lạnh gió đông

Bông hồng cài áo tỏa thơm hương
Vành áo cài hoa kết Mẹ thương
Điểm phúc nhất đời còn có Mẹ
Ta xin đánh đổi mọi nghề thường

Đừng để vô thường kéo đến nghe
Nước sông đừng ngập vỡ bờ đê
Đơn côi sóng lệ mòn mi mắt
Réo rất đêm hè vọng tiếng ve

Thôi, xin kết thúc áo cài hoa
Hoa Trắng Hoa Hồng tự điểm hoa
Đừng để một mai đến quá trễ
Hoa Hồng Hoa Trắng hỡi là hoa.

Tháng 6 – 2011
TNT Mặc Giang

Tổ Quốc Việt Nam Ta

Tổ Quốc Việt Nam Ta
Vũ trụ càn khôn đã định ban
Giang sơn gấm vóc ở Phương Nam
Muôn đời hiện hữu cùng trời đất
Sơn sắt tinh hoa kết sử vàng
Hùng Vương mở nước dựng Văn Lang
Văn Hiến ngàn năm sơn thiếp vàng
Dòng giống Lạc Hồng tô thắm mãi
Năm châu bốn biển lộng huy hoàng
Tổ Quốc Việt Nam Ta
Từ Ái Nam Quan tới Mũi Cà Mau
Từ Trường Sơn ra thấu Biển Đông
Vùng đất, vùng trời
Vùng sâu, vùng xa

Trời còn ê ẩm màu xanh
Đất còn e úng cội cành cỏ cây
Nhìn xem Nam Bắc Đông Tây
Thử ai sánh nước non này hơn không
Thiên hà vũ trụ càn khôn
Việt Nam ta cũng trường tồn vĩnh nhiên

Tổ Quốc Việt Nam Ta

Bắc, giáp Trung Hoa
Tây, giáp Miên – Lào
Nam, giáp Xiêm La
Đông, liền biển cả
Tựa Trường Sơn như vách núi thành đồng
Vượt trùng khơi cho biển nổi liền sông
Trường Sa, Hoàng Sa đảo ru gió hát
Phú Quốc, Côn Sơn sóng reo dào dạt
Sầm Sơn, Đồ Sơn trời nhịp hoan ca
Dung Quất, Hạ Long hòa vọng thiết tha
Ôi đất nước Rồng Tiên, giang sơn cẩm tú

Tổ Quốc Việt Nam Ta

Năm ngàn năm lịch sử đã qua
Năm ngàn năm lịch sử đang tới
Của Lạc Hồng thì Rồng Tiên mở hội
Của Vua Hùng thì tế thể hùng anh
Trên dưới một lòng, bảo vệ non sông
Thù trong, giặc ngoài, bá chủ, ngoại xâm
Từng quét sạch chứ chưa hề khiếp phục
Nào có nghĩa một ngàn năm giặc Tàu
Nào có nghĩa một trăm năm giặc Tây
Hay mấy mươi năm ý thức hệ đu dây
Vẫn kiên trinh quật khởi quật cường bất khuất

Tổ Quốc Việt Nam Ta

Bắc Nam Trung một nhà
Khắp quê hương một cội
Em góc biển, mom sông, cắm sào đứng đợi
Anh rừng sâu, đỉnh núi, cùng gọi nhau về
Kính qua tao loạn nhiều khê
Trái bao biển động cũng kề có nhau
Ân tình thấm đượm nhớ câu
“Một con ngựa ốm cả tàu không ăn”
Huống chi ức hiếp xâm lăng
Máu đào trứng đất, xương quặng lên non
Giống dòng Hồng Lạc keo sơn
Rồng Tiên tuyệt diệu sắt son muôn đời
Anh đi biên ải mù khơi
Em chờ đồng nội lên đồi vọng phu

Bài ca chiến thắng gió lùa đêm đông
Nhìn trông vận nước long đong
Nói dòng lệ sử hình cong cơ đồ
Lượm từ từng mảnh xương khô
Thân trai nợ nước đắp bờ núi sông
Lượm từ tiết đọng ra hong
Hồn thiêng sông núi trở bông tôn thờ
Tổ Quốc Việt Nam Ta
Ngàn năm xinh đẹp như mơ
Muôn năm tô thắm rợp cờ hùng ca
Tuyên xưng Quốc Quốc Gia Gia
Non Non Nước Nước của nhà Việt Nam.

Tháng 7 – 2011
TNT Mặc Giang

Yêu Tổ Quốc

Yêu Tổ Quốc, xin khấu đầu Tiên Tổ
Gia hộ cho non nước mãi trường tồn
Việt Nam này toàn vẹn khắp núi sông
Không suy suyễn tơ hào một tấc đất

Yêu Tổ Quốc, nguyện hồn thiêng sông núi
Gia hộ cho Dân tộc mãi trung trinh
Băng phong ba bão táp cõi Cá Kinh
Quét sạch bóng bạo tàn phường xâm thực

Yêu Tổ Quốc, triệu con tim là một
Triệu con người một thể bất phân ly
Triệu bàn tay uy dũng bất tư nghi
Đồng đống dục khi sơn hà nguy biến

Yêu Tổ Quốc, rợp cờ bay khói quỳên
Khí hùng anh bất khuất tiến lên đường
Sắt son này kiên thệ giữ quê hương
Dù xương máu phơi tràn nơi chiến địa

Ông Cha ta, đã ngàn đời như thế
Anh em ta, tiếp tục phủ dưới cờ
Sử huy hoàng thêm gấm vóc điểm tô
Thân sĩ tử, khí anh hùng bất tử

Đất trời Nam, dân Việt Nam hùng cứ

Dân tộc này đã đúc nung truyền thống
Quốc Tổ Hùng, Dân tộc của hùng anh
Sử Việt Nam mãi mãi là Sử Xanh
Mới kết tinh thành Rồng Tiên tuyệt thể

Yêu Tổ Quốc, trời có sập bất kể
Đất có lay, bất luận, chẳng hao mòn
Một tấc đất cũng là của giang sơn
Quân xâm thực đừng hòng mà cưỡng chiếm

Yêu Tổ Quốc, khi hô vang một tiếng
Trời đất rung, vũ trụ cũng lăn quay
Quân xâm thực, đừng để ta ra tay
Sẽ trôi chết không đường nào thoát khỏi

Yêu Tổ Quốc, ngàn xưa cao vời vợi
Đến ngàn sau, tựa ngọc sáng minh châu
Việt Nam ta sừng sững vững con tàu
Giống Lạc Hồng rạng danh soi kim cổ.

Tháng 7 – 2011
TNT Mặc Giang

20 năm Trưng Vương

20 năm, dòng thời gian đầu ngắn
Trường Trưng Vương kỷ niệm đã viên tròn
Bụi phấn mờ không phai nhạt sắt son
Tiếng Việt còn khắc ghi và gìn giữ

20 năm, miệt mài từng con chữ
Nhớ nằm lòng tiếng Việt thật mến thương
Đó là nguồn là cội là quê hương
Là huyết thống truyền lưu từ Tiên Tổ

20 năm, bóng sân trường nho nhỏ
Dù đến đi theo khúc rẽ dòng đời
Vẫn còn kia những kỷ niệm tuyệt vời
Nào Thầy Cô, nào Học Trò yêu dấu

20 năm, bản trường ca hợp tấu
Tiếng Việt còn nước Việt mãi thiên thu
Vén đêm đen, xua bóng tối mịt mù
Vàng dương hiện lộng trời xanh mây trắng

Còn Tổ quốc ba Miền – Nam Trung Bắc

20 năm, như keo sơn thắt chặt
Ôn Thầy Cô tình nghĩa của Học Trò
Bảo bọc nghe và gìn giữ sao cho
Trường Trung Vương ngày càng thăng tiến mãi.

Viết chúc mừng và chia sẻ với
quý Thầy Cô và Học sinh Trường Việt Ngữ Trung Vương.

19-8-2011

Mặc Giang

Phật Đạo nhiệm màu

Khóa Tu Phật Pháp năm nay
Cũng như thường lệ năm ngày diễn ra
Nương theo Giáo lý Phật Đà
Thầy Trò diu dắt về nhà Như Lai
Thời thời khắc khắc hòa hài
Thanh tao an lạc sương mai nắng chiều
Đạo màu huyền nhiệm cao siêu
Phật Ân tế độ tiệp tiêu vi trần
Ô kìa già ảnh phù vân !
Mặc cho “mưa Sở mây Tần” sá chi
Ngàn năm xưa, thật vô nghi
Ngàn năm sau, hỡi ai vì cho ai
Truyền trao kế thế miệt mài
Dấu son điểm ngọc hoa cài ngấn sương
Đan tay chia sẻ đoạn trường
Đan tâm đánh đỏi nghề thường phù sinh
Ta Bà bản đục hư vinh
Người con Đức Phật giữ mình nguyên sơ
Đã từ vô thi đến giờ
Vô chung cũng thế không hề đổi thay
“Có, thì có tự mảy may
Không, thì cả thế gian này cũng không”
Anh hùng, nhẹ tựa lông hồng
Trượng phu, nào ngại tang bồng hay sao
Quảng đi huyễn mộng chiêm bao
Cành Mai trước ngõ, Hoa Đào trở bông.

Ngày 02-01-2012

Viết, nhân Khóa Tu Học Phật Pháp Úc Châu 11

Giáo Hội Hải Ngoại Úc Châu
Phật Giáo Thống Nhất hợp đầu tương quy
Băng thuyền Bát Nhã vô nghi
Ba chìm bảy nổi cũng vì độ sanh
Trên, nương Bóng Cả Cha Lành
Dưới, cứu khổ lụy vòn quanh Ta Bà
Cái thời : nhược pháp cường ma
Suy vi đạo đức, đẩy đà trầm luân
Cái thời : điên đảo nhiều nhưong
Thiện tâm khuất bóng, hiền lương bật hình
Xa mờ Thánh Đức, Tánh Linh
Nhân, ngã, bỉ, thử rêm mình, quặn đau
Tóc kia, bạc trắng đỉnh đầu
Thân này, rã rượi vũng sâu tư lừng
Lại còn Đạo Pháp, Quê Hương
Dân Tộc, Tổ Quốc cuối đường chưa ra
Ai, không thống nổi nước nhà
Vời trông Đất Mẹ, Quê Cha nào lòng
Con tim còn thở, đem hong
Ruột gan dẫu nát, chưa xong bản hoài
Người người con Phật ta ơi
Cru mang gánh vác trọn đời mới nghe
Tặng Ni Phật Tử đề huề
Cùng nhau khôi phục, cùng về nhà xưa
Tâm can, tác dạ, chưa vừa!!!

Ngày 02-01-2012

*Viết, nhân Khóa Tu Học Phật Pháp Úc Châu 11
TNT Mặc Giang*

Phật Giáo Úc Châu – 1

Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất
Hải Ngoại tại Úc Đại Lợi – Tân Tây Lan
Phật sự, hoạt động tương dung điều phối nhịp nhàng
Hành trình 12 năm đã 4 kỳ Đại Hội
Đại Hội 1 hội tụ tại Sydney – Pháp Bảo
Đại Hội 2 diễn ra tại Pháp Quang – Brisbane
Đại Hội 3 Phổ Quang – Tây Úc chưa quên
Đại Hội 4 Pháp Hoa – Nam Úc đạo tình thấm thiết
Thuyền Giáo Hội cùng năm châu bốn biển
Vượt trùng khơi chống đỡ mọi ba đào
Vì Đạo pháp không quản ngại gian lao

“Từ năng dữ...” cứ như thế mà đi
“Bi năng bạt...” bát phong xô bất động
Hàng xuất gia vững tay chèo tay chống
Hàng tại gia góp tay tựa tay nương
Trên, đền ơn Thầy Tổ, Phật Pháp vương
Dưới, cứu khổ những Tam đồ uế trược
Và còn kia, nào Quê hương Đất nước
Nào Dân tộc mang hệ lụy lênh đênh
Ngoại “ách”, nội “tai” ập phủ chông chênh
Non sông Việt lao linh đây nguy biến
Bỗng nhớ câu hùng thiêng còn vang tiếng
“Trước khi làm Thầy Tu, tôi là Người Việt Nam”
Một câu thôi hơn son sắt chạm vàng
Quyết đi tới và không hề thối chuyên
Phật Giáo Úc Châu cùng nhau hòa quyện
Không những 10 năm, 20 năm, 30 năm
Mà đã đồng cam đến những mấy mươi năm
Và cọng khổ dung thừa theo lịch sử
Khi mang dòng Thích Tử
Đã biết phải làm gì
Là người Việt Nam nữa
Há điên đảo luận suy
Đội trời đạp đất trong đời
Đường đường chánh chánh một lời mà thôi
Dù cho núi ngã nghiêng đời
Phong sương tuế nguyệt lở bồi phù sa
Dù cho bất nhân ta bà
Thế thời thời thế bóng tà tà dương
Ta mang cam lộ pháp vương
Ta mang Đạo pháp Quê hương bên mình
Chắc hơn “như cột đóng đinh”
Sá gì tình tội tội tình nhiều khê
Vững hơn kết ước nguyện thề
Sá gì nào nễ nã nê can qua
Úc Châu Phật Giáo một nhà
Nhìn đi mới biết mặt mà Úc Châu !!!

*Viết cho Phật Giáo Úc Châu
và Đại Hội kỳ 4 tại Pháp Hoa Nam Úc.
Thích Nhật Tân*

Bảy Pháp Bất Thối tuyên xưng

Bảy Pháp Bất Thối, sắp bắt đầu tuyên đọc
Chúng xuất gia hệ quả hiện chương trong nhiệm

Pháp Thứ Nhất, phải thường xuyên câu hội
Tác Yết Ma, y Chánh pháp tùy duyên
Dầu Tam đồ, Bát nạn, uế trước, não phiền
Hàng Trưởng Tử Như Lai nhất tâm hòa hợp

Pháp Thứ Hai, không ty hiềm tranh chấp
Biết tri hành chấp tác Tăng sự Tăng sai
Không có một mà cũng không có hai
Đạo Nhất Thừa, không hai mà không một

Pháp Thứ Ba, không tùy tiện ban phát
Tất cả đều thông qua qui định Tăng Đoàn
Hàng Tổ Sư tô dấu ấn sắt son
Hàng hậu bồi biết tài bồi Pháp sự

Pháp Thứ Tư, kính ngưỡng các bậc Tôn Túc
Rèn pháp thân, luyện huệ mạng tinh tường
Là Tăng Bảo, phải tăng tướng đường đường
“Chiếc áo không làm nên nhà tu”, ghi nhớ

Pháp Thứ Năm, không buôn thời bán thế
Không cuốn lôi, không nghiêng ngửa, đảo điên
Giữa ba sinh vững tay lái con thuyền
Không vương bận bởi phiêu trầm tục lụy

Pháp Thứ Sáu, trong mỗi một Trụ Xứ
Phải thanh thiên thánh thoát tựa Ưu Đàm
Không quyền, uy, lợi, dưỡng của thế gian
Chốn thiền môn là đạo tràng giải thoát

Pháp Thứ Bảy, an trú chánh niệm tỉnh thức
Thanh tịnh, hòa hợp, thuần chất, thuần lương
Nhớ rằng “độc thọ khai hoa vạn thọ hương”
Kim chỉ nam và hoa đăng chỉ hướng

Bảy Pháp Bất Thối đã tuyên xưng dẫn thượng
Đại chúng nhất tâm đọc lại ba lần
Pháp ngữ thiêng liêng: “Y Giáo Phụng Hành”
Chân thật bất hư, đồng đăng Hoa Tạng.

2007-2012

Nhật Tân chuyển thể

Hiệp Kỵ phương đài

Hạnh nguyên nung nấu lò cừ độ sanh
Ân Phật, Tổ trời xanh khó sánh
Đức Tôn Sư đất rộng khó bì
Hoàng truyền đạo lý từ bi
Ta Bà kham nhẫn cũng vì chúng sanh
Trăng mười sáu trăng thanh bóng nguyệt
Ánh Đạo Vàng diễm tuyệt tròn trăng
Kê thừa tục diễm truyền đăng
Ba ngàn thế giới nặng oằn đôi soi
Chư Tăng Ni nơi nơi câu hội
Chư Phật Tử khắp khởi tựu về
Băng ngàn vạn lý sơn Khê
Năm châu bốn biển cùng về mới cam
Như kết tụ Ưu Đàm bưng nở
Đấng Trung Tôn điều ngự liên tòa
Sen Vàng xin chấp tay hoa
Lời kinh tiếng mõ chan hòa ngân vang
Đền Ôn Phật lên đàng dẫn bước
Đáp Ân Sư triền phược không màng
Lục độ vạn hạnh cuu mang
Du thuyền Bát Nhã băng ngàn trần lao
Nhất tâm như, cây đào trước ngõ
Nhất dạ thời, hiền lộ chi mai
Nhớ Ngày Hiệp Kỳ khôn phai
Kết trao hậu bối phương đài truyền lưu.

2007-2012

Mặc Giang cầm bút.

Kính dâng Ngày Hiệp Kỳ.

Ngày Hiệp Kỳ, đánh lễ ngàn Ân Đức
Chư Thánh Tăng, Thầy Tổ nhũ từ quang
Đuốc tuệ soi phổ chiếu ánh đạo vàng
Thấm nhuận khắp trên ba đường sáu nẻo

Ngày Hiệp Kỳ, muôn phương đều câu hội
Vượt năm châu bốn biển kéo nhau về
Nghĩa Linh Sơn cốt nhục vẹn ước thề
Tình Pháp Lữ không bao giờ suy suyển

Ngày Hiệp Kỳ, ngũ phần hương hòa quyện
Trên, Đức Trung Tôn Điều Ngự pháp vương
Dưới, đệ huynh Thất Chúng thật nghiêm tường

Có “Bản lai” mới “diện mục” nguyên trình
Từ Về Nguồn vốn không vong gốc cội

Ai manh tâm vọng tưởng nên mới nói
Đâu có đi mà lại phải quay về
Lai căng chưa, loạn thị chưa, u mê
Đức Phật dạy, “đáo đâu là bỉ ngạn”

Cổ Đức dạy, đừng buông lung giáo biện
Cội Nguồn xưa, đã xa vắng từ lâu
Bởi sông mê bên mộng ngập phủ đầu
Ôm bèo bọt hốt rong rêu thổi bông

Ngày Hiệp Kỳ, vốn là ngày truyền thông
Ngày Về Nguồn, vốn là ngày “quy căn”
“Diệp lạc” kia mờ cát bụi tối tăm
Đừng lẫn thân mà đeo mang nghiệp dĩ

Ngày Hiệp Kỳ, hãy lia ngôn nắm ý
Ngày Về Nguồn, hãy dứt vọng đạt chơn
Thường lạc ngã tịnh vi diệu chơn thường
Mang hoại sắc sao đắm chìm không sắc

Ngày Hiệp Kỳ cúi đầu và ngưỡng phục
Đấng Pháp Vương, Chư Thánh Tổ, Ân Sư
Chuyên Ba Thừa trùm vũ trụ thái hư
Nguyện mười phương Tam Bảo thường gia hộ.

2007-2012

Thích Nhật Tân

Quê Hương và Đạo Pháp

Quê Hương có gió bốn mùa
Đạo Pháp có tiếng chuông chùa quanh năm
Quê Hương có ánh trăng rằm
Đạo Pháp đượ tuệ diễm hằng rạng soi
Quê Hương có núi có đồi
Đạo Pháp đức hạnh tô bồi thanh lương
Quê Hương có phố có phường
Đạo Pháp có nước càn dương cứu đời
Quê Hương ta được làm người
Đạo Pháp ta tạo nụ cười hàm linh
Quê Hương trọn vẹn nghĩa tình

Như nước với sữa hương cau mía đường
Quê Hương - Đạo Pháp mến thương
Băng qua huyền tượng vô thường phù sinh
Quê Hương - Đạo Pháp của mình
Tình nguyên như bóng với hình thiên thu.

Tháng 02 – 2012

TNT Mặc Giang

Ta yêu Non Nước Quê Mình 2

Ta yêu non nước quê mình
Sông dài biển rộng in hình sơn khê
Người sau kẻ trước đề huề
Truyền trao nối tiếp ước thề có nhau
Giang sơn cẩm tú đẹp màu
Ươm mơ tình tự con tàu quê hương
Ta yêu thôn giã ruộng vườn
Đồng thơm lúa chín bên nương nắng chiều
Nhà tranh quyện khói mến yêu
Hồng êm bếp lửa mỹ miều tình quê
Đi đâu cũng nhớ nhung về
Phong sương tuế nguyệt không hề nhạt phai
Ta yêu biển rộng sông dài
Tình non nghĩa nước phương đài đơm bông
Kết tinh dòng giống Lạc Hồng
Rồng Tiên mở hội theo dòng thời gian
Băng qua lịch sử năm ngàn
Năm ngàn năm nữa không màng gió sương
Ta yêu Châu thị Phố phường
Đường đi nối những con đường quê hương
Việt Nam hai chữ mến thương
Dấu son điểm ngọc vương vương nặng tình
Ta yêu non nước quê mình
Miên man như bóng với hình ta yêu.

Tháng 02 – 2012

TNT Mặc Giang

Cảm tác 24 chữ đầu về Ts Mặc Giang

NHÀ tranh vách lá quê mình
THỜ văn in bóng in hình núi sông
MẶC nhiên con nước xuôi dòng

TA yêu màu lúa tỏa hương ngút ngàn
YÊU người yêu cảnh khung vàng
NON xanh nước biếc bàng hoàng nhớ thương
NƯỚC Việt Nam thật phi thường
QUÊ cha đất tổ đừng nhường cho ai
MÌNH nên tô đắp triển khai
THẬT lòng thương nước tương lai Lạc Hồng
TUYỆT tác thơ Việt thật lòng
TRẦN triều ngưỡng cửa thiên tông thiên tài
KẾT tinh hạt ngọc Như Lai
TINH nguyên tình nghĩa thương hoài nghìn năm
MỘT hôm trước tác tự tâm
THI đề mộc mạc âm thầm thể thôi
NHÂN tài nước Việt quê tôi
THỜI nay ít thấy trong nôi văn hiền
HIỆN thân thi sĩ thơ thiên
ĐẠI nhân thanh thân qua miền Quê Hương.

18/02/2012

T. Minh Đức

Xin viết cho Em

- Viết, sau khi đọc câu chuyện “Vai gầy bé bỏng chăm Mẹ liệt giường”, đăng trên Báo VL 2543 Thứ Ba ngày 08-3-2011, trang 19. Tôi cũng đã lên mạng tìm câu chuyện trên với ý muốn biết thêm tin tức, lục được số điện thoại, đã gọi và nói chuyện trực tiếp với anh chị Nguyễn Trí Tuấn + Nguyễn Thị Thương cùng cháu Thảo Vân.

- Những ai có lòng khi đọc bài này và câu chuyện dưới đây, xin liên lạc với chúng tôi để hỗ trợ, vì tôi đang có ý hướng giúp đỡ cho anh chị Tuấn + Thương và cháu Thảo Vân một số vấn đề cụ thể.

Em còn nhỏ khi chưa tròn hai tuổi
Mẹ của em bị nạn liệt toàn thân
Liệt cả người và liệt cả tay chân
Năm một chỗ đần đờ không nhúc nhích

Ba của em chịu trăm phần cơ cực
Lo bên ngoài và mọi việc trong nhà
Từ ruộng đồng đến bếp núc can qua
Cái đói khổ của quê nghèo Hà Tĩnh

Bà Nội già nhìn con dâu bất hạnh
Mới hăm hai, tội nghiệp quá con tôi
Dâu nhà nghèo chưa có nôi nu cười

Chẳng hiểu sao Mẹ không nắm tay em
Nhưng ngày một ngày hai, khi lớn lên
Em mới biết sự tình ra nông nổi

Đến hôm nay, em đã được mười tuổi
Mẹ của em như thể tám năm trường
Giọt đau nào khô cạn hết tình thương
Nước mắt thấm đong đầy đời bất hạnh

Em đi học, thiếu áo quần ấm lạnh
Thiếu bút mực, thiếu giấy trắng học trò
Cơm canh thừa, em xách túi xin cho
Phụ với Cha, tháng ngày mo lúa gạo

Ngày từng ngày, em bí bô bên Mẹ
Đút cháo cơm, lau nước mắt Mẫu Từ
Thảo Vân ơi, hiểu thảo nữa, em ơi
Mẹ còn sống, nghĩa là Mẹ chưa chết

Mẹ nằm đó nhưng lòng đau quặn thắt
Biển Đông kia sóng vỗ phủ mấy bờ
Tình Mẹ tràn, ngập khắp cả hư vô
Thời gian dài kỷ canh treo bốn vách

Ba trăm sáu mươi lăm ngày tí tách
Tám năm trường nhịp đập gõ con thoi
Nước Sông Lam, chưa chắc đã mặn mòi
Núi Hồng Lĩnh, hời đèo heo hút gió

Ngày từng ngày, Mẹ em vẫn nằm đó
Chờ con về sau mỗi buổi tan trường
Chờ chồng về sau đồng áng gió sương
Còn Nhạc mẫu ra vô run lấy bấy

Thảo Vân ơi, tất cả cho em đấy
Em là tình thương là sự sống cả nhà
Của Nội thương và của Mẹ của Cha
Em hãy lớn lên giữa cảnh đời bất hạnh

Rồi một mai, em hãy rèn tâm tánh
Thương những bé thơ lạc lõng cõi trần gian
Em còn Mẹ còn Cha, dù nước mắt ngập tràn
Nhưng những em bé kia, không còn ai để gọi

Tận niềm đau biết làm sao để nói

Ngày 14 tháng 3 năm 2011
TNT Mặc Giang

Em là SEN GÌ THỂ !

- *Viết cho em, sau khi đọc bài của Ngọc Huệ: “Bé gái lớp 7 nuốt nước mắt nhìn Bố Mẹ chết mòn vì bệnh tật”*
- *Viết cho em Lê thị Sen, xóm 5, Sơn Hồng, Hương Sơn, Hà Tĩnh. Tel 01665-785105 - chị Xuân thím của cháu Sen*
- *Viết cho em, để đánh động và kêu gọi chút từ tâm, dù vẫn biết quê hương còn hàng ngàn hàng vạn mảnh đời bất hạnh*
- *Vị nào có lòng giúp đỡ, hoặc liên hệ trực tiếp gia đình địa chỉ như trên, hoặc gián tiếp với tôi, Thầy Nhật Tân, Chùa Pháp Quang, 12 Freeman Rd, Durack, QLD 4077, Australia. Brisbane, Úc Châu, tel 0402-442431, email: thnhattan@yahoo.com.au*
- *Tôi đã gọi điện thoại hỏi thăm với chị Xuân, chị Loan, bé Sen để nắm rõ tình hình. Rất tiếc không nói chuyện với anh Huỳnh được vì anh nói không ra tiếng!*

Sen thơm ngát giữa bùn lầy nước đọng
Sống trong đầm không vẩn đục hôi tanh
Sen của em sao chẳng có màu xanh
Còn chi nữa mà Lam, Vàng, Đỏ, Trắng

Cha Mẹ em đặt tên Sen tươi thắm
Nhưng đời em sao quá đổi khôn cùng
Con nhà quê Hà Tĩnh khổ như “bung”
Em lại chịu đến tận cùng duyên kiếp

Mẹ thuở nhỏ mang bệnh tật hen suyễn
Cha bán thân bất toại năm năm rồi
Anh thì mang thân liệt đã qua đời
Một mình em đỡ đàn lo Cha Mẹ

Học lớp bảy nhưng tuần vài ba buổi
Dành thời gian đi làm mướn làm thuê
Kiếm chút tiền đóng cơm cháo nỡ nề
Ráng bỏ ống lo thuốc thang đặc đở

Ngày ba bận em chui vào bếp lửa
Bếp lửa hồng không đủ ấm tang thương
Cha nằm yên gác ngoài ở trên giường
Mẹ thờ dốc lê bước chân run rẩy

Đút cho Cha từng miếng cơm gạo hẩm
Dâng cho Mẹ từng chén cháo sớm hôm
Tuổi mười ba, bao nông nổi cõi còm

Tuần vài buổi bài vở nuốt sao trôi
Các buổi kia mượn bạn chép lại thôi
Đọc đã khó huống chi là hiểu biết

Em khô khóc bởi đâu còn nước mắt
Em khô cười bởi đâu có niềm vui
Bản thân em chôn tàn tạ khổ vùi
Từ tấm bé, nhất là vừa lên tám

Kìa sen đẹp, lam, xanh, vàng, đỏ, trắng
Kìa sen tươi, ngào ngạt ở trong đầm
Sen của em mờ thổng nổi tối tăm
Sống ngạt nghèo nơi quê nghèo Hà Tĩnh

Kìa sen quý, không hôi tanh vọn bản
Kìa sen thơm, không nhiễm đục trần lao
Sen của em trầm biền khổ ba đào
Trời đất hỡi, em là SEN GÌ THẾ !!!

01 tháng 6 năm 2012
TNT Mặc Giang

Cuộc đời và Hành trạng **Đức Độ Nhất Tăng Thống** *(Đại Trưởng lão HT Thích Tịnh Khiết, 1890 – 1973)*

Kính lạy tôn dung Ngài
Con xin tìm lại dấu xưa
39 năm, hai thế kỷ sao vừa
Nín thở, lặng yên, đọc từng con chữ
Ba lần, lần mò ba trang giấy tiểu sử
Mỗi một từ sâu lắng tận tâm can
Mắt lại nhìn vào ảnh tượng tôn nhan
Gương hạnh, đức độ, từ bi, trang nghiêm quá
Nhớ lại xưa, thuở một học tăng bé nhỏ
Bốn năm thiếu thừa từ 68 đến 72
Thỉnh thoảng nhìn thấy Ngài vóc dáng khoan thai
Tự tại, thong dong trong khung viên Ân Quang Thống Nhất
Sự viên tịch Hòa Thượng Thiện Hoa, con được hầu quan, tiễn đưa chí thiết
Nhập Vô Dư của Ngài, con chỉ hướng vọng về Huế xa xôi
Đến hôm nay, 39 năm theo vận mệnh nổi trôi
Con xin chân thành mượn nét bút viết dâng lên
Tưởng niệm, đánh lễ, tôn vinh Ngài Đức nhất
Tăng Thống Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất

Dấu tích xa xưa, bưng bưng tỏ rạng
19 tuổi thọ Cụ Túc về trụ xứ phát nguyện
Mỗi một chữ lạy một lạy, Bộ Vạn Phật ba năm liền
Thì hành trạng và cuộc đời Ngài
Làm sao không vời vợi oai đức thiêng liêng
Như Thanh Thái Hòa Thượng Bồn Sư ẩn tâm phú pháp
“Trùng Thông tâm pháp bồn đồng nhiên
Phó nữ Chân Thường đạo chí kiên
Phi hữu phi vô phi sở kiến
Tịch nhiên khai ngộ chủ nhơn tiên”
Ngài xuất hiện ra đời khi thời thế đảo điên
Đạo Pháp cuối thời kỳ Pháp thuộc ngửa nghiêng
Mà Dân Tộc cũng chông chênh giữa sóng triều XANH - ĐỎ
Tiếng nói của lương tri cơ hồ bỏ ngỏ
Tiếng nói của tự tình tim thất ruột đau
Đỏ - Xanh, cứ thế lên màu
Xanh - Đỏ tranh đoạt nát tàu quê hương
Nát từ thôn dã phổ phường
Nát vào tận chốn nghiêm đường uy linh
Cạn tàu ráo máu tở tình
Chùa chiền dậy sóng rêm mình trầm kha
Còn chi quốc quốc gia gia
Còn chi non nước cửa nhà Việt Nam
Họ đã ra tay hạ Mầu Cờ Ngũ Sắc
Họ đã ra tay giữa Mùa Phật Đản uy nghiêm
Tặng tín đồ Phật Giáo
Hai tay không, dùng tám thân, làm giậu làm khiên
Máu đỏ, xương rơi, ngã gục giữa dùi cui súng đạn
Chư Thánh Tử, chết vì Đạo, để cho Đạo còn sống
Chư Thánh Tử, chết vì Đạo, để đánh thức bạo quyền
Họ bảo rằng : Ba bi kieu (barbecue), thịt nướng, Thầy chùa điên
Bị Cộng giết, Cộng mua, Cộng sai, Cộng khiến
Đêm 20 tháng 8 năm 1963
Họ ập vào Xá Lợi, hốt cho trọn tàu, đoạn tuyền
Ngài cũng mang thương tích dưới đài sen
Cũng tù, cũng tội, chốt khóa như nêm
Phật Giáo đâu có làm gì
Phật Giáo chỉ đòi hỏi nguyện vọng
Tự do và bình đẳng tôn giáo
Trong lúc Phật tử, Tăng Ni, và mọi cấp lãnh đạo
Cửa ngục tù vẫn kín mít lạng cam
Thì ngoài kia, Dân, Quân, Tướng, Tá dị khẩu đồng âm
Cùng đồng dục đứng lên và xóa tan chế độ
Phật Giáo vô can, Phật Giáo không chủ trương thế đó
Phật Giáo vô can, Phật Giáo không vấy máu hận thù

5000 năm Dân Tộc, nền văn hiến đắp xây
Ngài đã tận tâm tận lực cống hiến miệt mài
Hành trạng và cuộc đời niêm hoa vi tiếu
Dẫn thỉnh sư Giới đàn Từ Hiếu
Mở Trung Đẳng Tường Vân
Khai, giáo, dưỡng ân cần
Giám đốc đạo hạnh Cao Đẳng Tường Vân, Báo Quốc
Đào tạo những bậc tăng tài lỗi lạc kiệt xuất:
Thiện Hoa, Thiện Hòa, Hành Trụ, Trí Tịnh, Thiện Siêu,...
Thạc đức thạch trụ rạng danh lịch sử chỉ điều
Ngược thời gian khó tìm, xuôi thời gian khó sánh
Cương vị của Ngài, vũ trụ ngân hà xao xuyên:
Chứng minh đạo sư An Nam Phật Học
Pháp Chủ Trung Việt Phật Giáo Tông Lâm
Hội Chủ Tổng Hội Phật Giáo Việt Nam
Tăng Thống Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất
Thế kỷ hai mươi, tôn xưng là Tăng Thống Đệ Nhất
Vốn đã có từ mười thế kỷ trước
Đình Tiên Hoàng Đế sắc phong Khuông Việt Quốc Sư
Mười thế kỷ sau, Tăng Tín đồ suy tôn thánh đức nghiêm từ
Ngài tọa thị như Phật Giáo 2000 năm tọa thị
Công hạnh một đời, bằng ngàn thế kỷ
Công đức một kiếp, soi sáng thiên thu
Nhu vũ trụ lồng lộng với thái hư
Nhu ngân hà mệnh mang cùng vũ trụ
Năm 1972
Ngài rời Sài Gòn, về lại Cổ Đô, sông Hương núi Ngự
Một chuyến về, nào ngờ qui ẩn nhà xưa
Chỉ vài tháng sau, nắng Huế đổ mưa
Quý Sửu 73, kinh kỳ vĩnh lạc
Bảo tháp Tường Vân tổ đình trầm mặc
Tùng bách nghiêm đường lịch đại Tổ Sư
Ta Bà nung nấu lò cừ
Thường lạc ngã tịnh Hữu Dư Nát Bàn
Ngàn xưa Cổ Đức âm vang
Ngàn sau Thánh Đức nghiêm trang tôn thờ
Ngàn xưa lối cũ không mờ
Ngàn sau kế thế truyền thừa rạng soi.

Ngày 22 tháng 6 năm 2012

Trước khi Vào Hạ

Thích Nhật Tân

Cuộc đời và Hành trạng

DÂN TỘC VÀ PHẬT GIÁO

Cuộc đời và hành trạng của Ngài dài hơn thế kỷ
Công đức hoằng khai niết hóa của Ngài cao hơn núi cao
Tâm lòng từ bi độ lượng của Ngài sâu hơn biển sâu
Chữ nghĩa của trần gian làm sao phô diễn
102 tuổi, chuông mõ bi hùng, thiền môn bi nguyện
86 tuổi, chân tích dẫn đầu chống đỡ oan khiên
Hạ Màu Cờ, trong lịch sử chưa vô đạo u minh
Họ ra tay, bởi vì đâu cho cửa chùa dậy sóng
Hơn một thế kỷ, cuộc đời Ngài dài cùng biển động
Nào Thực, nào Xâm, nào Xanh, nào Đỏ úa màu
Thương Dân thương Nước, ai lại không đau
Thương Đạo thương Đời, ai không thống nổi
96 tuổi, Ngài nhận lãnh vai trò lớn nhất Giáo Hội
Nảy mực cầm cân lèo lái con thuyền
Thế thời nhân ngã cao điểm đảo điên
Tăng Tín Đồ nức lòng ngưỡng tôn kính phục
Đệ tử của Ngài, những bậc siêu quần kiệt xuất
Một Thiện Minh, làm mờ sử sách đã ghi
Một Thiện Siêu, nghi trượng thiền môn, ai bì
Một Thiện Bình, đạo phong cốt cách, một cõi
Vai trò nào, Ngài không nắm
Cương vị nào, Ngài không làm
Như xưa có đóa Ưu Đàm
Thì nay có đóa A Hàm Thuyền Tôn
Đời Ngài, sắt thẹn e son
Hạnh Ngài, nước chảy đá mòn không pha
Công Ngài, đầy ắp Ta Bà
Đức Ngài, phủ kín ngân hà thái hư
Năm 102 tuổi, Xuân Kỷ Mùi, khi Tăng Ni đến thăm
Ngài nói: “để tôi ngồi dậy, nằm như ri, không phải lễ, chừ”
Ôi đức độ từ bi, núi Diệu Cao không đủ chỗ
Ngài còn dạy: “Quý Thầy đến thăm, tôi xin cảm ơn và cầu Phật gia hộ
Quý Thầy nhiều sức khỏe, kiên nhẫn trước mọi nghịch duyên
Phục vụ Giáo Hội, dìu dắt Tăng Tín Đồ, thật không có gì vui hơn
Tôi quá già rồi, chưa biết nay mai, trông mong quý Thầy gánh vác”
Xuân đang đến nhưng hoa sứt sùi nước mắt
Cành chưa héo mà nhụy khép mùi hương
Mồng Sáu Tháng Giêng 1979, Ngài nhập tịch diệu chơn thường
Nhưng “Vô thường thị thường” như Ngài từng dạy
Tổ đình Thuyền Tôn, tin nhanh hơn máy
Phủ Cố Đô và lan tận Sài Gòn
Lan vào Nam và tận cuối Cà Mau
Lên Cao Nguyên, đồng bằng, thôn trang, phố thị
Xuân Kỷ Mùi một chín bảy chín
Hoa không tươi mà chim cũng vắng tiếng cười

Sáu năm sau, kính thương vĩnh biệt Tăng Thống hai đời
Tăng Tín đồ Phật Giáo Việt Nam thấm giọt châu rơi
Đời Một nửa XANH, Đời Hai toàn ĐỎ
Con muốn viết, nhưng thôi, xin không viết nữa
Thời như ri, học tiếng nói vô ngôn
Thế như ri, bất lập tự, hơn không
Thường nhi vô thường
Trụ nhi vô trụ
Nhưng đời sau, biết đâu mà tầm cú
Ngay đời nay, lộng giả biến thành chơn
Vài nét lưu, nhưng là tiếng vô ngôn
Xin kính bút cho trọn vẹn Bốn Đời Tăng Thống.

Ngày 22 tháng 6 năm 2012

Trước khi Vào Hạ

Thích Nhật Tân

Ghi chú:

Vì có viết ngưỡng tôn Ngài Đệ Tam, Đệ Tứ, mà không viết hai Ngài Đệ Nhất, Đệ Nhị, trong tôi chường như có gì còn thiếu, có gì chưa vẹn. Lại biết Phật Giáo Úc Châu mở đầu Thiết Lễ Tưởng Niệm Tri Ân Bốn Đời Tăng Thống vào mỗi năm nhân Mùa An Cư, từ 2012 Nhâm Thìn trở đi. Nên tôi xin chân thành lui về dấu xưa, ôn và ghi lại đôi dòng dâng lên Giác Linh hai Ngài Nhất Nhị.

Tôi đọc hơn 3 lần rất kỹ Tiểu sử của 2 Ngài Đệ Nhất và Đệ Nhị Tăng Thống, xin hoàn toàn khâm thừa ngưỡng phục. Tuy nhiên, có thấy vài điểm không chuẩn có thể sơ xuất trong lúc Phụng Soạn. Tôi xin mạn phép, chứ không dám gọi là phạm thượng, để quý Ngài trưởng thượng hữu nhiệm chỉnh lại hay không thì tùy, và chân thành nêu ra đây như một sự lưu chú cho hôm nay và mai sau.

Tài liệu Tiểu sử phổ biến rộng rãi, tôi đọc và trích từ nguồn:

<http://quangduc.com/Danhnhanvn/htthichtinhkhiết.html>

http://quangduc.com/Danhnhanvn/82htgiacnhiên.html#TI%E1%BB%82U_S%E1%BB%AC

1. Trong Tiểu sử Ngài Đệ Nhị, ghi: “Đến năm Canh Tuất (1895), Triều Duy Tân, Ngài cùng với Hòa Thượng Tịnh Khiết (Cổ Đệ Nhất Tăng Thống GHPGVNTN) thọ Tam Đàn Cụ Túc tại Giới Đàn Chùa Phước Lâm (Hội An)”. Xin thưa, Tiểu sử Ngài Đệ Nhất, ghi: “Sinh năm 1890. Năm 1905, 15 tuổi xuất gia”. Vậy thì, 1895 lúc đó Ngài Đệ Nhất mới có 5 tuổi, chưa xuất gia, làm sao có chuyện 1895 Tam Đàn Cụ Túc như trong Tiểu sử của Ngài Đệ Nhị ?

2. Cũng trong Tiểu sử Ngài Đệ Nhị, ghi: “Sinh năm 1878. Năm 88 tuổi... đích thân dẫn đầu ... mở đầu phong trào vận động đòi hỏi tự do tín ngưỡng và bình đẳng tôn giáo vào chiều ngày 14 tháng 4 năm 1963 (Quý Mão)”. Mạo nghĩ có thể lộn chãng, vào năm 1963, nếu tính tuổi Tây thì 85 mà tuổi Ta thì 86. Cho nên bài tôi viết xin ghi là “86 tuổi, chân tích dẫn đầu chống đỡ oan khiên”.

Giọt châu ngọc “Vô Thường Thị Thường”

- Kính, mến tặng Chư Tôn Đức, Chư Pháp hữu huynh đệ, quý Phật tử và tất cả những vị có lòng, ưu tư, góp phần cho Trường Hạ Vạn Hạnh 03-13/7/2012 tại Canberra

Chư Tôn Đức và Phật tử chan hòa
Ngày sáu thời tô thắm Nụ Đàm Hoa
Ươm chút lửa giữa trời đông buốt giá

Xin từ già, khi chưa qua Mùa Hạ
Đạo Pháp ơi, mặt pháp có an không ?
Pháp lữ ơi, mặt vận có yên không ?
Dù ra sao, hãy cùng nhau gánh vác

Không thương nổi, thì cũng đừng đả bạc !
Không đỡ đần, thì chớ nhẫn tâm can !
Dù cho ai cố đánh đổ tan hoang
Trong chúng ta không bao giờ manh động

Chư Cổ Đức, trao Mạng, Mạch, Ân, Tín
Chư Tôn Sư, trao huệ mạng hồng truyền
Chớ không trao những những loạn đảo điên
Thì chúng ta đừng vong ân bội nghĩa

“Sư tử trùng”, hãy nhớ nghe, đáng sợ !
Sư tử không nhục, nào có ngại chi mô !
Ngoại nhân trù dập, cũng như đánh hự vô
Người con Phật thượng thừa, vô tạp cấu

Hai mươi sáu thế kỷ, Ánh Đạo Vàng sáng tỏa
Hai nghìn năm lịch sử, Phật Giáo tại Việt Nam
Mang tâm lực phụng hiến Đạo pháp, Dân tộc, Quê hương
Và góp phần dựng xây an bình cho nhân loại, thế giới

Ngàn năm xưa, Đạo Phật nh ư thế ấy
Ngàn năm sau, Đạo Phật chẳng đổi thay
“Có, thì có tự mảy may
Không, thì cả thế gian này cũng không
Nhìn xem bóng nguyệt dòng sông
Ô hay, có có không không, là gì?”

Cuộc đời tôi
Giọt châu ngọc “VÔ THƯỜNG THỊ THƯỜNG”
Không phải vui mới đến
Không phải buồn bỏ đi
Chẳng qua
Nương thân giả huyễn, thịnh suy
Tâm như vô trụ, hì, hì !!!

11.15pm, Thứ Hai ngày 09-7-2012

Cái gì gọi là Tam Sa

Hỡi quân Tàu Cộng nói ra nghe nào
Vẽ ba cái chuyện tâm phào
Lưỡi Bò Chín Đoạn tào lao thể này
Không sử không sách xưa nay
Tiếm danh tiếm vị mặt dày trơ mo
Bá quyền tàn bạo dở trò
Ba Tàu lòi cái Lưỡi Bò thối tha

Cái gì gọi là Tam Sa

Hỡi quân Tàu Cộng nói ra nghe nào
Hán tặc mộng寐 chiêm bao
Biển Đông vợ lấy nhập vào Hải Nam
Ấm a ấm ớ treo hàm
Ăn cướp ăn bóc la làng khó nghe
Đẩy ra hàng loạt tàu bè
Xua quân núp bóng rắn đe nông cuồng

Cái gì gọi là Tam Sa

Hỡi quân Tàu Cộng nói ra nghe nào
Hán tặc khả ố thể sao
Nhả ra không đặng nuốt vào không xong
Lưỡi Bò thông lọng cong cong
Tàu ôn Tàu dịch tréo tròng Tàu ô
Hung hăng tàn bạo hàm hồ
Thế giới lên án, chụp vồ đờc sao

Cái gì gọi là Tam Sa

Hỡi quân Tàu Cộng nói ra nghe nào
Đúng là cái quân Ba Tàu
Gian ngoa quỷ quyết trét thau pha chì
Lưỡi Bò thụt lại ngay đi
Lưỡi Ba Tàu cũng vết tì xóa ngay
Nhớ nghe, thời đại hôm nay
Đừng dờ cái thói cướp ngày la đêm
Nhớ nghe, đừng có ngủ quên

Cái quân cú quạ kênh kênh Ba Tàu !!!

Tháng 8 – 2012

Giang Mặc Tử

Cái gọi là “Đường Lưỡi Bò”

Cái gọi là Đường Lưỡi Bò

Nghe thật lạ, không vô
Cũng không phải dưới đất chui lên

Nhìn dị dạng hơn một quái vật

Cái gọi là Đường Lưỡi Bò

Hỡi Đảng Cộng Sản Trung Quốc

Hỡi Quốc Hội Viện Ba Tàu

Thế giới loài người mà dùng con vật mới đau

Không lẽ dòng Đại Hán lộ nguyên hình thế ấy

Nó, không có dấu vết nào trong sách sử

Nó, không có di tích nào mọi thời qua

Vào 1974, người cường chiếm Hoàng Sa

Vào 1988, người cướp đoạt vãi ốc đảo

Cái gọi là Đường Lưỡi Bò

Người thè ra liềm hết cả Biển Đông

Thống xuống sâu gần tới Ấn Độ Dương

Đụng tất cả mọi vành đai Đông Nam Á

Luật Biển Liên Hiệp Quốc, người ốm ờ chiếu lệ

Hiệp Hội Asean, người cường điệu song phương

Mang dã tâm thâm độc, mơ ngủ liệt quốc liệt cường

Ai cũng lên án thì người dùng hòng biến dạng

Cái gọi là Đường Lưỡi Bò

Hãy thụt lại cho mau, đừng lạng quạng

Đừng dở trò lập quận huyện Tam Sa

Đừng lộng ngôn xung Thành Phố Tam Sa

Trông quái dị cái quái thai xâm lược

Người không thể lật lọng mưu ma, quỷ chước

Người không thể gian ngoa quỷ kế, ma đầu

Thủ thuật lộ nguyên hình, hãy cút mất mau mau

Đừng để cả thế giới loài người kinh tởm

Cái gọi là Đường Lưỡi Bò

Người không dùng, mà dùng con vật, phát gớm

Vậy thì, Người Trung Cộng mang cái lưỡi gì đây

Hãy nói ra, nói tình thiệt lời ngay

Ta không nói, chính các người phải nói

Ta khuyên nhủ, Cái Lưỡi Bò thụt lại

Cái Lưỡi Cộng, cũng phải thụt ngay đi

Cùng nhân loại, nâng cao đức độ từ bi

Cùng thế giới, dựng xây hòa bình sự sống.

Ngày 27-7-2012

TNT Mặc Giang

thnhattan@yahoo.com.au

Biển Đông dậy sóng

Đang đe dọa Việt Nam cùng Đông Nam Á
Đường Lưỡi Bò là lưỡi hái xâm lăng
Giặc Tàu Cộng thật hống hách hung hăng
Gây biến động trong vùng và thế giới
Huyện Tam Sa tự xưng đầy thách đố
Đường Lưỡi Bò kéo thông nút Biển Đông
Hoàng Sa - Trường Sa nằm lọt bùm vô tròng
Mộng bá chủ phơi bày không chối cãi

Biển Đông Dậy Sóng

Rõ mặt chưa dừng lấp liếm “tàu lạ”
Mà chính là Tàu Chệt, Tàu Cộng, Tàu ô
Hăm bảy “tàu chiến” tung ra, rợp bóng rợp cờ
Được trang bị tận răng như sẵn sàng xung trận
Nào Hải Giám Hải Hạm giương oai hải phận
Nào Không lực Không quân diễu võ trên không
Báo chí, phát thanh, điện tử đồng loạt oang oang
Mộng xâm thực từ dã tâm, nay trở thành thực chất

Biển Đông Dậy Sóng

Đã đến lúc không còn gọi là gây hấn
Đã đến lúc không còn gọi là hăm he
Nanh Tàu, vuốt Chệt, đã hả, đã nhe
Trong tư thế chụp, vồ, nuốt, nhai, ngấu, nghiền
Toàn dân tộc hãy cùng nhau lên tiếng
Cùng đồng dục đứng lên chống Bắc thực Bắc xâm
Các quốc gia trong vùng đồng cảm đồng lòng
Đừng tránh né sẽ trở tay không kịp

Biển Đông Dậy Sóng

Đường Lưỡi Bò là con đường kỳ quặc
Chính là đường bá chủ hết Biển Đông
Xuyên Thái Bình, thè lưỡi Ấn Độ Dương
Mộng bành trướng của Tàu Đỏ, Bắc Kinh Đại Hán
Hỡi Việt Nam, hãy vùng lên chống nạn
Hỡi Phi Luật Tân, hãy siết chặt bàn tay
Hỡi Đông Nam Á, hãy liên kết vòng vây
Hỡi thế giới, hãy hỗ trợ bầu bạn

Biển Đông Dậy Sóng

Làm cho Tàu Cộng, đừng dở trò dấy loạn
Làm cho Tàu Cộng, đừng dở thói hung hăng
Thời đại hôm nay, không phải thời kỳ ở lỗ ăn lông
Biết rõ chưa Tàu Chệt Tàu Ô Tàu Đen Tàu Đỏ

Và sóng vỗ trùng dương mệnh mang cùng Năm Châu Bốn Biển.

Ngày 27-7-2012
TNT Mặc Giang

Quê hương là tất cả

Nhớ quê hương cuối phương trời thăm thăm
Thương quê nhà biệt tận trời quê
Mấy “mu” năm xa xứ “dẫn” chưa “dề”
Chắc “diên” số phiêu du “đi” sao lạc

Tiếng “địa quã” nghe “nẫu” nói man mác
Tiếng “dô trông” nghe “nẫu” nói loanh quanh
Như bép hồng tí tách mái nhà tranh
Cả gia đình âm nồng cùng thôn xóm

Mới “hầu” nào mà mấy “mu” năm đằng đẵng
Mới “hầu nãy” mà hơn nửa cuộc đời
Chuỗi thời gian quay “dút” bóng con thoi
Sao không chậm “dà” ráng chờ tui “dới”

Đèo Hải “Dân”, “dẫn” ngàn đời cách trở
Phá Tam Giang, “dẫn” muôn “thở” điệp trùng
Kiếp tha phương chừng như mẫu số chung
Đi đã khó “địa” lại càng thống “nẫu”

“Thiên diển” xứ bao giờ “địa” bến cũ
Dòng sông xưa có đợi chiếc đò ngang
Hay ra đi là “đĩnh diển” biệt tăm
Hun hút mãi bốn phương trời phiêu bạt

“Hồng hản” đâu, dù đất trời không gặp
Hãy nhìn kia bốn biển “dẫn” thông thương
Tình quê hương, không có nẻo, có đường
Không có gì cản trở cách ngăn đợc

Ừ, phải “rầu”, non đi cùng “dới” nước
Quốc “dới” gia, “dà” núi gắn liền sông
Thì quê hương máu chảy khắp châu thân
Bất cứ đâu cũng hình hài Đất Mẹ

Chưa “địa” thăm xin gởi ngàn “nẫu” nhớ
“Địa” thăm “rầu” ôm ấp “dạn” mến thương

Mặc Giang

Tặng “Ngừ” Xứ Nẫu

Hôm nay tui “diết” tui chơi
Dành riêng Xứ Nẫu cạn lời chưa “thâu”
Hôm nay tui “diết” lần đầu
Tặng “ngừ” Xứ Nẫu trọn tàu tình quê
Bao năm xa cách chưa “địa”
Nào ai thống “nẫu” sao khuya chạnh lòng
Cảm thông hoài niệm ước mong
Năm năm tháng tháng “trâu” dòng thời gian
Xót xa treo **Đèo Cù Mông**
BÔNG SƠN mù khói mịt mù **BÌNH KHÊ**
Bình Khê còn có **AN KHÊ**
Bao lần già biệt một đi không “địa”
AN LÃO xương thịt chưa lìa
TAM QUAN máu lệ đầm đìa chìm sâu
PHÙ MỸ trắng mấy mùa cau
PHÙ CÁT trắng mấy bờ lau cát “dàng”
HOÀI AN nào họ nào hàng
HOÀI NHƠN bè bạn xóm làng thân thương
TUY PHƯỚC còn đó “dần dương”
VÂN CANH Thị Nại ngân sương đêm dài
VĨNH THẠNH mòn cả đôi “dai”
AN NHƠN BÌNH ĐỊNH phương đài rạng danh
QUY NHƠN phố thị trong lành
GÒ GĂNG nón lá nghiêng “dành” nắng reo
PHÚ PHONG lên dốc xuống đèo
THỤẬN TRUYỀN AN THÁI roi “dèo” gió bay
HÀ THANH sông nước sóng lay
SÔNG CÔN SÔNG CÁI ai hay “nẫu” niềm
Một mai gỗ cửa hoàng tuyền
Mồ hoang cỏ mọc truân chuyên “thâu râu”
Ô hay gói mộng kê đầu
Ai “Ngừ” Xứ Nẫu cơ cầu cảm thương
Ô hay cát bụi “đen” đường
Ai “Ngừ” Xứ Nẫu tư lừng có nhau.

Tháng 8 – 2012

Mặc Giang

Đẻo gọt “Nẫu na”

Hèn chi “dũ” trụ như thế kia

Ngày thì đở nắng sổng xôn xao
Đêm đến hư “dô” lộng ngàn sao
Nhập nháy giữa muôn trùng tinh tú
Phát phơ ngọn gió động đưa “dèo”

Nẫu ơi như thế có buồn không
Chớ hỏi sông sâu đã ghen lòng
Sóng “dỗ” đôi bờ toi tập mãi
Bọt bèo đá lở tập rêu phong

Nói chi chua xót Nẫu “dẫy nà”
Nhìn đi hồng biết lòng “nẫu na”
Chút tình cố quận sao quên được
Dù cho đánh “đầu” cả Ta Bà

“Chiến sĩ một đi không trở lại”
Còn tui một bước cũng chưa “địa”
Khó hơn trấn thủ ngàn quan ải
Tận cuối phương trời đêm sao khuya

Nhớ quê nhớ xứ nước non nhà
“Nẫu” niềm cứ đẽo gọt lòng ta
Ừ, cứ đẽo đi cho tới thỏa
Mai kia có chết cũng không pha.

Tháng 8 – 2012

Mặc Giang

Nào “dẹn” ước thề

“Ngừ” con Xứ Nẫu xa quê
Ra đi lâu lắm chưa “dề”
Nhớ nhung gởi “đầu” núi thẳm
“Nẫu” niềm gác đỉnh sơn Khê

Ai “ngừ” Xứ Nẫu tui ơi
Ra đi một kiếp trong đời
Đã mòn cùng ba “dạn” sáu
Ngày “dề”, thăm thẳm chìm sâu

Đừng buồn trách Nẫu chi na
Trách chi cũng thế “thâu nà”

Xót xa cứ thể nặng “quảng”
Hai “mư”, ba “mư” năm nữa
Biển sâu cá lặn biệt tăm

Nhưng mà tui “dẫn” là tui
“Ngừ” con Xứ Nẫu suốt đời
Tắc lòng là son là sắt
Không hề “đầu” bạc thay “ngâu”

Nói cùng “ngừ” Nẫu của tui
Dù cho “dật đầu” sao đời
Dù cho đá “bầu” cát lở
Lò cừ cứ thử đi coi

“Dài” hàng cho thăm tình quê
Dầu cho tui “chửa” có “dề”
Nhưng tui là gang là thép
Sắt son nào “đen” ước thề.

Tháng 8 – 2012
Mặc Giang

Cho Nẫu hỏi thăm

Có ai “địa” Xứ Nẫu
Cho tui gởi lời thăm
“Nẫu” xót xa biệt
Niềm thương nhớ muôn trùng

Có ai “địa” Xứ Nẫu
Nhấn tất cả “ngừ” thân
Xin đừng ai hờn “dầu”
Thương cảm “nẫu” cho cùng

Ai sống ở phương xa
Mới biết “nẫu” nhớ nhà
Mới biết tình cố quận
Gọt giữa nát lòng ta

Ai sống ở quê “ngừ”
Mới biết “nẫu” khôn nguôi
Thăm sâu hồn cô lữ
Ít tiếng nói khô “cừ”

Một đi chửa “địa” lại

“Thâu rầu” tình quê cũ
Xin đừng trách “nẫu na”
Bởi quốc quốc gia gia
Bởi non non nước nước

Xưa có cầu Ô Thước
Nay không phải Sông Ngân
Mà “tui” chịu cơ phần
Cùng những ai thống “nẫu” !!!

Tháng 8 – 2012

Mặc Giang

Chôn chặt “Nẫu” niềm

Đã lâu lắm “tui” chưa “địa” Xứ Nẫu
Thăm gia đình thăm lại những “ngù” thân
Thăm chùa xưa quê cũ đái phong trần
Theo thời gian bao kẻ còn “ngù” mất

Thăm mồ má Ông Bà toàn ụ đất
Trải nắng mưa bao tàn tạ tháng ngày
Tiết Thanh Minh “dun” đắp lại thương thay
Kéo nhau đi khắp làng trên xóm “dứ”

Nào ai biết ra đi là biệt xứ
Một ra đi “hông” có hẹn ngày đia
“Hông” phải tui chê cái khổ nhà quê
Bởi thời thế nên “đàng” đành nông “nẫu”

Tui xuất thân từ quê nghèo Xứ Nẫu
Con nhà quê chân lấm “dới” tay bùn
Nghèo giàu chi trời đất chẳng bao dung
Nên đành “đàng” tạ từ nơi cô quận

Tui đâu nở, quên chôn nhau cắt rốn
Tui đâu bạc, đâu cạn nghĩa cạn tình
Cực chẳng đã “trâu nẫu”, “dới” linh đình
“Dới” non nước nghẹn lòng hồn sông núi

“Thờ” trời đất bồng “nẫu” con gió bụi”
Xin mượn câu đã học tự “thờ” nào
Cho “ngù” con Xứ Nẫu dạ nao nao

“Ngừ Nẫu” quê tui

Đừng có chọc quê tiếng “nẫu na”
Nghe hơi lơ lớ kệ “ngừ” ta
“Dậy” mà thăm đượm tình quê “nẫu”
Dù ở nơi đâu “dẫn” đậm đà

Ai “ngừ” Xứ Nẫu quê tui ơi
Bảo bợc nhau nghe khổ lắm “rầu”
Tuế nguyệt phong sương đày mấy độ
Tang thương biển hải đọa đây "doi"

Chỉ nghe tiếng “nẫu” nhớ thương “rầu”
Đã mây “mư” năm bộ ít đâu
Nhớ chỗ chôn nhau nơi cát rôn
Nhớ cội nguồn xưa đẫm mưa ngâu

Chỉ nghe tiếng “nẫu” biết ai “rầu”
Củ sắn củ mì gốc rễ sâu
Bột nhứt bột nhì nhai dẻo miệng
Phát âm là biết chạy đi đâu

“Thâu rầu”, “ngừ nẫu” của tui ơi
Bình Định, Quy Nhơn, nhớ quá “rầu”
Thị Nại, “Tháp Đâu”, mộ “Mặc Tử”
Sông Thanh sông Cái sóng đây “doi”

Tiếng sóng xa “xâu” tựa sóng lòng
“Nẫu” thương “nẫu” nhớ “nẫu” hoài mong
Có đêm chợt tỉnh mòn mi mắt
Cho đến xế chiều đọi nắng hong

Ai có xa quê mới cảm thông
Tháng năm năm tháng nước “trâu” sông
Tóc xanh đập giữa phơi đầu bạc
Ấp ủ tình quê nguội lửa hồng

“Thâu na” đừng nói nữa chi đau
Biết đến bao giờ “đia” lại đâu
Ai ngỡ ra đi là biệt xứ
Thương không “ngừ nẫu” của tui ơi !

Tháng 8 – 2012

“Ngừ” con Xứ Nẫu xa quê
Đi đâu lâu quá chưa “địa” là sao
Bộ không ruột xót lòng cào
Một năm còn nhớ, biết bao năm “rầu”
Bộ chờ bạc trắng mái đầu
Tới ngày xuống lỗ mới mau “dọt địa”
Hay là bỏ xác quê “ngừ”
Chết khó nhắm mắt khóc “cừ” sao đây
“Ngừ” con Xứ Nẫu thương thay
Một đi biên biệt xéo dầy tâm can
Nhớ từ khoai sắn khoai lang
Bột nhì bột nhứt lệ làng chằm chao
Lại còn bánh trắng cuốn rau
Bánh xèo toàn bột mau mau no lòng
Bánh đúc một chén là xong
Lá giang bồ ngót thanh trong thơm lừng
Kẻ ra “thâu” nhớ quá chừng
“Lẫu” đâu phải “nẫu” quay lưng đâu “nà”
Bởi non bởi nước mà ra
Bởi thời bởi thể trăm kha muôn trùng
Nhìn nhau hổ mặt “anh hùng”
“Anh thư” cũng “dậy” cùng chung phận nầy
Đề nghe ngọn gió heo may
Đầy đưa tê ti đọa đày hồn đau
Đề nghe mòn mỏi con tàu
Son mờ sắt nhạt thịt thau thân tàn
Nhiều khi nghĩ nhớ mệnh mang
Bồng dung giọt lệ hai hàng nhẹ rơi
Có gì xấu hổ “ngừ” ơi
Xa quê xa cả một đời ít sao
“Nẫu niềm” thâm thấu mới đau
“Dẫy nà” “thâu” nhé “thâu rầu” cố nhân.

Tháng 8 – 2012

Mặc Giang

Ai địa Xứ “Nẫu”

Ai "địa" xứ “nẫu” cho “tui” hỏi
Quê “nẫu” hôm nay như thế nào
“Tui” đã ra đi từ “thờ” nhỏ
Nhưng lòng trĩu nặng dạ nao nao

Ôi nhớ làm sao xứ “nẫu nè”
Ai “ngừ” thương “nẫu” cảm cùng nghe
Ra đi biệt xứ “nẫu” đâu muốn
Quặn thắt tâm can khổ quá hè

Ai dĩa xứ “nẫu” nhấn dùm “na”
Tiếng quốc kêu sương có đậm đà
Nhu “nẫu” đã mềm con thống “nẫu”
“Dận” non “dận” nước ngập trầm kha

“Tui” viết “đâu” lời của “nẫu” chơi
Nếu ai không hiểu cứ chê “cừ”
Nhưng lòng của “nẫu” không lay chuyển
Dầu núi non nghiêng cát lở “bầu”.

Ngày 05 tháng 8 năm 2012
Mặc Giang

“Nẫu” niềm của NẤU

Nẫu mang thân phận tha phương
Năm “mư” năm đã nhớ thương "dô đàn"
Nhớ quê nhớ xóm nhớ làng
Thương cha thương mẹ họ hàng bà con
Quê nghèo một nắng hai sương
“Mẫu” năm lũ “lục” nhiều nhưng muôn phần
Xa “xâu” mưa Sở mây Tần
Nẫu thì biệt biệt phù “dân” phương ngàn
Nhớ thời tuổi trẻ chơi “quang”
Chạy quanh đường đất dọc ngang quê nghèo
Nẫu ơi, xứ nẫu eo “xèo”
“Cầu” cần sỏi đá đặng đeo tháng ngày
Cơm canh dưa muối thương thay
Ngô khoai độn bữa dạ dày còn “kiêu”
Không vì nghèo khổ bỏ đi
Bởi thân lưu lạc “dậy” thì thể “thâu”
Năm “mư” năm đã “nẫu trâu”
Còn bao năm nữa “nẫu” ơi “nẫu” à
Xin đừng có trách “nẫu na”
“Ngừ” con xứ nẫu thiết tha nặng tình
Chẳng qua "dận" nước lênh đênh
“Ngừ” con xứ nẫu “dận” mình tha phương
Chẳng qua “dận” nước tang thương

Đặng cay tràn ngập tâm hồn nấu oi !!!

Ngày 05 tháng 8 năm 2012

Mặc Giang

Chim Lạc Hồng đậu trên Cây Tổ Quốc

Chim Lạc Hồng đậu trên Cây Tổ Quốc

Năm ngàn năm Văn Hiến của Tiên Rồng
Dòng máu đào tươi thắm nhuận non sông
Dùng xương thịt xây thành trì đất nước

Chim Lạc Hồng đậu trên Cây Tổ Quốc

Từ Hùng Vương đến thế kỷ hôm nay
Từ hôm nay băng thế kỷ tương lai
Không biến thể không lung lay đâu được

Năm ngàn năm đời sau qua thuở trước
Tiếp nối nhau dòng lịch sử kiêu hùng
Một tác đất mọi miền là của chung
Từ rừng núi đến đồng bằng biển cả

Giữ Đất Mẹ, gìn Quê Cha rạng rỡ
Việt Nam này sông núi của Tổ Tiên
Anh chị em ta thạch trụ như kiềng
Mỗi tác đất là thành đồng vách núi

Bao thế hệ tiền nhân đã đi trước
Bao thế hệ con cháu nối theo sau
Từ Nam Quan cho đến Mũi Cà Mau
Đâu đâu cũng là quê hương gấm vóc

Từ đất liền, đến vùng trời vùng biển
Vượt Trường Sơn, ra thâu khắp Biển Đông
Từ Hoàng Sa, Trường Sa, Phú Quốc, Côn Sơn
Tận Cao Nguyên, Trung Du, Thượng Du, Việt Bắc

Đền Hùng Vương, ngát trầm hương nghi ngút
Huế, Sài Gòn, Hà Nội, vang vọng trời hùng ca
Từ Nam Quan, Cà Mau, đến vùng sâu, vùng xa
Hội Diên Hồng quyết đồng tuyên bắt khuất

Anh có biết, Chị có biết, và Em có biết
Việt Nam này sông núi của uy linh
Năm ngàn năm Văn Hiến thật anh minh

Việt Nam này, Dân Tộc tuyệt chơn phương
Khí hùng anh luôn lắm liệt phi thường
Quyết đánh đuổi mọi quân thù xâm lược

Anh có biết, Chị có biết, và Em có biết
Việt Nam này là dòng giống Rồng Tiên
Bắc Nam Trung như một nôi Ba Miền
Mãi sừng sững hiên ngang cùng trời đất

Anh và tôi, hãy tiến ra phía trước
Chị và Em, gìn giữ khắp hậu phương
Nắm chặt tay quét sạch lũ ngông cuồng
Hát khúc khải hoàn bài ca chiến thắng

Anh và tôi, mọi tuyến đầu dũng lược
Chị và Em, tiếp sức khắp nẻo đường
Diệt tham tàn, diệt cường bạo tai ương
Đề kiến tạo hòa bình cùng thế giới

Chim Lạc Hồng đậu trên Cây Tổ Quốc
Bắc Nam Trung một cội tỏa Ba Miền
Nhứt hô bá ứng chấn động tam thiên
Dị khẩu đồng âm băng ngàn vũ trụ

Chim Lạc Hồng đậu trên Cây Tổ Quốc
Bắc Nam Trung ba nhánh phủ Ba Miền
Việt Nam này, muôn thuở giống Rồng Tiên
Trao thế hệ đến muôn đời vĩnh trụ.

Tháng 8 – 2012
TNT Mặc Giang

Khẩn nguyện Quốc Tổ

Cùng khẩn nguyện trước bàn thờ Quốc Tổ
Xin chứng tri cho con cháu Lạc Hồng
Đồng tâm hiệp lực bảo vệ núi sông
Đánh đuổi ngoại xâm bảo toàn đất nước

Cùng khẩn nguyện trước bàn thờ Quốc Tổ
Gia hộ cho con cháu của Rồng Tiên
Dù ở nơi đâu trên khắp mọi miền
Khẩn thiết lắng nghe hồn thiêng réo gọi

Cùng khẩn nguyện trước bàn thờ Quốc Tổ

Dòng giống Rồng Tiên, con cháu Vua Hùng
Bất khuất kiên trinh, xâm thực cáo chung
Bất luận bạo cường, thời nào cũng thế

Dòng lịch sử năm ngàn năm bất khuất
Việt Nam này vẫn sừng sững hiên ngang
Thế thế tiền nhân nhất dạ tâm đan
Thời thời hậu bối một lòng quyết chí

Đất nước ta hễ gặp thời nguy biến
Quê hương ta hễ gặp lúc nguy vong
Triệu triệu con tim tất cả một lòng
Triệu triệu bàn tay nhất tề đứng dậy

Này Tàu Thực, liệu hồn không tránh khỏi
Một ngàn năm Bắc Thuộc nhớ hay chưa
Dân tộc Việt Nam dũng lược có thừa
Chí khí hùng anh mài son luyện sắt

Quyết đánh đuổi bọn giặc thù Phương Bắc
Quyết bảo vệ toàn vẹn khắp giang sơn
Sông núi quê hương thạch trụ vững bền
Một tác không mòn một ly không suyễn

Khi cần khôn chia quốc gia giới tuyến
Việt Nam này như trụ vũ định ban
Năm ngàn năm trước tuyệt thế huy hoàng
Năm ngàn năm sau tuyệt kỳ rạng rỡ

Giặc phương Bắc đừng dờ trò quái gỡ
Bao nhiêu lần cuốn chạy không nhục sao
Hồn phách tiêu ma hốt hải kê gào
Nay nếu tái diễn tan tành đâu khác

Giặc phương Bắc đừng dờ trò bạo ngược
Mộng bá quyền sẽ ác mộng đảo điên
Dân tộc Việt Nam nộ khí xung thiên
Tấc đất Phương Nam mồ chôn quân Bắc

Giặc phương Bắc đừng dờ trò hồng hách
Mộng bá quyền sẽ chuốc lấy mộng vong
Dân tộc Việt Nam không suyễn tơ hồng
Giặc Tàu tan tác Tàu Ô Tàu Lá

Tàu Thục kia đừng dờ thói hung tàn
Đừng có trách ta ra tay nữa nhé.

Tháng 8 – 2012
TNT Mặc Giang

Kính ngưỡng Cuộc đời và Hành trạng của Đại lão Hòa Thượng Thích Hộ Giác

Xin thành kính hướng về Chùa Pháp Luân
Thành phố Houston, Tiểu bang Texas, Hoa Kỳ
Một bậc Tôn Túc lỗi lạc của Phật Giáo
Đã rũ áo ra đi
Để Tăng Ni, Tín đồ trong nước ngoài nước
Thâm rung rung cảm cảm
Cả cuộc đời 85 tuổi của Ngài
Đội trời đạp đất, đã tròn chưa bán nguyện
Kiếp tu hành 80 năm của Ngài
Gánh vác hy sinh, đã vẹn chưa bán hoài
Vào nhà Như Lai
Chỉ một con đường phụng mạng Như Lai
Chúng sinh thị khổ
Hàng Trưởng Tử Thích Tôn phải lên đường cứu khổ
Đất nước Việt Nam
Trải qua bao nhiêu gọng kềm nghiệt ngã
Dân tộc Việt Nam
Hứng chịu bao nhiêu tai ách nhiều nhưong
Phật Giáo Việt Nam
Đồng cam cộng khổ thống thiết khôn lường
Bởi, Dân Tộc và Phật Giáo
Phật Giáo và Dân Tộc
Hòa quyện cùng nhau
Tuy một mà hai
Tuy hai mà một
Gọng kềm kia
Xanh đỏ đỏ xanh, đẩy đưa thí chột
Tai ách kia
Thực xâm xâm thực, trao đổi kết bè
Việt Nam là một trong những vị trí đắp be
Bằng da thịt và máu xương
Bằng khổ đau và nước mắt
Lịch sử Việt Nam 5000 năm
Dòng giống Lạc Hồng bất khuất
Lịch sử Phật Giáo 2000 năm

Không vì bất cứ lý do gì
Nhắm mắt, buông tay, chối bỏ
Không vì bất kỳ hoàn cảnh nào
Ngoảnh mặt, quay lưng, chối từ
Vọng ngoại ư !
Vong bản ư !
Buôn dân ư !
Bán nước ư !
Phật Giáo không chấp nhận
Nên phải luôn đương đầu và gánh chịu
Bởi Phật Giáo
Không chạy theo Xanh Đỏ Sữa Bơ dư thừa cặn bã
HỘ: là hộ quốc hộ dân:
Độc lập, tự do, nhân bản, thái hòa
GIÁC: là giác đạo giác đức:
Việt Nam sông núi gấm vóc đơm hoa
Ngài đã tận tụy cả một đời
Rạng danh Thiên gia Thích tử
Cương vị của Ngài, kể cho tốt, chắc bằng thừa ngôn ngữ
Công hạnh của Ngài, nói cho liêu, chắc không đủ tư duy
Cuộc đời của Ngài biểu trưng:
Đức độ, khiêm cung, hòa ái, rợp bóng uy nghi
Nghiêm mà không nghị, nhu mà nhiếp cương
Lò cừ thế gian làm sao sánh nổi
Dòng Thích Tử đã luyện tôi thế ấy
Cối phù sinh vá nhuộm áo nâu sồng
Đỡ Đạo Pháp sừng sững với sắc không
Mang tâm lực uy nghi cùng vũ trụ
Tinh tú kia chỉ có một vì sao Bắc Đẩu
Thiên hà kia chỉ có một ánh Thái Dương
Với Phật Giáo, trong vạn pháp là Pháp Vương
Có thì có tất cả
Mà không thì lông rùa sừng thỏ
Nhập thế vì đời nên cái gì cũng có
Có lịch sử
Có cơ đồ
Có gấm vóc
Có giang sơn
Không ai có quyền sỉ nhục, thúc ép, trùm mền
Không ai có quyền phủ chụp, man khai, dối trá
Hàng Thích Tử, tâm là tâm kim cương
Trí là trí kim cương, nào nghĩa gì gỗ đá
Mộng huyền bào ảnh ư, ngọn cỏ gác đầu sương
Vọng tướng vô minh ư, đom đóm thấp đêm trường
HỘ: là hộ tận quần mê

Thăm Đức Như Lai, thăm Chư Bồ Tát, Tổ Sư
Sớm trở lại cõi Ta Bà, đích thị đất nước Việt Nam
Tiếp tay tiếp sức cùng hàng Pháp Lữ đệ huynh
Không những một kiếp hai kiếp
Mà cho đến khi nào
Bản nguyện bản hoài của chúng ta hoàn toàn viên mãn.

Chùa Pháp Quang, Brisbane, Úc Châu, ngày 08-12-2012
Thích Nhật Tân kính bút

Xin viết dâng Ông

Hòa Thượng Thích Thiện Nhơn
Phương Trượng Tổ đình Thiên Đức.
Canh Ngọ 1930 - Quý Tỵ 2013

Kính thưa Ông,
Thế là Ông đã ra đi
Theo dòng chuyển tử sinh
Giữa cung bậc vô thường
Vũ trụ thiên hà lỏng lộng
Ba đường sáu nẻo mang mang
Thôn Tân Hòa còn đó
Xứ Phù Cát còn đây
Dòng họ Hồ khai sinh một bậc Cao Tăng kiệt xuất
Đất Bình Định lưu bố một bậc thạch trụ thiền môn
Thanh Tùng tên thế, tôn hiệu Thiện Nhơn
55 Hạ Lạp, đạo nghiệp tinh nghiêm
83 tuế thọ, một đời phụng sự
Bình Định là tỉnh nhà
Băng lên các tỉnh Cao Nguyên
Ra ngoài kia thì Quảng Ngãi
Vào trong Khánh Hòa, Phú Yên
Xa hơn, Sài Gòn, Hà Nội
Vượt trùng, Úc Châu, Mỹ quốc, Ân, Miến, Thái Lan
Nơi nào Ông đến, cũng lưu lại bóng hình kính mến
Nơi nào Ông đi, cũng ghi dấu ấn tượng tôn nhan
Ông Nội Chú ơi!
Dòng đời chưa hết
Cuộc thế chưa qua
Ông đã đến tuổi già
Thuận thế vô thường
Đó là việc hiển nhiên mang thân tứ đại
Tai biến lần thứ nhất, bệnh tình cơ chừng chưa khỏi
Tai biến lần thứ hai, báo hiệu triệu chứng thất thường

Cửa tùng đôi cánh khép
Nhớ xưa con còn bé
Vừa lên năm lên bảy
Mỗi Tết Ông về thăm
Rồi Bà Năm, Ông Sáu
Lại Bác Chín, Bác Năm
Trong con thật vui mừng
Niềm diễm phúc vô biên
Chiếc Y Vàng, in trong con từ đó
Bộ nâu sồng, trông trang nhã làm sao
Đầu tròn, áo vuông, vóc dáng thanh tao
Và trong con, ước gì được như thế
Đã nhiều lần con thưa Mẹ
Cho con theo nghe Mẹ ơi
Mẹ không nói nhiều lời
Nếu muốn đi, Mẹ sẽ cho đi
Nhưng đợi mai một lớn lên
Chứ bây giờ còn nhỏ lắm
Một ngày kia, chưa bước vào niên thiếu
Con được đi và sống với mái chùa
Đến hôm nay, gần 50 năm, thấm thoát thoi đưa
Hèn chi người ta nói: “bóng câu qua cửa sổ”
Bác Năm Đà, là người đã tịch trước
Tiếp theo là Bà Năm, quy ản Kon Tum
Bác Chín thì còn, tức Hòa Thượng Nhật Ban
Ông Sáu vẫn đó, nhưng nhân duyên tạm gián
Đời Ông, đời Bác, gồm 5 người xuất thế
Đời cháu, một mình con lặn lội ly gia
50 năm, chưa đâu vào đâu dưới bóng cả Phật Đà
Chắc chẳng ra sao, dù miệt mài tận tụy
Đời sau, thêm một người nữa là Quảng Trí
Rồi Nhuận Đức, Nhuận Thanh bước vào ngưỡng cửa từ bi
Hãy cố gắng nghe, rèn tâm, luyện chí, tu trì
Vi Đạo, vi đời, cứ tập sống biết hy sinh và phụng sự đi
Đời Ông, Ông Ngài Thích Thiện Nhơn
Xứng đáng đứng vào hàng Tăng Lữ kiệt hiệt vô nghi
Đời Bác, Hòa Thượng Thích Nhật Ban
Cũng đáng sánh vào bậc Thiền gia Thích tử
Hôm nay
Kim quan của Ông đang trần thiết tại Tổ đình Thiên Đức
Con xin vọng bái Ông từ trụ xứ Pháp Quang
Gần nửa tinh cầu lệ trũng tâm can
Gặm nhấm niềm đau thấu cùng cơ thể
Hai đường hai ngã
Khúc rẽ oan khiên

Châm là hết
Hay châm là còn
Châm là ngửa
Hay châm là nghiêng
Quê Cha ơi, tôi vẫn nhớ mọi miền
Đất Mẹ ơi, tôi vẫn thương khắp nẻo
Nhớ từ đỉnh núi, nhớ đến sơn khê
Nhớ hương băng ngang, nhớ lối ngõ về
Nhớ mái nhà tranh, nhớ hồng bếp lửa
Con xin viết dâng Ông, tình nhà cũng có
Tình đạo, tình đời, nghĩa non, nghĩa nước, cũng vậy thôi
Bởi trước khi là Tăng sĩ, vốn là người Việt Nam rồi
Nên dù lưng có còng, hai vai cũng phải gánh
Gánh, như Bà Mẹ Già tóc trắng
Gánh, như Ông Cha Già bạc phơ
Ngàn năm xưa, vẹn ước thề
Ngàn năm sau, vẫn ươm mơ trong lành
Quê Hương - Đạo Pháp của mình
Chan hòa như bóng in hình thiên thu.

Ngày 21-4-2013

“Ông Thầy cháu, lời Ông thường nói”

Thích Nhật Tân

50 Năm Tưởng Niệm Tri Ân

Đại Lễ Tưởng Niệm 50 Năm

Bồ Tát Thích Quảng Đức vị pháp thiêu thân

Ngọn lửa thiêng liêng bùng cháy vượt tầng
Rúng động sáu lần trái đất và rung chuyển ba ngàn thế giới
Ngọn lửa từ bi đại hùng đại lực chiếu rọi
Tại ngã tư Phan Đình Phùng - Lê văn Duyệt, Sài Gòn
Ngọn lửa từ bi đại hạnh đại nguyện của một bậc Thánh Tăng
Rúng động cả nước Việt Nam và lay chuyển khắp lòng nhân loại
Nhục thân tứ đại vô thường của Ngài, trả về cát bụi
Pháp thân kim cương bất hoại của Ngài, biểu tượng trái tim
Trái tim Bồ Tát bất diệt, kết tụ đài sen
Tăng tín đồ Phật Giáo uất nghẹn hòa vang
Nhân loại khắp năm châu dâng tràn ngấn lệ

Đại Lễ Tưởng Niệm 50 Năm

Chư Thánh Tăng Ni vị pháp thiêu thân

Đại Đức Thích Nguyên Hương tại Công trường Chiến sĩ Phan Thiết
Đại Đức Thích Thanh Tuệ tại Chùa Phước Duyên, cố đô
Tĩnh lý Ninh Hòa, Thích Nữ Diệu Quang, một Ni Cô

Và kia nữa, ngọn lửa Thương phế binh Hồng Thê, thành phố Vũng Tàu, quận
khói

7 Vị Thánh Đức Tăng Ni, một Thương phế binh
Đại hồng thệ nguyện Phật Pháp trường tồn, nên quyết tử
Tử, để chận đứng vô minh
Tử, cho Đạo Pháp được tồn sinh
Tử, cho Dân tộc hết điêu linh
Tử, cho Quê hương bình minh tươi sáng

Đại Lễ Tưởng Niệm 50 Năm

Chư Phật Tử hy sinh vì Đạo

Tăng tín đồ lòng đau nín thở
Mắt rung rung và lệ thấm mềm môi
8 em Phật Tử tại Đài phát thanh Huế
Hỡi các em bé thơ ơi
Ngày Ngày Phật Đản
Ngày thiêng liêng cao quý nhất trong đời
Ngày thiêng liêng của tất cả chúng sanh
Ngày thiêng liêng của ba đường sáu nẻo
Các em đã bị chết thảm
Các em chết không toàn thân
Chết bởi đạn xéo, tên bay, lưỡi lê, xích sắt
Và thêm một em nữa, Nữ sinh Quách Thị Trang ngã gục
Tại Chợ Bến Thành, giữa Sài Gòn đô thị phồn hoa
Ai đã giết các em
Ai đã giết tuổi thơ
Tuổi trong trắng ngọc ngà
Tuổi thiên thần vẫy gọi
Họ đã biến các em thành những tấm bia
Tấm bia bằng da bằng thịt
Tấm bia học nói học cười
Tấm bia chưa lớn làm người
Họ bắn họ giết bởi bàn tay nhưng chế độ
Đó, là đỉnh điểm Pháp nạn Phật Giáo 1963 thống khổ
Đó, là đỉnh điểm Pháp Nạn Phật Giáo 1963 kinh hoàng
Không phải tự dung bộc phát
Không phải vô tình diễn ra
Mà đã âm ỉ rên xiết, với kế sách 8 năm trường
8 năm, Phật Giáo đón chịu mọi tai ương
8 năm, Phật Giáo bị bít nẻo bít đường
Cũng chỉ bởi một âm mưu duy nhất
Đó là, Phật Giáo phải bị triệt hạ
Đó là, màu cờ Phật Giáo phải bị kéo xuống
Đó là, đỉnh điểm Pháp Nạn Phật Giáo năm Quý Mão
Đó là, đỉnh điểm Pháp Nạn Phật Giáo năm 1963
Mà lịch sử 2000 Phật Giáo chưa từng xảy ra

5000 năm Lịch sử Dân tộc chưa bao sát bạo tàn
2000 năm Lịch sử Phật Giáo chưa đổ máu nát xương
Mà Phật Giáo đã hòa nhuận cùng Dân tộc
Phật Giáo cùng xây đắp gấm vóc quê hương
Bằng qua mọi hưng phế thịnh suy thăng trầm vinh nhục
Là Phật Giáo Việt Nam hôm nay
Là Tăng Ni Phật Tử hôm nay
Ai nhớ, ai quên, ai thương, ai cảm
Ai biết, ai không, ai hiểu, ai cùng
Xin đừng nghe, và xin trân trọng nghe
Nhờ ngọn lửa của Bồ Tát Thích Quảng Đức
Nhờ ngọn lửa của Chư Tôn Đức Tăng Ni
Nhờ sự hy sinh của Chư Phật Tử, vô nghì
Nhờ công đức của bao nhiêu bậc Tiên Nhân xả thân phụng mạng
Để cho Phật Giáo được sống còn
Để cho màu cờ Phật Giáo được tiếp tục tung bay
Để cho bài ca Phật Giáo Thống Nhất Bắc Nam Trung từ đây
Và để cho Dân Tộc hát bài ca thương yêu nòi giống

Năm Mươi Năm Trước

Công đức sâu dày Chư Thánh Tử Đạo cao siêu lồng lộng

Năm Mươi Năm Sau

Hàng hàng lớp lớp Tăng Ni Tín đồ phủ phục tưởng niệm tri ân

Vốn đã, năm từng năm, hương hương khói khói, hòa quyện tương lân

Vốn đã, ngày từng ngày, nhớ nhớ thương thương, thâm đau cảm kích

Năm Mươi Năm, chẳng qua là dấu mốc

Dấu mốc nửa thế kỷ qua đi

Dấu mốc năm mươi năm nhìn lại

Ôi, ân đức thay

Ngọn Lửa Thiêng Bồ Tát Quảng Đức, xóa tan bóng tối

Ôi, cao cả thay

Đèn Trí Tuệ Chư Thánh Tử Đạo, quét sạch vô minh

Ôi, thương mến thay

Sự hy sinh các em Phật Tử, làm mềm sắt thép

Ôi, gương lành thay

Sự cống hiến các bậc tiên nhân, làm nhũn nhục hình

Đại Lễ 50 Năm Tưởng Niệm Tri Ân

Bồ Tát Thích Quảng Đức, vị pháp thiêu thân

Chư Tôn Đức Tăng Ni, vị pháp thiêu thân

Chư tín đồ Phật tử, vị pháp vong thân

Chư tiền bối hữu công, tài bồi son sắt

Đại Lễ 50 Năm Tưởng Niệm Tri Ân

Nguyện cho Phật Pháp hưng chấn trường tồn

Nguyện cho Đất Nước toàn vẹn núi sông

Nguyện cho Dân Tộc no cơm ấm áo

Nguyện cho Thế Giới hòa bình vĩnh cửu

Ngày 30-3-2013

Thích Nhật Tân

Tôn Hiệu
CHƯ THÁNH TỬ ĐẠO
TẶNG NI & PHẬT TỬ
Pháp Nạn Phật Giáo 1963

Nhất tâm tưởng niệm tri ân
Chư Thánh Tử Đạo hiến thân Phật Đà
Năm mươi năm, đã đi qua
Năm mươi năm, nhìn lại nhà Việt Nam
Phật Giáo sơn son thếp vàng
Kết trang sử ngọc huy hoàng ngàn năm
BỒ TÁT QUẢNG ĐỨC thiêu thân
Đốt đèn trí tuệ xóa tan mây mù
Trả thân cát bụi phù du
Pháp Thân bất hoại thiên thu hằng còn
Dù cho nước chảy đá mòn
Trái Tim Bất Diệt sắt son muôn đời
Dù cho trôi nổi luân hồi
Trái Tim Bồ Tát nơi nơi tôn thờ
Chân thành tưởng niệm tri ân
Chư Thánh Tử Đạo xả thân độ đời
NGUYỄN HƯƠNG tiếp lửa Thầy ơi
Công trường Chiến Sĩ châm ngòi nổi lên
THANH TUỆ tại Chùa Phước Duyên
Kinh Đô xứ Huế con thuyền lao chao
Ni Cô DIỆU QUANG nữa nào
Ninh Hòa mờ khói bụi trào cát bay
Thượng Tọa TIÊU DIÊU kính thay
Từ Đàm dậy sóng ngay Ngày Đản Sanh
Thân Ngài đốt lửa tinh anh
Bồi thuyền Đạo Pháp trồng trành phù sinh
Lại thêm một Thương phế binh
Pháp danh HỒNG THỂ hiến mình cúng dâng
Tự thiêu sau Chùa Phước Lâm
Vũng Tàu hòa quyện biển tầm đảo xa
Đại Đức QUẢNG HƯƠNG kiệt già
Diên Hồng công thụ kết tòa sen thơm
Thêm **Thầy THIỆN MỸ** anh minh
Nổi lên ngọn lửa Hòa Bình thiết thi
Bảy Thánh Tử Đạo Tặng Ni

Tặng Ni vì Đạo quên mình
Xả thân vì Đạo tử sinh sá gì
Hy sinh vì Đạo Từ Bi
Phụng hiến Đạo Pháp vô nghi hàm ân

Thương thương nhớ nhớ bi lân
Chư Thánh Phật Tử Việt Nam một nhà
Ngày Ngày Phật Đản sáu ba
Là ngày Pháp Nạn xảy ra kinh hoàng
Cờ Phật Giáo, bị xé toang
Cờ Phật Giáo, hạ xuống, còn chi đâu
Phật Đản, là ngày nhiệm mầu
Nhân loại thế giới năm châu kiền thiên
Phật Đản, là ngày thiêng liêng
Muôn ngàn vạn triệu trái tim tôn thờ
Việt Nam lại bị hạ cờ
Diễn ra Pháp Nạn mịt mờ trầm kha
Phật Đản chưa kịp hoan ca
Tám em chết thảm xót xa vô vàn
Tám em thân thể nát tan
Xe tăng xích sắt bừa cày tiêu ma
Còn đâu tuổi ngọc tuổi ngà
Thiên thần gãy cánh tuổi hoa mất rồi
Bàn thờ quyện khói em ơi
Nhòa trong mắt lệ nghẹn lời cầu kinh
Tám em tuổi trẻ đầu xanh
Biến thành di ảnh Hương Linh khói nhòa
ĐẶNG VĂN CÔNG tuổi **Mười Ba**
Nhìn em chơn chất hiền hòa biết bao
TRẦN THỊ PHƯỚC TRỊ kia nào
Mười Bảy tuổi ngọc trắng sao đón mời
NGUYỄN THỊ YẾN tròn **hai mươi**
Thôi rồi hết nói hết cười nghe em
Trông **HUYỀN TÔN NỮ TUYẾT HOA**
Mười hai bé nhỏ vẽ tòa sen xanh
Còn em **LÊ THỊ KIM ANH**
Lại cũng **Mười Bảy** long lanh xa mờ
DƯƠNG VĂN ĐẠT tuổi ươm mơ
Mười Ba em vội trôi bờ tử sinh
NGUYỄN THỊ NGỌC LAN xinh xinh
Mười Hai tuổi đã bỏ mình em ơi
Thêm một em nữa kia rồi
NGUYỄN THỊ PHÚC cũng trả đời tiêu sơ
Mười Lăm soi bóng trắng mơ
Còn trắng **Mười Sáu** đợi chờ **THỊ TRANG**
QUÁCH THỊ TRANG, Quách Thị Trang

Và bốn người nữa thương thay
HỒ THỊ MÙI, nát mặt mày lười le
NGUYỄN TĂNG CHẮC, chết im re
TRẦN DU, HOÀNG TUYẾT ai dè cũng tiêu
Cổ Đô trầm mặc nguyên siêu
Bồng dung tan nát chợ chiều lạnh tanh
Chim không ca hát trên cành
Cá không bơi lội tơ tình sóng reo
Mở đầu Pháp Nạn eo kèo
Giậu tan nát giậu, bìm leo mặc bìm
Phật Giáo đứt ruột nát tim
Pháp Nạn Phật Giáo nổi chìm trầm kha
Năm mươi năm, đã đi qua
Năm mươi năm, nhìn lại nhà Việt Nam
Chấp tay nâng đóa Ưu Đàm
Xin dâng dâng nguyện, xin hàm hàm linh
Chư Thánh Tử Đạo anh linh
Từ bi tế độ tội tình can qua
Cứu cho nước Việt Nam ta
Cứu cho khắp cõi Ta Bà hết đau
Không còn bãi biển nương dâu
Không còn ngọn cỏ kê đầu gối sương
Không còn ách nạn tai ương
Không còn thống khổ tang thương nào sâu
Ân Phật, Ân Tổ nhiệm mầu
Ân Thánh Tử Đạo hiệp đầu tương quy
Nguyện cầu Ánh Đạo Từ Bi
Mười phương phổ chiếu cũng vì chúng sanh.

Xin mạn phép xưng danh tôn hiệu Chư Thánh Tăng Ni & Chư Thánh Phật Tử, vị pháp thiêu thân, vị đạo hy sinh năm 1963. Nên Chư vị trước và sau Pháp Nạn 1963 không đề cập trong bài này, kính xin Giác Linh Chư Tôn Đức và Anh Linh quý Phật Tử từ bi miễn thứ.

Thành tâm chấp bút
Nhân Đại Lễ 50 Năm Tưởng Niệm Tri Ân
1963 – 2013
Thích Nhật Tân

Kính ngưỡng Bồ Tát Thích Quảng Đức

Lửa Từ Bi sáng soi ngàn thế giới
Đèn Trí Tuệ đốt cháy vạn oan khiên
Chỗ Ngồi ngồi rúng động cả Tam Thiên
Thế giới con người sờ sững đứng tim
Nhìn bậc Thánh an nhiên trong Tam Muội.

Trăm năm sau bia đá dẫu có mòn
Ngàn năm nữa danh Ngài không suy suyển
Vũ trụ kia dù không chuyển
Thiên hà kia dù không xoay
Quả Tim Bồ Tát mãi mãi còn đây
Quả Tim Bất Diệt thiên thu bất hoại
Linh ứng với lửa ngàn độ không cháy
Chỗ Ngài ngồi rúng động cả tam thiên
Thế giới con người sờ sững đứng tim
Nhìn bậc Thánh an nhiên trong Tam muội
Mây ngả đầu non
Trăng nghiêng đỉnh núi
Người người nín thở
Lệ ứa tràn mi
Xin chắp đôi tay
Tâm tư ngưng đọng
Nam Mô Bồ Tát Quảng Đức
Ngưỡng vọng Thánh Tăng Việt Nam
Đốt Thân giải cứu Đạo Vàng
Lửa Thiêng chiếu sáng hơn ngàn minh châu
Nguyện Ngài linh ứng nhiệm màu
Hạnh Ngài trùm phủ địa cầu thái hư
50 năm trước, nửa thế kỷ ư
50 năm sau, lại tròn thế kỷ
Bóng thời gian băng qua đầu nẻo ý
Dáng thiên thu bất tận chẳng phai nhòa
Đóa Ưu Đàm điểm nụ của không hoa
Dòng sinh diệt kết đài sen tánh thể
Ngài phát nguyện thiêu thân là để:
Đánh thức con người
Cảnh tỉnh vô minh
Kêu gọi lương tâm
Tôn trọng sự thật
Cái gì của Phật Giáo, trả lại cho Phật Giáo
Cái gì của Dân Tộc, trả lại cho Dân Tộc
Ngàn năm xưa không chuyển
Ngàn năm sau không lay
“Có, thì có tự mảy may
Không, thì cả thế gian này cũng không”
Đừng đem nước đổ ra sông
Sông đi ra biển, biển trôi về nguồn
Đừng mơ lên núi bắt còng
Xuống biển kéo cát hoài mong ích gì
Đạo Phật là Đạo Từ Bi
Người con Đức Phật vô nghi độ sanh

Băng qua mọi thời kỳ thể chế nhục vinh
Có, thì có cả lân tinh
Không, thì không cả phù sinh phiêu bồng
Có, thì có cả sắc không
Không, thì không cả phong trần hư vô
50 năm trước, Ngài vị pháp thiêu thân
50 năm sau, Ngài liên tòa ngự tọa
Đài sen báu Ánh Đạo Vàng sáng tỏa
Đức từ bi chiếu rọi khắp muôn phương
Băng không thời dù biến chuyển vô thường
Tim Bất Diệt tịnh chơn như tánh thể
Vô minh nên vô đạo
Vô đạo tức vô tâm
Vô tâm biến phi nhân
Bất cứ ai
Bất cứ thành phần nào
Bất cứ chế độ nào
Làm người còn không xứng
Làm sao đứng trong trời đất
Bởi không được, thì có gì để mất
Bởi không có, thì lấy chi để còn
Không thể bao che, trốn chạy, phét sơn
Gương Lịch Sử soi tận cùng ngần mé
Hỡi nhân thế
Hỡi con người
Ngàn xưa cho đến hôm nay
Hôm nay cho đến ngàn sau
Một là một
Hai là hai
Đen là đen
Trắng là trắng
Bồ hòn mang vị đắng
Hữu xạ tự nhiên hương
Đạo Phật là đạo lý chơn thường
Phật Giáo Việt Nam tuyệt thể chơn phương
Cùng với Tổ Quốc, Quê Hương, Dân Tộc
Chói sáng huy hoàng đan thanh rạng sử
Ngưỡng tôn Bồ Tát Thích Quảng Đức
Ngưỡng tôn Chư Thánh Tử Đạo Phật Giáo Việt Nam
Ngưỡng tôn Anh linh Liệt Tổ Liệt Tông Hồng Lạc
Gia hộ cho Đất Nước Việt Nam trường tồn
Gia hộ cho Dân Tộc Việt Nam bình an
Gia hộ Phật Giáo và mọi thành phần Dân Tộc thái hòa miên viễn.

Đại lễ 50 năm tưởng niệm tri ân
Bồ Tát Thích Quảng Đức
Chư Thánh Tử Đạo vị pháp thiêu thân
Chư Phật Tử vị pháp vong thân
Để cho Phật Giáo được sống còn
Để ngọn cờ Phật Giáo được tiếp tục tung bay
Để Phật Giáo tồn tại đến hôm nay
Và truyền lưu đến tận tương lai
Được tham dự
Đó là một vinh dự
Hãy trân trọng phủ phục nghiêng mình
Tâm tâm niệm niệm tôn vinh
Như như nhất nhất nghiêm minh
Hòa cùng đại thể cung cung bái bái
Ngọn lửa thiêng bất tuyệt, như Diệu Cao đỉnh núi
Tim Bồ Tát bất tử, như chót ngọn Tu Di
Ân Chư Thánh Tử Đạo, bất khả tư nghì
Đức Chư Thánh Tử Đạo, trùm vô biên xứ
Ngân hà lặng thình
Xuyên sao vũ trụ
Trăng sao vắn vũ
Trầm lắng thái hư
50 năm trước, nửa thế kỷ ư
50 năm sau, lại tròn thế kỷ
Được tham dự
Đó là một vinh dự
Hãy bật tâm bật ý
Hãy bật niệm bật ngôn
Hãy khép mình như cá thể quyện càn khôn
Chứ sao hỏi đứng ở đâu và làm gì trong đó
Nhỏ, thử nhìn hạt bụi li ti cho rõ
Lớn, thiên hà đại địa lọt bùm chân lông
Nhìn xem sắc sắc không không
Hỏi xem có có không không là gì
50 năm, là dấu ấn
Dấu ấn, nửa thế kỷ đi qua
Dấu ấn, 50 năm nhìn lại
Thời nào cũng qua
Thế nào cũng qua
Nhưng
Phật Pháp trường tồn
Pháp luân thường chuyển
Tăng Tín đồ tâm tâm nguyện nguyện
Người con Phật nhất nhất như như

Thánh Tử Đạo vĩnh trụ ngưỡng tôn
Lửa thử vàng, vàng thật mới son
Tâm thử sức, tâm như bất hoại
Tri ân tưởng niệm Thánh Tử Đạo
Nếu có hỏi, phải hỏi
Đã đóng góp được gì và làm gì cho trọn
Đã cống hiến được gì và làm gì cho tròn
Chứ sao mang bọt bèo cạnh bã phết son
Những hư vinh giả huyễn đặng đeo phù thế
Hãy khép mình vào cùng đại thể
Hãy hòa cùng đại chúng ngưỡng tôn
Tay chung tay, lòng chung lòng
Tâm hiệp tâm, ý hiệp ý
Chư Thánh Tử Đạo, Tu Di đỉnh núi
Gương Thánh Tử Đạo, bất tuyệt Diệu Cao
Năm mươi năm trước, rúng động trăng sao
Năm mươi năm sau, ngân hà sao xuyên
Tâm nguyện lực, trùng trùng hóa chuyển
Đại đức ân, thể thể truyền lưu
Hoa Đàm vĩnh trụ Vô Ưu
Ta Bà kham nhẫn, Phật từ độ sanh.

1963 – 2013

T Nhật Tân

CẦU NGUYỆN HÒA BÌNH THẾ GIỚI

Kính ngưỡng nguyện Mười Phương Tam Bảo
Gia hộ cho thế giới hòa bình
Đạo mầu huyền nhiệm quang minh
Cảnh dương cam lộ chúng sinh an lành
Trân quý Hành Tinh Xanh tươi đẹp
Đừng nhiễm ô uế trực trần lao
Tình người bảo trọng thanh cao
Sự sống hòa điệu vẫy chào tháng năm
Đẹp như ánh trăng rằm chiếu rọi
Trong như màu mười sáu trăng thanh
Thong dong mây trắng trời xanh
Ngựa đưa dưới nước thuyền quanh trên non
Ban Ân Từ dấu son thiên kỷ
Ban Đức Bi dấu ấn thiên thu
Xóa tan bóng tối mịt mù
Quét sạch oán trái cừ thù đeo mang

Bởi thù hận diễn phô thế ấy
Bởi chiến tranh khói lửa xưa nay
Đông Tây Nam Bắc thảm thay
Xéo dầy cho lẫm đọa đày đờn đau
Nhân loại ơi hãy mau thức tỉnh
Tình người ơi còn dính tơ tằm
Lắng nghe tiếng nói con tim
Cứu nhau sự sống nổi chìm trùng khơi

Nhất tâm nguyện vâng lời Phật dạy
Nhất tâm hành Phật Tổ tuyên ngôn
Tâm hòa bình thế giới bình
Tâm nhiệm loạn thế giới loạn
Hận thù không rửa sạch hận thù
Từ bi mới xóa tan oán đối
Không có hận thù khi nước mắt cùng mặn
Không có giai cấp khi dòng máu cùng đỏ
Thắng trăm vạn quân không bằng chiến thắng mình
Chiến thắng mình là chiến công oanh liệt nhất
Mỗi quốc gia hiện hữu trên trái đất
Mọi dân tộc có mặt trên địa cầu
Kết thân thương bốn biển với năm châu
Xây thiện mỹ giữa màu da chủng tộc
Cho nhân loại từ nay ngưng tiếng khóc
Để chúng sinh dứt sạch nghiệp khổ đau
Hoa tình thương trở cây trái xanh màu
Hoa đạo đức thấm nhuần ơn hóa độ
Đời người như bóng câu qua cửa sổ
Kiếp sống tựa ngọn cỏ gác đầu sương
Quyền uy danh lợi phù ảo nghệ thường
Nhân ngã bị thử chiêm bao huyễn mộng

Chuông pháp cổ hòa âm thanh tối thượng:
Trên thâu thiên đường
Dưới triệt địa phủ
Vô minh kết liễu
Bát nạn hết phương
Biển khổ trầm luân
Hồi đầu bỉ ngạn
Đông Tây bầu bạn
Nam Bắc kết tương
Xây dựng tình thương
Ươm mơ sự sống
Giàu nghèo san lấp
Kỳ thị tiêu ma

Bảo vệ môi sinh
Làm sạch môi trường
Cân bằng xuất nhập

Tiếng kinh kệ hòa âm vang như nhất:
Nhân sinh an lạc
Thế giới hòa bình
Tội diệt phước sinh
Tu tâm dưỡng tánh
Tài bồi đức hạnh
Chuyển hóa quần sanh
Tất cả chân thành
Hành trì Phật Đạo
Tham sân phiền não
Tật đó hằng sa
Hiển chánh phá tà
Xiển dương chánh pháp
Bổn pháp vô pháp
Vô thọ Bồ Đề
Tĩnh mộng dứt mê
Cư trần lạc đạo

Chúng sinh khổ, quyết lên đường cứu khổ
Chúng sinh đau, xoa dịu hết khổ đau
Người người bồi đắp cho nhau
Tựa nương xây dựng con tàu trần gian
Đan tay gieo Ánh Đạo Vàng
Đan tâm hóa độ muôn ngàn nhiều khê
Chìm trong bến mộng sông mê
Vô minh lạc lối nẻo về
Càng đi càng xa bến cũ
Huênh hoang cuồng ngông chấp thủ
Đua tranh bá mộng tham tàn
Vũ khí đạn dược leo thang
Phí phạm nhân tài vật lực
Úc chế hiếp đáp thường trực
Vùng đất vùng biển vùng trời
Làm cho điên đảo khắp nơi
Thế giới bao giờ yên được
Nước lớn cậy thế lấn lướt
Nước nhỏ thủ thế quật cường
Tinh binh sát khí đằng đẵng
Chiến tranh thường xuyên đe dọa
Tiếng vọng sống chung bỏ ngõ
Bạo Xâm, Bạo Thực, Bạo Tàn

Học đường tàn sát tuổi thơ
Xã hội thác loạn vật vờ
Thét lên hồi chuông báo động
Thế giới nhân loại chèo chống
Tự do, Dân chủ, Nhân quyền
Liên Quốc, Liên Hiệp ngửa nghiêng
Kết oán, trả thù, gây hấn
Cây thề, cây quyền, độc đoán
Tham ô, nhũng lạm, hiếp dân
Tình người đánh mất lương tâm
Căn bệnh trầm kha cố hữu
Bởi loạn động mà ra nông nổi
Do chạy đua ảo vọng hoang đường
Mau chám dứt còn đường cứu chữa
Sớm hồi đầu tỉnh ngộ can qua

Dùng Đạo lý Phật Đà soi sáng
Dụng Tâm Như Đuốc Tuệ Từ Bi
TỬ, năng dữ nhưt thiết chúng sinh chi lạc
BI, năng bạt nhưt thiết chúng sinh chi khổ
Nguyện Tự Độ, tri kiến chân diện mục
Nguyện Độ Tha, tánh hải giác hữu tình
Tam đồ bát nạn, lục đạo sinh linh
Thế giới An Bình, Ta Bà kham nhẫn
Mọi chính phủ, chính quyền, chính giới
Mọi quốc gia, chủng tộc, biên cương
Cả văn minh cùng chậm tiến hỗ tương
Biết nhân nhượng san bằng hố dị biệt
Cùng trân quý dưỡng nuôi bao mầm sống
Dang đôi tay độ lượng trọng tình người
Tạo cho nhau niềm tin tưởng an vui
Đó chính là những Hiệp quy, Định ước
Truyền Thông Điệp Từ Bi Trí Tuệ
Chuyên Thông Tư Đạo Lý Phật Đà
Ánh Đạo Vàng phổ chiếu châu sa
Thuyền Bát Nhã thanh lương chỉ hướng
Diệt tội khổ vô minh nghiệp chướng
Phá si mê phiền não tham sân
Trừ chấp thủ bỉ thử ngã nhân
Dứt mộng huyễn ảo hư bào ảnh
Đường đi tới là Đường Bát Chánh
Độ chúng sinh Đạo Lý Chơn Thường
Đấng Như Lai Vô Thượng Pháp Vương
Nguyện đền đáp mười phương Tam Bảo
Hồi hướng công đức

Thiên tai chấm dứt
Hạn hán tiêu trừ
Quốc thái Dân an
Gia gia khương thịnh
Đạo mẫu giải thoát
Chuyển hóa vô biên
Tình dữ vô tình
Đồng đẳng bỉ ngạn.

Nam Mô Thường Trụ Thập Phương Phật
Nam Mô Thường Trụ Thập Phương Pháp
Nam Mô Thường Trụ Thập Phương Tăng
Nam Mô Phật Đà Gia
Nam Mô Đạt Ma Gia
Nam Mô Tăng Già Gia
Nam Mô quá khứ trang nghiêm kiếp, Thiên Phật
Nam Mô hiện tại hiền kiếp, Thiên Phật
Nam Mô vị lai tinh tú kiếp, Thiên Phật
Thùy từ lân mẫn
Tác đại chứng minh.

1963 – 2013

Thích Nhật Tân phụng soạn

Cuộc đời và hành trạng Hòa Thượng Thích Minh Tâm

(Sinh năm Kỷ Mão 1940 tại Bình Thuận, Việt Nam.
Viên tịch Quý Ty 2013 tại Phần Lan, Âu Châu.
75 thế tuế. 64 Đạo Lạp. 46 Hạ Lạp)

Trời Châu Âu một vì sao đã tắt
Đất Châu Âu một tinh tú đã băng
Mồng 2 tháng 7 biệt ánh trăng
Còn đâu nữa rạng soi vầng nhật nguyệt
Tỉnh Bình Thuận sản sinh một bậc kiệt xuất
Nước Phần Lan lặng chìm bóng ngã về tây
Tin lan nhanh vượt trùng ai tín đó đây
Chỉ một thoáng đã bủa vây Châu Lục
Tất cả Tăng Ni bàng hoàng cảm xúc
Toàn thể Phật Tử rúng động tiếc thương
Tháng Bảy Vu Lan quyền quyền khói hương
Mọi chôn Thiên Môn kệ kinh ngân vọng
Hòa Thượng Minh Tâm từ nay vắng bóng
Một bậc Danh Tăng từ nay không còn
Ngài ra đi lưu lại những dấu son
Ấn những nét ngàn sau chưa phai nhạt
NGUYỄN CẢNH bản hoài Linh Sơn cốt nhục
VIÊN DUNG tự tại vô khứ vô lai
MINH TÂM gương sáng độc chiếu phương đài
Bảy mươi lăm năm Niết Bàn an trụ
Cả một cuộc đời, dư, thừa, thiếu, đủ
Một kiếp đến đi, có có, không không
“Nhìn trông bóng nguyệt dòng sông
Hỏi xem có có không không là gì”
Nhìn trông vạn hữu li ti
Hỏi xem tánh thể chi chi mất còn
Mất
Cả vũ trụ ngân hà cũng mất
Còn
Một hạt bụi, hạt cát trùm khắp thái hư
Một khi nhập
Năm châu bốn biển không thiếu không dư
Một khi xuất
“Nhạn quá trường không, ảnh trầm hàn thủy”
Chiếc bóng vô thường, vẽ chi vô thi
Mượn áo sắc không, vẽ chi vô chung
Thiên hà đại địa lọt bùm chân lông

Người con Đức Phật thấy rõ tình tường
Phàm thức hữu tình nhớ nhớ thương thương
Sỏi đá kêu đau nào ai há biết
Những tưởng
Khóa Tu Học Phật Pháp Âu Châu thứ 25
10 ngày diễn ra như 24 Khóa trước
Từ lúc Khai Mạc cho đến khi kết thúc
Về một phương rồi tỏa khắp muôn phương
Nào ngờ
Cánh chim đầu đàn, rũ cánh vô thường
Ngài đã ra đi, trời Âu vắng bóng
Ngài đã ra đi, tháng bảy mưa ngâu
Tặng Ni ngưng đọng giọt châu
Phật Tử ngấn lệ đượm sầu tiếc thương
Vào Mùa Hiếu Hạnh song đường
Nay thêm giáo dưỡng nghĩa tình ân sư
Chùa Khánh Anh, một đại tự huy hoàng phạm vũ
Lễ Khánh Thành, dự trừ tổ chức “hai không mười lăm”
Ngài đi, nguyệt khuyết vàng trăng
Ngài về, trăng lại trăng rằm đôi soi
Ngài đi, bóng ngả lưng đồi
Ngài về, độc chiếu kết đài thiên thư
Ngài về tịch tịnh vô dư
Môn đồ Pháp quyển tâm tư “nát bàn”
Ngài về thượng phẩm Lạc Bang
Tặng Ni Tứ Chúng trần gian thế tình
Ngài về một cõi vô tình
Tặng Ni ở lại hữu tình Ta Bà
Ngài về thăm lại quê nhà
Tặng Ni ở lại can qua vô thường
Vô thường muôn vạn phù vương
Thong dong tự tại chơn thường ô hay.

Kính bút

Thích Nhật Tân

Chùa Pháp Quang – Úc Châu

Bốn Chị Em xứ Quảng

Bốn chị em lâm cảnh đời bất hạnh
Linh, Huyền, Trang, Thu bé bỏng Quảng Bình
Con nhà nghèo lại nghiệt ngã điêu linh
Ôi, thân phận kiếp mờ cõi cô quạnh

Mẹ lia đời mất tất cả tình thương
Hai vành tang vĩnh biệt Đấng Song Đường
Bàn tay nhỏ biết làm sao để sống

Tay nào chèo và tay nào để chống
Tay nào bưng, tay nào chải đọa đày
Tay nào nâng, tay nào đỡ bàn tay
Hỡi tuổi thơ các em sao thống nỗi

Bé Huyền thì mới vừa 15 tuổi
Bé Trang là em kế tuổi nhỏ hơn
Bé Thu là em út tựa măng non
Còn bé Linh bại não nằm một chỗ

Linh là chị lớn cùng Cha khác Mẹ
Một mái nhà bốn trẻ bảo bọc nhau
Sống qua ngày cơm hẩm với vườn rau
Một đĩa nhỏ biết làm sao để gấp ???

Ba chị em đang cố gắng đi học
Đứa lớp 9, đứa lớp 7, lớp 3
Mong nhà trường miễn học phí đi nha
Còn sách vở có ai cho ai giúp

Mỗi đêm về ngọn đèn dầu leo lét
Thấp tuổi thơ tăm tối ngó cuộc đời
Bếp lửa hồng sưởi ấm kiếp mồ côi
Trên bàn thờ Mẹ Cha nhìn không nói

Cái lạnh của mùa đông thờ rét buốt
Cái nóng của mùa hè hít khói bay
Bốn chị em đong cuộc sống từng ngày
Năm tháng dài nổi trôi cùng thân phận

Manh chiếu rách nhường nhịn nhau mà đắp
Mảnh mền thưa chia sẻ nhau mà che
Kiếp mồ côi sao sống nổi đây hè
Xin Trời Phật nhủ lòng thương ngó xuống !!!

Bài "... Chị Em Nuôi Nhau..." , tôi đã đọc từ trước Tết Giáp Ngọ - 2014 do Thầy GT chuyển, đã đập ngay trong đầu tôi, copy lưu vào máy, tự nói, sẽ viết một bài, và sẽ lưu tâm về tình cảnh này. Tôi nay mới viết được, và tôi bắt đầu làm việc, đã tel nhiều lần hỏi thăm chị Thân, cô ruột của các Bé, có nói chuyện với cả Bé Huyền nữa, để nắm rõ thực trạng tình cảnh thế nào. Được biết thêm, bên Nội thì không còn ai ngoài duy nhất một người Cô Ruột. Bên Ngoại thì Ông Bà Ngoại còn sống, có các Dì nữa nhưng đều vật lộn lam lũ qua ngày với vùng đất nhà quê khô cằn nghiệt ngã quanh năm xứ Quảng Bình. Bài họ viết "Ba

14 Tết ngày 13-02-2014
TNT Mặc Giang
Email : thnhattan@yahoo.com.au
Tel : 61-402.442431

Hai Chuyến Bay Định Mệnh

Hai chuyến bay định mệnh

MH370 xuất phát từ Mã Lai đi Bắc Kinh
Vào khuya Thứ Bảy vút lưng trời lồng lộng thình thình
Chưa đi vào không phận Việt Nam chợt quay đầu biến mất
MH17 khởi hành từ Hòa Lan tới Mã Lai
Vào Thứ Năm tay chào tay vẫy thân thương
Vun vút lao lên đến Miền Đông nước Ukraine
Thì gãy cánh, nhủi xuống, nổ tung, bốc cháy

Hai chuyến bay định mệnh

MH370, ngày 8 tháng 3 năm 2014

MH17 thì ngày 17 tháng 7 năm 2014

Hai chuyến bay cách nhau hơn bốn tháng
Hay nói rõ hơn là một trăm hai mươi chín ngày
Khủng khiếp, kinh hoàng, nghiệt ngã, thương thay
Cả nhân loại trên trái đất đều bàng hoàng rúng động
Một chiếc thì nghi lao xuống Ấn Độ Dương
Mang theo 239 con người biến mất, biệt tăm, bí ẩn
Một chiếc thì bốc cháy, tan tành, tung tóe Đông Âu
298 thân mạng cháy đen, vỡ toát, vung vãi, khổ sầu
Hàng trăm, hàng ngàn, hàng vạn thân nhân khô nước mắt
Sáu tỷ người trên quả địa cầu cũng chùn lòng quặn thắt
Cơ cơ, cảm cảm, cầu nguyện, xót thương
Hương hương, khói khói, quyền quyền vương vương
Hoa hoa, quả quả, dâng dâng vĩnh biệt

Hai chuyến bay định mệnh

239 cộng với 298 thảm thiết

537 thân mạng con người, một số phận chung

Một lần đi là đi mãi vô cùng
Đi vĩnh viễn không bao giờ trở lại
Đi không kịp ngáp kinh hoàng hốt hải
Đi không kịp kêu tiếng cuối cuộc đời
Đi với muôn trùng chót đỉnh chơi vơi
Đi với vô thình tạ từ cõi sống

Hai chuyến bay định mệnh

537 con người đa quốc đa phương đa chủng

Đủ mọi giới mọi thành phần nam nữ trẻ già

Sống có nhà mà chết không bãi tha ma

537 con người khác màu da tiếng nói

Nhưng cùng chung cái chết tức khắc tức thì
Hỏi cõi nào là cái cõi âm ty
Sao lạnh lùng, sao kinh hồn quá thể
Thế thường của nhân sinh
Muốn sống cũng khó, mà muốn chết đâu có dễ
Thân mạng con người, đâu phải cỏ rác hay sao
Vậy mà xảy ra, tái diễn, vô cơ, vô cảm tở hào
Người chết đã an bài
Người sống vĩnh viễn không thể bài an để sống
Hỡi thế lực nào đã cuồng ngông loạn vọng
Hỡi thành phần nào đã manh động nhúng tay
Hận thù ư, khủng bố ư, quá thay
Trời đày còn để chân mây
Đất đày còn để tháng ngày tiêu sơ
Người đày nghiệt ngã xác xơ
Vô tâm vô cảm trơ trơ lạnh lùng
Trời đày xoáy điểm khoanh vùng
Đất đày chìm nổi lao lung lở bồi
Người đày tàn bạo lên ngôi
Tanh tanh máu lạnh hôi hôi máu hồng
Trời đày còn để thình không
Đất đày còn để vũng nông vũng còi
Người đày quá quắt ôi thối
Tráo qua đổ lại đãi bồi não lòng

Hai chuyến bay định mệnh

537 mạng con người

Khi đi, già biệt, nói nói, cười cười
Không về, không tới, không rày, không mai
Mã Lai thương quá Mã Lai
Cả hai cánh sắt một bay không về
Mã Lai ve réo đêm hè
Mong sao qua khỏi cơn mê cuối mùa
Hai con nghiệt ngã gió lùa
Đừng thêm cay nghiệt hơn thua tao phùng
Đã trong nhân thế nhau cùng
Thương nhau sự sống trao chung nụ cười
Đã mang kiếp sống con người
Đừng thua đã thú hết lời bảo khuyên
Hôm nay sáng tối buông rèm
Ngày mai lịch sử lên đèn ô danh.

Viết thương 2 chuyến bay MH370, MH17 của Mã Lai.

Khuya Chủ Nhật 20-7-2014

TNT Mặc Giang

“Di dòi” Tượng đài Quách Thị Trang

**“Trang hỏi Trang, em là vì sao sáng
Giữa khung trời mây trắng với trăng thanh”**

Một công trường lưu dấu tích tên em
Nay bị di dòi, Trang ơi em có biết
Năm mươi năm giữa Sài Gòn náo nhiệt
Chợ Bến Thành nhộn nhịp khách lại qua
Mỗi một khi nhìn bức tượng kiêu sa
Lòng thương tiếc một nữ sinh đã chết
Đạn lạnh lòng thấu tim, em ngã gục
Máu phún tuôn em nhắm mắt, lia đời
Tà áo bay bị rách toát tả toai
Em bị chết bởi bạo tàn chế độ
Nơi em chết dựng bức tượng nhỏ nhỏ
Để tiếc thương để đánh dấu một thời
Năm mươi năm trang lịch sử khôn nguôi
Nay di dòi có nghĩa là biến mất
Di dòi đi đâu, nào ai có biết
Một góc công viên, hay xó bảo tàng
Dù có trịnh trọng, hay chốn bỏ hoang
Nhưng không phải là nơi em đã chết
Đất mênh mông sao lòng người quá chật
Tượng nhỏ nhoi nào chiếm khoảnh không gian
Phố sá Thành Đô sóng người ngập tràn
Em chỉ một mình mà không chỗ đứng
Em đã chết rồi, em không thể nói
Chế độ xưa bắn em, chết không toàn thân
Chế độ nay dòi em, ra khỏi nơi đây
Chết làm gì có quyền, đó là quyền người sống ?

“Trang hỏi Trang, Em Là Vì Sao Sáng”

Nay khung trời sẽ xóa mất tên Em

Rồi mai sau biết ai nhớ ai quên
Một cô bé giữa hai trào chế độ
Chế độ nào thì cũng là chế độ
Quyền nào thì cũng là quyền uy
Cô bé nữ sinh nào có nghĩa gì
Dấu tích đã đi vào lịch sử
Trang sử chạy với muôn ngàn con chữ
Dòng thời gian luôn cuốn xoáy nổi trôi
Em chết đi cát bụi đã lên ngôi
Nay di dòi ra sao em đâu biết
Nhưng người sống sẽ có người luyện tiếc
Cô bé tên Trang bị bắn chết nơi này
Áo nữ sinh không còn áo trắng bay

Hồn trong trắng không nhuộm màu vẩn đục
Em chết đi trong lứa tuổi học trò
Mong hòa bình thịnh vượng và ấm no
Cho quê hương dân tộc Việt Nam được sống
“Trang hồi Trang, Em Là Vì Sao Sáng”
Chỗ đất kia sẽ biến mất tên Em
Khung trời kia, Em hãy ngủ trên ngàn
Hãy cứ ngủ như muôn người đã chết
Chết có nghĩa đã trả về trời đất
Đất ở đây là Đất Mẹ Việt Nam
Trời ở đây là Trời của Tiên Rồng
Mãi hòa quyện cùng hồn thiêng sông núi
Còn người sống sẽ băng qua thời thế
Tôi không nghĩ rằng người chết mong tri ân
Nhưng người sống không có quyền được quên
Quên giả huyền phù sinh
Nhưng, không có quyền quên lịch sử.

Ngày 20-8-2014

Viết, khi đọc những tin tức xoay quanh việc “di dời” Tượng đài Quách Thị Trang.

Chế độ trước, Em bị bắn chết vào tháng 8 năm 1963.

Chế độ sau, Em Sẽ Bị Di Dời, cũng cùng thời điểm tháng 8 sau 51 năm.

TNT Mặc Giang

Tôn thờ Mẹ yêu

Đời người, dù hết trăm năm
Trong con, Mẹ vẫn trắng rằm thiên thu
Đời người, trả lại phù du
Trong con, Mẹ vẫn Mẫu Từ đầu yêu
Vai này công Mẹ nâng niu
Vai kia công Mẹ chắt chiu yếu già
Dẫu rằng cát bụi Ta Bà
Mượn thân hư ảo trong nhà trần gian
Nhưng Mẹ hơn bạc hơn vàng
Hơn non biển rộng, hơn ngàn minh châu
Mẹ là một cõi nhiệm màu
Không gì so sánh cơ cầu Mẹ ơi
Từ khi con khóc chào đời
Đến nay lặng khóc hết lời Mẹ thương
Nhìn trông bóng Mẹ mờ sương
Hương thờ quyện khói vương vương nghĩa tình
Công ơn của Mẹ quang minh

Con về, thăm đêm cút côi xế chiều
Mẹ đi, từ tạ yêu kiều
Con về, thấp đóm quanh hiu xa mờ
Nhiều đêm gọi Mẹ trong mơ
Ngàn năm con vẫn tôn thờ Mẹ yêu.

09-9-2014

Xin viết thêm một bài về Mẹ.

TNT Mặc Giang

Cuộc đời và hành trạng của Ngài Nhất Hạnh

Chữ nghĩa nào để xưng dương Ngài cho vẹn
Ngôn từ nào để tán thán Ngài cho toàn
Bởi cuộc đời Ngài lấp lánh vô số điểm son
Bởi hành trạng Ngài lung linh muôn ngàn ảnh tượng
Tôi bỗng nhớ tác phẩm "Đường Xưa Mây Trắng"
Và "Thử Tìm Dấu Chân Trên Cát" mà đi
Rồi hàng trăm tác phẩm vân vũ tức thì
Nổi trội cùng hành trình hoằng dương chuyển hóa
Mỗi bước chân một bông hoa nở rộ
Mỗi bước đi một vầng sáng hiển bày
Cả cuộc lữ, ca ngợi ư, nghiệt thay
Tôi quảng hết, tự trầm tư lưu xuất
Viết một cách tự nhiên, nhưng thật chuẩn mực
Viết một cách bình thường, nhưng thật rõ ràng
Không thổi phồng mang tính chất khoe khoang
Không theo dật lộng hoang đường hư cấu
Bởi cuộc đời Ngài, vốn đã như rúa
Bởi hành trạng Ngài, vốn đã như ri
Cả thế giới tôn vinh, đâu phải làm vì
Cả nhân loại ngưỡng phục, dễ nào có được
Hơn nửa thế kỷ, Ngài sáng hơn ngôi sao Bắc Đẩu
Hơn năm mươi năm, Ngài tỏa rạng thiêu quang
Mọi khung trời phủ rợp Ánh Đạo Vàng
Mọi ngõ ngách tương dung Đường Hóa Độ
Các tôn giáo khác nhau, Ngài là ngọn đèn sáng tỏ
Các chủng tộc khác nhau, Ngài là một bậc Đạo Sư
Từ chính giới, chính khách, khoa bảng, trí thức, cảm phục như như
Đến nam nữ, lão ấu, sang hèn, nghèo giàu, ngưỡng tôn như thị
Tôi không nói quá, rằng:
Năm mươi năm cận đại Phật Giáo Việt Nam
khó có một vị nào, để ví
Hai ngàn năm lịch sử Phật Giáo Việt Nam
đuv nhất riêng Ngài có một không hai

Khai Tổ khai Tông "Pháp Môn Làng Mai" qui phục mọi màu da chủng tộc
Tôi đồng cảm, nhưng chưa hẳn đồng thuận với nhận định đánh giá, rằng:
Thế giới và nhân loại hôm nay
Nói về Phật Giáo
Nói về con người
Có ảnh hưởng, thuyết phục, lôi cuốn, sức hút:
Đức Đạt Lai Lạt Ma, "ngôi vị thứ nhất"
Ngài Thiền Sư Nhất Hạnh, "ngôi vị thứ hai"
Cũng vui, được thế giới ngưỡng phục tôn vinh
Cũng mừng, được nhân loại tán dương ca ngợi
Nhưng theo tôi
Đánh giá và so sánh như thế có vẻ khập khiễng
Cứ để tự nhiên
Đức Đạt Lai Lạt Ma là Đức Đạt Lai Lạt Ma
Ngài Thiền Sư Nhất Hạnh là Ngài Thiền Sư Nhất Hạnh
Đức Đạt Lai Lạt Ma là của Tây Tạng
Ngài Thiền Sư Nhất Hạnh là của Việt Nam
Đức Lạt Ma, mới sinh, được chọn Hóa Thân, sống trong cung ngọc điện vàng
Ngài Nhất Hạnh, ra đời, bình thường dân giả, lớn lên quê nghèo sỏi đá
Đức Lạt Ma, một vị vua Tây Tạng, đứng đầu thiên hạ
Ngài Nhất Hạnh, một Tăng Sĩ Việt Nam, áo vải nâu sòng
Đức Lạt Ma, xuất thân, vốn cái gì cũng có
Ngài Nhất Hạnh, hiện hữu, vốn cái gì cũng không
Biển là biển, sông là sông
Nào ai đem biển sánh sông chi nào
Trăng là trăng, sao là sao
Trăng mà đem ví với sao ngõ ngàng
Ngọc là ngọc, vàng là vàng
Tự nhiên như thể ngọc vàng chi nghe
Hôm nay tôi viết đôi lời về Ngài Nhất Hạnh
Vốn biết
Mọi giới khác nhau đã có cái nhìn về Ngài
Nhiều thành phần khác nhau đã có cảm kích về Ngài
Hàng hàng lớp lớp "Tăng Thân" phủ phục tôn xưng với Ngài
Thì bài của tôi như đom đóm lập lòe chơi bóng tối
Đầu non vượt khỏi
Chót đỉnh băng qua
Ô hay một cõi Ta Bà
Thái Hư lọt bùm căn nhà Như Lai
Ô hay hải giác thiên nhai
Làng Hồng hiển thị Làng Mai vang lừng
Hoa đào trước ngõ trở bông.

Viết, không bởi đã quan hệ liên lạc với Ngài trong những năm từ 1970 - 1975 qua một vài công việc trực tiếp của GH.

Viết, không bởi đã quan hệ liên lạc với Ngài trong những năm từ 1970 - 1975 qua một vài công việc trực tiếp của GH.

Viết, không bởi, ngôi chùa đang thuê tại Oxley, Brisbane, là địa điểm đầu tiên tiếp đón và tổ chức Khóa Tu Chánh Niệm, các thời Thuyết Pháp của Ngài trong chuyến hoằng hóa Úc Châu 1986.

Mà viết, bởi "Thư Tìm Dấu Chân" "Đường Xưa Mây Trắng" của một bậc thạc đức thượng thừa Phật Giáo Việt Nam.

Brisbane, ngày 20 tháng 11 năm 2014

Thích Nhật Tân

GIAO THỪA QUY NGUYỆN

Đệ tử chúng con lòng thành kính
Trước Phật đài thiết lễ trang nghiêm
Cúng Giao Thừa Nguyên Đán minh niên
Nguyện Tam Bảo từ bi gia hộ
Nén tâm hương chí thành hiến lộ
Dâng cúng dường Chư Phật mười phương
Chư Bồ Tát Thánh Chúng Long Thiên
Ứng Hóa Thân lai lâm chứng giám
Cõi Ta Bà trầm luân khổ nạn
Đã từ lâu vất vưởng lang thang
Nay chúng con nương Ánh Đạo Vàng
Nguyện Chư Phật thù từ lân mẫn
Nước càn dương xóa tan nghiệp chướng
Thuyền Bát Nhã chuyên chở thanh lương
Vượt Lục Đạo chìm đắm tang thương
Thoát Tam Đồ hồi đầu Bỉ Ngạn
Một năm cũ oan khiên ta thán
Chất chùng cùng phiền trước đã qua
Vụng tu trì bỉ thử trầm kha
Vô minh phủ lấp đường lạc lối
Năm Mới đến cải tà quy hồi
Thức tỉnh mau lửa cháy trên đầu
Kiếp con người cửa sổ bóng câu
Dù dặt nhau trên đường hóa độ
Ta Bà khổ nguyện xin cứu khổ
Cứu chúng sinh thoát cảnh điêu linh
Hạnh Độ tha phụng hiến quên mình
Nguyện Tự độ chuyên cần tinh tấn
Phút thiêng liêng Giao Thừa Nguyên Đán
Xin kiên thiền đánh lễ thập phương
Đấng Từ Nghiêm vô thượng Pháp Vương
Chư Bồ Tát Thánh Hiền vô lượng
Gia hộ cho muôn phương ngàn hướng
Khắp năm châu bốn biển an lành

Xin trời yên mưa hòa gió thuận
Xin biển lặng sóng nước reo vang
Nơi nơi đều thịnh vượng an khang
Đâu đâu cũng no cơm ấm áo
Hỡi nhân loại sống trên thế giới
Biết thương yêu mở cửa từ tâm
Lấp hố thẳm phân biệt cách ngăn
Bắc nhịp cầu giao hòa thiện mỹ
Mọi quốc gia thông thương hiệp ý
Mọi chủng tộc thân ái tuyệt vời
Trao tin yêu trân trọng tình người
Hòa điệu sống cùng nhau xây dựng
Giao Thừa tất nhất tâm hồi hướng
Phật thân truyền nhứt nhứt tạng huy
Đại hải Chúng đức độ từ bi
Chúng sinh nhuận thanh lương pháp vũ
Hồi hướng khắp tứ sanh vạn loại
Đều hưởng nhờ vô lượng Phật ân
Phát Bồ Đề dưỡng tánh tu tâm
Tịnh giới đức tăng long phước huệ
Đoạn phàm trọc hòa chơn tánh thể
Nhập Thánh Lưu độ tận chúng sinh
Phật Pháp Âm vô thượng uy linh
Đồng Giác ngộ chứng thành Phật quả.

SÁM NGUYỆN GIAO THỪA

Giao Thừa giây phút uy linh
Nguyện cầu Chư Phật chứng minh hộ trì
Nhân loại thấm nhuận từ bi
Thế giới hòa ái thiết thi Đạo mẫu
Trên thời đèn đáp Ân sâu
Dưới thời tế độ hàm thâm muôn loài
Tiễn đưa năm cũ qua rồi
Đón mừng năm mới rạng soi gương lành
Thiện nghiệp nỗ lực tri hành
Ác nghiệp đoạn tuyệt tơ mảnh không vương
Giao Thừa Nguyên Đán niêm hương
Nguyện cầu muôn hướng ngàn phương thanh bình
Không còn khói lửa đao binh
Tiêu tan cừ hận bất bình can qua
Bất luận chủng tộc quốc gia
Bất luận oán kết trầm kha não lòng
Hận thù thù hận chất chồng

Chúng sinh thân thiện kết tòa sen tươi
Vị tha chín bỏ làm mười
Tự tu tự độ thời thời an khương
Thôn quê thành thị phố phường
Người người hoan hỷ thanh lương đậm đà
Chúc Mừng Năm Mới hoan ca
Tân Xuân Vạn Hạnh nhà nhà thơm hoa
Cầu cho mưa thuận gió hòa
Thu, Đông, Xuân, Hạ bốn mùa an vui
Thiên tai chấm dứt lở bồi
Hạn hán kết thúc, không thời nhiều nhưong
Cơm ngon gạo trắng ngát hương
Ấm no hạnh phúc tư lờng muôn dân
Giàu nghèo san sẻ tương lân
Tình người nhân loại lượng phần thăm tô
Phân chia kỳ thị cuốn cờ
Văn minh chậm tiến trôi bờ cách ngăn
Nơi đâu cũng có trăng rằm
Đầy đưà nguyệt khuyết nặng oằn mà chi
Đời người ngắn ngủi qua đi
Trăm năm thử hỏi đáng gì hay sao
Sống cho đạo đức thanh cao
Xấu xa ích kỷ đổ vào hồ sâu
Lục độ vạn hạnh làm đầu
Cứu nhân độ thế là câu trau mình
Sống đời công hiến hy sinh
Sống đời phụng sự quang minh tuyệt vời
Bảo ban con cháu nên người
Lục thân quyến thuộc mím cười an nhiên
Giao Thừa Nguyên Đán minh niên
Phật Từ gia hộ mọi miền trần gian
Năm châu bốn biển hòa vang
Chúng sinh quy hướng Đạo Vàng Pháp Vương
Nam Mô Tam Bảo mười phương
Chứng minh gia hộ cát tường Lạc Bang.
Nam Mô Quá Khứ Trang Nghiêm Kiếp Thiên Phật
Nam Mô Hiện Tại Hiền Kiếp Thiên Phật
Nam Mô Vị Lai Tinh Tú Kiếp Thiên Phật.

Xót Thương Trận Động đất tại Nepal

Trận động đất kinh hoàng tại Nepal
Trận động đất lớn nhất trong lịch sử
Một trong những trận động đất thứ dữ
Đã tiến diễn xáv ra trên trái đất này

Lòng vàng, rộng mở quý thay lòng vàng
Một đồng cũng quý, xin ban
Hai đồng cũng quý, cái ân cứu đời
Tôi trân trọng viết lên
thay nạn nhân bị chết
Tôi trân trọng viết lên
thay nạn nhân bị thương
Viết những gì chưa biết
Nhưng, viết là viết cho trận động đất tại Nepal
Xảy ra ngày 25
Năm 2015 của tháng 4
Nói đến thiên tai là khủng khiếp quá dư
Nói đến động đất là bàng hoàng kinh ngạc
Chắc chắn là đắng cay chua chát
Chấn chấn là dở khóc dở cười
Chắc chắn là ngào nghẹn khôn nguôi
Xin mời hãy cùng tôi vào chuyện:
Trận động đất tại Nepal
Người bị chết báo động vài trăm, vài ngàn
Rồi vượt con số năm ngàn, mười ngàn, hai mươi ngàn
Tất cả bị vùi chôn trong tích tắc
Chết không kịp ngáp
Chết không kịp kêu la
Chết không bãi tha ma
Mà bị dập vùi không tàn thây giữa hoang tàn đổ nát
Số bị thương vong hơn 50 ngàn người bị đất
Máu đỏ, xương rơi, lê lét khắp đường
Tay diu, tay dắt, võng, cáng, vác, khiêng
Tiếng kêu cứu vọng vang oan khiên nghiệt ngã
Hơn nửa triệu người không nhà không cửa
Cảnh màn trời chiếu đất tràn ngập đó đây
Nghẹn ngào khóc gió than mây
Khóc thân than phận đầy đầy nhiều khê
Còn chi mà nói não nề
Còn chi mà nói ê chề khổ đau
Trời kia thăm nã lên màu
Đất kia tàn tạ rầu rầu tang thương
Xác người chết được từ từ gom lại
Thây người chết được từ từ móc lên
Rồi sắp lớp từng cụm, từng cụm lên khên
Chất củi đốt lộ thiên gọi là hỏa táng
Mùi khét, mùi hôi, lan tràn tản mạn
Mùi ô, mùi ứ, bốc khói bay bay
Sinh thời vốn đã khổ thay
Tử thời, ơi hỡi, thế này, hay sao

Thiên tai rừng rợn can qua
Đùng đay nghiền nữa khổ nhà thế nhân
Phong trần chông chất phong trần
Dày qua xéo lại lựa lần ố ô!!!
Trận động đất đã qua đi
Biết bao nhiêu tan hoang để lại
Biết bao nhiêu đổ nát toi bời
Nepal nghèo lắm ai ơi
Tình trong nhân loại ngổ lờ kêu thương
Nepal cùng khôn trăm đường
Lá lành lá rách ai vương đỡ đần
Nepal nhỏ hẹp người đông
Dưới chân Hy Mã nghèo trông khổ nghèo
Một vùng vất vả leo leo
Hố sâu sâu thăm lưng đèo treo mây
Chấp tay từ thảm nạn này
Đừng thêm khổ nữa đọa đày Nepal.

Tháng 4-2015
TNT Mặc Giang

Trường Hạ Pháp Bảo 16

An Cư thiết lập chân thành

Trường Hạ Pháp Bảo tri hành tinh chuyên

Chư Tăng câu hội trang nghiêm

Phật tử tấn phát bảo khuyến tu trì

Mười ngày cẩn mật thiết thi

Sáu thời tế hạnh oai nghi hiển bày

Rèn tâm lập nguyện cao dày

Luyện chí phụng hiến đẹp thay Đạo vàng

Trên thời đèn đáp Phật ân

Dưới thời chuyển hóa hàm linh muôn loài

Thuyền từ lướt sóng ra khơi

Cam lồ pháp nhũ độ đời bớt đau

Sờ lên mái tóc úa màu pha sương
Ao khô cá cạn khôn lường
Mạng người hơi thở hết đường phù sinh
Mau mau thức tỉnh cứu mình
May ra còn chút chúng sanh được nhờ
Tôi xin ghi lại vần thơ
Phiêu du quán trọ trôi bờ sắc không
Kiết Hạ lạnh buốt mùa Đông
Nhưng không lạnh được tấm lòng Phật gia.

Mặc Giang - Thích Nhật Tân

Ngày 7/7/2015

Cuộc đời và Hành trạng
Đại Lão Hòa Thượng Thích Tâm Châu
(95 thế tuế. 74 Hạ Lạp)

Kẻ hèn này lòng chân thành đã viết:
Ngài Trí Quang, bậc đại sĩ thượng thừa
Ngài Thiện Minh, cõi trần thế đủ chưa
Ngài Huyền Quang, kế nghiệp ba đời Tăng Thống
Đức Đệ Nhất, thượng Tịnh hạ Khiết
Đức Đệ Nhị, thượng Giác hạ Nhiên
Đức Đệ Tam, Đôn Hậu tịch biên
Và đã viết:
Bồ Tát Quảng Đức, hiện thân cứu đạo
Thánh Tử Tăng Ni, nung lửa lò cừ
Phật Tử Tín đồ, chấn động thái hư
Hoa sen nở ngát bùn lầy quện cáu
Một kiếp nhân sinh ba vạn sáu
Những tưởng rằng đặng đặng trăm năm
Thấm vào đầu thượng báo hạ hoàng
Lòng nung nấu bản hoài tâm nguyện
Nếu không viết
Cuộc đời và hành trạng Hòa Thượng Thích Tâm Châu
95 năm đại thọ, tròn thế kỷ cơ cầu
74 năm Hạ Lạp, viên dung vô quái ngại
Thì thà không có đôi tay cầm bút
Không có cái đầu hướng đạo tư duy
Không có tấm lòng chất lọc nghĩ suy

Xin chân thành, hướng về Kim Bảo Đài Từ Quang
Nghe kệ kinh chuông mõ trầm bổng ngân vang
Tiễn Ngài đi trên đường về Phật độ
Cuộc đời Ngài đâu cần ghi để nhớ
Hành trạng Ngài đâu cần khắc để lưu
Một ngôi sao gắn trên cánh Vô Ưu
Vốn miên viễn mọi không thời rạn chiếu
Đất Ninh Bình sản sinh bậc kiệt xuất
Năm 1954, bỏ Bắc vào Nam
Di cư ư, không phải, bởi không chấp nhận sắc đỏ thiết ngàm
Năm 1963, vô minh ập phủ Đạo Vàng
Chịu chết ư, dễ gì, Phật Giáo sống thì Dân Tộc mới sống
Những cái câu đẹp như sơn son thiếp lộng:
"Dân Tộc còn thì Phật Giáo còn"
"Phật Giáo còn thì Dân Tộc còn"
2000 năm lịch sử Phật Giáo, vàng ngọc không hơn
5000 năm lịch sử Dân Tộc, kim ngân không sánh
Dân Tộc và Đạo Pháp, tương lân để sống
Đạo Pháp và Dân Tộc, thâm nhuận thăng hoa
Hễ ngược lại là suy vong biến thái
Ngài và những bậc thượng thừa thừa ấ ý
Ngôi trên lửa nhưng vẫn bình chân như vại
Ngôi trong cùm nhưng xiềng xích vỡ toang
Cả thế giới đều ngưỡng phục kinh hoàng
Cả nhân loại đều giật mình rúng động
Tôi muốn nhắc cộc mốc này
Để Phật Giáo Việt Nam hôm nay và ngày mai phải biết
Nếu 63 mà đã bị chết tiêu ma
Nếu 63 mà bị hủy diệt Ta Bà
Thì quý vị không còn đâu mà đẩy đưa nhân ngã
Và tôi xin nhắc
Lê Long Đĩnh kê lên đầu róc mía
Nào đáng gì so với Pháp Nạn 63
Bởi Long Đĩnh hôn quân mượn thú tiêu pha
Còn 63 là cả âm mưu sách lược tiêu diệt Phật Giáo
Thế thì 75, chuyện gì kia chứ?
Ồ ồ cộc mốc, cả nước đỏ au
Vận mệnh Dân Tộc, nói nữa chi đau
Vận mệnh Tổ Quốc, nói sao cho hết
40 năm, nát con tàu thống thiết
40 năm, nát con tàu trầm kha
Niềm đau si nhục đến Tổ Tiên lịch sử Ông Cha
Và di họa đến cả những đàn em thế hệ
Ngài Tâm Châu ơi
Sao trong lúc ngưỡng vọng Giác Linh Ngài kính lễ
Mà lại viết những lời khó xúc động bi thương
Bởi Ngài nói:
"Cả cuộc đời tôi phụng sự cho Quê hương
"Cả cuộc đời tôi đền thân cho Đạo Pháp"

"Tôi từng nói hể mỗi lần qua Úc
"Phải dành thời giờ để ghé thăm
"Đề gặp và ngưỡng mộ MG"
Ngài ơi, chết con rồi, muôn ngàn lần không dám
Và chính Ngài đã gởi những tác phẩm biểu tặng
Nào thơ văn, nào những CD diễn ngâm
Của bậc siêu tuyệt thượng túc uyên thâm
Nhận quá trường không, thái hư lưu tích
Kính tiễn Ngài đi, về thăm Phật quốc
Ta Bà kham nhẫn, hồi nhập độ sinh
Vi Tam đồ Lục đạo, dù khô quên mình
Vi nhân gian trần thế, dù đau nào thắm
Mượn tấm thân ngũ ấm
Vào sinh tử rong chơi
Mang ánh đạo cứu đời
Bản hoài hoàng thệ nguyện.

*Úc Châu sáng ngày 22-8-2015
Tiểu tăng Thích Nhật Tân*

Cuộc đời và Hành trạng Đại Lão Hòa Thượng Thích Giác Nhiên (93 thế tuế. 60 Hạ Lạp)

Kính bạch Giác linh Đại lão Hòa Thượng Thích Giác Nhiên
Pháp Chủ Giáo Hội Tăng Già Khất Sĩ Thế Giới
93 thế tuế, thọ mạng một kiếp còn chi nữa
60 Hạ Lạp, hành trạng một đời, thật ngưỡng tôn
Trần trọng nhìn qua lược sử điểm son
Để kính vọng một bậc trong ngôi nhà họ Thích
Sinh ra tại Ô Môn, Cần Thơ, nước Việt
Vùng đất hiền hòa chơn chất của Miền Nam
Là con út gia đình năm anh em
Cha mất sớm và Mẹ cũng qui tiên, khi còn niên thiếu
Có lẽ Ngài đã mang nghiệp duyên từ căn cội
Nên tâm sư học đạo từ thuở thiếu thời
Hết Ngài Minh Trí, rồi Ngài Minh Phụng rạng soi
Đến khi gặp Ngài Minh Đăng Quang thì đèn tâm rực sáng
Đệ Nhất Tổ Sư thế phát xuất gia, truyền thọ Sa Di giới
Đệ Nhị Tổ Sư chứng minh, trao y bát cụ túc Tỳ Kheo
Hành trạng và cuộc đời Ngài, từ đó:
Cùng Hệ Phái Khất Sĩ
Vượt tâm
Mở rộng
Vươn cao

Miền Nam
Vùng quê
Phố thị
Hàng chục, hàng chục cơ sở Tịnh Xá
cứ tự tịnh như nhiên kỳ ý
Hàng Đoàn, hàng Đoàn Khất Sĩ Du Tăng
cứ hòa nhập chuyên hóa truyền lưu
Hơn 20 năm trong nước
và 40 năm khắp phương trời hải ngoại
Theo cái nhìn của tôi
Chính Ngài đã làm rạng danh cho Sư Tổ
Chính Ngài đã làm phổ chiếu Minh Đăng Quang
Thật hoan hỷ thay
Thật vui mừng thay
Phật Giáo Việt Nam thêm một Hệ Phái góp mặt Đạo Vàng
Cùng phối nhịp xiên dương hồng khai chánh pháp
Kính ngưỡng vọng Giác Linh Hòa Thượng Pháp Chủ
93 tuổi, một cuộc đời quá đủ
60 năm, cả hành trạng quá đầy
Những nghe:
"Có, thì có tự mảy may
Không, thì cả thế gian này cũng không"
Ngài đi, mây trắng thông dong
Ngài về, rướm lệ ngậm lòng gần xa
Ngài đi, một cõi quê nhà
Ngài về, ngưng đọng giọt sa vương cảnh
Ngài đi, gõ nhịp tử sanh
Ngài về, không sắc đoạn đành thể thời
Kìa trông mây ngã lung đòi
Ô hay huyền mộng lở bồi phù sinh
Tuy nhiên, vẫn còn đây:
Hàng ngàn cuộn băng thuyết pháp
Hàng trăm Tịnh Xá trường tồn
Hàng chục tác phẩm thi văn
Pháp từ pháp nhũ pháp âm
Pháp đệ Pháp tử Pháp tôn
GIÁC NHIÊN như thể hằng còn sử xanh
Vòng tròn đan kín loanh hoành
Đàn chim nhỏ bay quanh lối về
Núi đồi vẫn vũ sơn Khê
Trùng khơi gợn sóng vỗ về biển sông
Sắc kia nào khác gì Không
Không kia cõi Sắc bèn bồng thiên thu
Có, thì đã quá là dư
Không, thì vũ trụ thái hư nghĩa gì

Khi nào cạn chữ giác mê
Bỏ tâm bản nguyện vẹn thể châu viên.

*Viết, kính dâng Giác Linh Hòa Thượng vào Tuần Lễ Chung Thất
tổ chức tại Thiền Viện Minh Quang, Sydney, Úc Châu
ngày Mồng 8 tháng 8 năm Ất Mùi 2015.*

Thích Nhật Tân

Sám Hội Cầu An Đầu Năm

Đầu năm Cúng Hội Cầu An
Nguyện cho Quốc thái Dân an mọi nhà
Nhân sinh yên ổn hoan ca
Xã hội tốt đẹp kết hoa tình người
Đi đâu cũng thấy vui tươi
Đến đâu cũng thấy nụ cười hỷ hoan
Hòa trong năm mới điểm son
Hoa khoe sắc thắm lá non đơm chồi
Làm lành phước đức lên ngôi
Lánh dữ nghiệp ác xa rời trần lao
Tu tập hướng thượng vươn cao
Sống đời phụng sự biết bao thanh nhàn
Nguyện cầu năm mới bình an
Mười phương Chư Phật ban ân độ trì
Nhiệm mầu giáo pháp từ bi
Đạo Vàng tỏa rạng đường đi nẻo về
Khơi nguồn mạng mạch Tào Khê
Chảy vào nhân thế đề huề muôn nơi
Dong thuyền Bát Nhã ra khơi
Cứu nhân độ thế chơi vui đọa đày
Biết cầm đuốc tuệ trên tay
Soi đường chỉ lối đêm ngày mà đi
Đèn tâm tuyệt diệu vô nghi
Đâu còn lặn hụp sâu bi khổ nạn
Tâm an thế giới được an
Tâm bình nhân thế reo vang Đạo Mầu
Xiển dương Pháp Phật thâm sâu
Rộng ra bốn biển năm châu hành trì
Thấm nhuần đạo lý huyền vi
Mang tâm nguyện lực từ bi cứu đời
Trần sa phiền trọc buông trôi
Khổ đau hệ lụy hết rồi thở than
Người người thân thiên bình an

Người lớn bớt khổ tuổi đời thêm cao
Không còn ưu nã trắng sao
Năm xấu tháng hạn đi vào chỗ không
Bốn mùa Xuân Hạ Thu Đông
Mùa nào cũng tốt đẹp trong bốn mùa
Ưu Đàm bát ngát thơm hoa
Tặng cho pháp giới Bửu Tòà Diệu Liên
Hồi hướng khắp chốn mọi miền
Tân Xuân Vạn Hạnh an nhiên thời thời
Cam lồ thấm gội nơi nơi
Đạo Thiêng vĩnh trụ muôn đời Lạc Bang.

Đức Thánh Trần Hưng Đạo Đại Vương

Hung Đạo Đại Vương - Trần Quốc Tuấn
Trần Quốc Tuấn - Hưng Đạo Đại Vương
Một danh tướng kiệt xuất nhất đời Trần
Một danh tướng kiệt xuất nhất Việt Nam
Một danh tướng ba lần đại phá Nguyên - Mông
Trong an quốc dân, ngoài vừng sơn hà
Sinh vi Trung Thần - Tử tôn Đức Thánh

Hung Đạo Đại Vương - Trần Quốc Tuấn
Trần Quốc Tuấn - Hưng Đạo Đại Vương
"Bình Thư Yếu Lược", chính là kim chỉ nam Binh Pháp
"Vạn Kiếp Tông Bí Truyền Thư", chính là kỹ chiến thuật Binh Thư
"Hịch Tướng Sĩ", kế sách lược trận đồ điều binh khiển tướng
Không những ba lần mà ngàn lần hễ xuất quân là đại thắng
Đánh đuổi ngoại xâm, bảo vệ nước nhà
Xây dựng thái bình, hát khải hoàn ca

Hung Đạo Đại Vương - Trần Quốc Tuấn
Trần Quốc Tuấn - Hưng Đạo Đại Vương
Sống, mang mệnh lãnh đạo chỉ huy thao lược phi thường
Chết, để lại di ngôn di chúc đời đời kinh bang tế thế
"Khoan thư sức dân, sâu gốc bền rễ, giữ nước thượng sách"
Không những thời Trần mà thời thời đồng dạ trụ vũ định ban
Đất nước trời Nam, là của nước Việt Nam
Mỗi tấc đất, mỗi địa dư, vùng trời, vùng biển, biên cương, lãnh thổ
Là của con dân Việt Nam, không biên giới, không lung lay đâu được

Hung Đạo Đại Vương - Trần Quốc Tuấn
Trần Quốc Tuấn - Hưng Đạo Đại Vương
Người là bậc đại phu văn võ song toàn
Người là bậc đại sĩ tài đức vẹn toàn
Mạng Tướng Nhân:
Thương dân thương quân, chỉ ra con đường sáng
Mạng Tướng Nghĩa:

Trong việc nước nhà nhà nhà là việc lớn
Trong việc nhà nhà nhà nhà là việc chung
Đức Thánh Trần Hưng Đạo Đại Vương

Mạng Tướng Chí:

Lượng định quốc gia, thời thế, cuộc đời, làm được gì, đi tới đâu

Mạng Tướng Dũng:

Đi đâu, dẫn đầu, cầm đầu, đứng đầu, xông pha, và nhận lãnh

Mạng Tướng Khí:

"Muôn hàng, chém đầu Thần trước". Đầu Thần chưa đứt, quân giặc tan hoang

Mạng Tướng Tín:

Một lần Tín vạn lần Thành, một bất tín vạn tât vong

Bao nhiêu tướng kiệt xuất con nhà tướng

Bao nhiêu tài đức dung hòa tải nhân văn

Muôn vạn vì tinh tú không thể sáng hơn trăng

Bóng đêm đen tan biến khi vàng dương xuất hiện

Một tiếng nói ngân hà còn xao xuyên

Một xuất xử vũ trụ còn lặn quay

"Nhứt ngôn ký xuất, tứ mã nan truy"

Nhứt cử hùng binh, vạn thù khiếp phục

Này này nhé lần trang sách cũ

Theo lối mòn tìm dấu tích xưa

Ô kia trang sử đẹp chưa

Lộng trang sử ngọc cho vừa lòng ta

Ô kia trang sử Ông Cha

Lộng trang sử ngọc cho ta thỏa lòng

Lựa là núi núi sông sông

Quốc Tông Quốc Tổ Quốc Phong đây rồi

Lựa là vật đời sao đời

Việt Nam vĩnh trụ muôn đời Việt Nam

"Vạn Kiếp núi lòng hình kiếm dựng

Lục Đầu vang dội tiếng quân reo"

Bạch Đằng một trận tan phương Bắc

Ba lần đại phá nát Nguyên Mông

Việt Nam dòng giống Lạc Hồng

Việt Nam sông núi tang bồng hô ai

Việt Nam lịch sử phương đài

Kết trang sử ngọc nối dài thiên thu

Nam thanh nữ tú có dư

Anh hùng kiệt hiệt anh thư kiêu kỳ

Mừng thay Tiên Tổ Tông Ty

Quý thay tạo nước non này Việt Nam

Đã thừa thắng cảnh danh lam

Lại thừa gấm vóc thiết ngàn sắt son

Đã thừa tình tự keo sơn

Lại thừa nghĩa khí thiết hơn không màng

Cầu thành Tổ quốc giang san

Cầu thành Dân tộc Việt Nam kiêu hùng

Một ngàn năm hỡi giặc thù Phương Bắc

Một ngàn năm bị quét sạch tiêu ma

Nguyên Mông đừng hòng xâm chiếm nước ta

Hàng trăm triệu chưa xong huyết lệ kẻ thù

Hỡi quân tướng của Thành Cát Tư Hãn
Dầu bách chiến bách thắng khắp Đông Tây
Trung Đông, Âu Á, dẫm nát dẫu giày
Nhưng vó ngựa tan tành trước Đại Việt

Lần thứ nhất kéo tàn binh thống thiết
Tại Hưng Hóa đã tha mạng một lần
Lần thứ hai vẫn ngang ngược hung tàn
Tại A Lỗ, Hàm Tử, Chương Dương, Vạn Kiếp:
Quân Nguyên Mông đã kinh hồn bạt vía

Lần thứ ba, lại cuồng si ngấm ghé
Hỡi bọn giặc phương Bắc Nguyên Mông
Các ngươi là Tàu Phù mà kim cổ không thông
Nhứt là một, nhị là hai, tam là ba
Nhứt quá tam là gì, nói mau cho biết

Trận Vân Hồn, Bạch Đằng giang, Ai Nội Bàng, núi gằm biển thét
Tướng sĩ Nam, toàn quân Nam, toàn dân Nam, nhất quyết ra tay
Hung Đạo Vương - Bình Bắc Đại Nguyên Soái thống lãnh thị uy
Phó tướng Ô Mã Nhi, Phàn Tiếp bị bắt sống, tái mét mặt mày
Còn Chủ tướng Thoát Hoan, chui trốn ống đồng, kéo lôi về nước

Ba lần chống ngoại xâm
Gieo vạ sâu Phương Bắc
Ba lần phá Nguyên Mông
Reo chiến thắng huy hoàng
Lò cừ nung nấu sử vàng
Cổ kim thời thế xuất trang anh hùng
Con thoi đập giữa thỉ chung
Những bậc cái thế vô cùng hiển soi
Vạn năm còn chiếu rạng ngời
Triệu năm còn tỏa đời đời ngưỡng tôn
Ngàn xưa khó kiếm ai hơn
Ngàn sau khó sánh dẫu son phi thường
Thánh Trần Hưng Đạo Đại Vương
Linh linh hiển hiển đường đường nghiêm nghiêm

Này người Phương Bắc
Sử kia còn lưu
Bia kia còn khắc
Ngươi không nhớ sao
Đúng ra ta không muốn nhắc
Bởi sử nhà ngươi quá tủ nhục đi rồi
Quân dân nhà ngươi quá xấu hổ tuyền đài
Ngươi đừng có ngang tàn hống hách
Ngươi đừng có dương dương tự đắc
Ta nói cho nghe
Việt Nam ta thêm một lần quét sạch Nhà Minh
Việt Nam ta thêm lần nữa quét sạch Mãn Thanh
Thời đại hôm nay

Đừng bá quyền bá đạo sai lệch
Việt Nam ta yêu chuộng hòa bình tương quý tương lân
Việt Nam ta tôn trọng thái hòa nhân nghĩa nhân văn
Chứ Việt Nam ta, ngàn vạn lần không:
Không chấp nhận
Không khoanh tay
Không cúi đầu
Không khiếp nhược
Mà nhất dạ tâm đan
Muôn muôn người như một
Triệu triệu người như một
Khăng khải, cương quyết, đồng loạt, nhất tề
Đánh đuổi mọi thế lực bạo tàn
Quét sạch mọi bóng dáng ngoại xâm
Dù bất luận giai đoạn nào
Dù bất luận thời kỳ nào
Tất cả mọi người Việt Nam chúng ta
Thêm một lần tuyên ngôn mà Lịch đại Tổ Tiên đã tuyên ngôn
Thêm một lần tuyên xưng mà Lịch đại Ông Cha đã tuyên xưng
Tổ quốc Việt Nam là của Dân tộc Việt Nam
Quê hương Việt Nam là của Người dân Việt Nam
Năm ngàn năm trước, lịch sử huy hoàng
Năm ngàn năm sau, truyền trao thế hệ
Đất nước này, Dân tộc này đã trụ vũ Đại Nam

Cờ bay khỏi quyện
Sông núi hồn thiêng
Linh linh ứng ứng
Non nước Ba Miền
Bắc Nam Trung mà trồng mà chiêng
Trung Nam Bắc mà son mà sắt
Muôn nước ra sông
Muôn sông ra biển
Biển trông về nguồn
Lựa là nước nước non non
Năm ngàn năm trước huy hoàng Việt Nam
Lựa là sắt chạm pha chàm
Năm ngàn năm nữa Việt Nam muôn đời
Việt Nam sông núi rạng ngời
Tuyên xưng bất tận tuyệt vời Việt Nam.

Ngày 10-12-2015
TNT Mặc Giang

Vua Quang Trung - Nguyễn Huệ

- Một bậc anh hùng kiệt kiệt
- Một nhà quân sự lỗi lạc
- Một vị tướng lãnh phi thường
- Một nhà Vua trẻ nhưng đường đường chính chính nhất trong các triều đại Vua Chúa VN.

Đệ nhất tướng tài nước Việt Nam
Đánh Nam, dẹp Bắc yên thiên hạ
Thống nhất giang sơn hưởng thái bình

Vua Quang Trung - Vua Quang Trung
Người anh hùng áo vải Tây Sơn
Đệ nhất Quân Vương đất trời Nam
Đường đường chính chính uy lâm liệt
Thống nhiếp quốc gia sống thái hòa

Vua Quang Trung - Vua Quang Trung
Đệ nhất anh hùng trong anh hùng
Đệ nhất Quân Vương trong Quân Vương
Đệ nhất tướng tài trong danh tướng
Kim khó bì, cổ cũng khó hơn

Hàng ngàn lời ngợi ca vẫn chưa cạn
Hàng vạn lời xưng tụng vẫn chưa toàn
Hàng muôn lời tôn vinh vẫn chưa vẹn
Mà hàng triệu hàng triệu con người
Hàng triệu hàng triệu trái tim
Nhất nhất như như, cúi đầu ngưỡng phục kính dâng.

Tràng giang con chữ, con chữ sẽ hết
Tràng giang trang giấy, trang giấy sẽ đầy
Mực cạn, bút mòn, mắt mờ, tay kiệt
Sử xanh xanh sử, xanh sử sử xanh
Huy hoàng kiệt xuất, kiệt xuất huy hoàng
Quang Trung Nguyễn Huệ - Nguyễn Huệ Quang Trung
Muôn đời trang sử vẫn đan thanh
Trời còn e ấp màu xanh
Đất còn trời trụt ngọn ngành thấp cao
Không trung chi chút vì sao
Thái hư trống rỗng đổ vào chỗ không
Xin vang vọng tên Người - Nguyên soái Uy Quốc Công
Ca vang dội tên Người - Bắc Bình Vương Nguyễn Huệ
Hát vang dội tên Người - Đại Hoàng Đế Quang Trung
Oai phong lâm liệt kiêu hùng
Rạng danh sử Việt soi chung nước nhà
Địa cầu còn quốc còn gia
Còn non còn nước còn nhà Việt Nam
Phi thường thay người anh hùng áo vải
Kiệt xuất thay người của đất Tây Sơn
"Trăm năm bia đá cũng mòn
Ngàn năm "bia sử" vẫn còn "xanh xanh"

Ta đi trong mộng trong mơ
Toàn non nước Việt dựng cờ tung bay
Ngưỡng suy phủ phục tỏ bày
Quang Trung Nguyễn Huệ trời mây ngút ngàn
Mở lịch sử tìm trang sách cũ
Quay thời gian tìm dấu tích xưa
Bốn lần tiến công vô Nam
Chúa Nguyễn Ánh chạy rã giò
Cầu viện ngoại thuộc quân Xiêm
Một trận tan tành Xoài Mút
Thế còn đất Bắc - Chúa Trịnh Vua Lê
Hay nói rõ hơn
Cái nạn Nam Bắc triều - Nam Bắc phân tranh
Kéo dài gần ba trăm năm
Nước Sông Gianh biết bao lần sâu cạn
Người Việt Nam chồng chất biết bao lần
Xương như núi âm vang hồn tử sĩ
Máu như sông tức tưởi chốn tuyền đài
Trăm năm xưa ngân lệ đầm cay cay
Trăm năm sau vẫn ngậm ngùi thương tiếc
Đất Tây Sơn xuất hiện anh hùng tam kiệt
Dẹp Nam - bình Bắc chớp nhoáng tức thì
Ba trăm năm dai dẳng cuốn phăng đi
Cho tổ quốc giang sơn hát con tàu thống nhất
Lại còn Lê Chiêu Thống
Hỡi Chiêu Thống cuối Triều Lê
Giặc phương Bắc ngàn năm không nhớ sao hề
Đừng loạn động kéo Tàu Phù về dày má Tổ
Vua Càn Long không nhớ
Việt Nam ta ba lần đại phá Nguyên Mông
Giặc Đại Hán nhà ngươi đừng có hòng
Đừng mượn có thêm một lần xâm chiếm
Hàng chục vạn quân Thanh
Cầm đầu Tôn Sĩ Nghị
Ừn ừn kéo quân sang
Tại Phú Xuân, Nguyễn Huệ dăng đàn
Lên ngôi Hoàng Đế, đặt hiệu Quang Trung
Chỉ tay phương Bắc, đồng dục tuyên bố:
Chỉ trong 10 ngày sẽ quét sạch giặc Bắc
Kéo quân dân về, ca khúc khai hoàn
Hẹn ngày Mừng Bảy, Ăn Tết tại Thăng Long
Quả thật như vậy
Tiến quân như thần
Diệt giặc như thần
Trận Ngọc Hồi, tướng Hứa Thế Hanh tử trận

Vua Càn Long và Triều đình ôm đầu khóc rống
Viết tới đây
Tôi bỗng nhớ một bài hát quen thuộc tự thuở nào:
"Lẳng lẳng mà nghe chuyện Vua Quang Trung giết giặc
Tại trận Đống Đa, quân Thanh chết trên mười vạn
Quân ta. Xông pha. Một tay. Hai tay.
Lẳng lẳng mà nghe chuyện Vua Quang Trung giết giặc
Tại trận Đống Đa, quân Thanh chết trên mười vạn
Quân ta. Xông pha. Một tay. Hai tay. Một chân,..."
Và cứ thế, cứ thế...
Quá khứ đã đi qua
Lịch sử đã đi qua
Vua Quang Trung băng hà khá sớm
Tuổi bốn mươi mái tóc còn xanh
Một vùng Lưỡng Quảng thôi đành
Nếu không, sử Việt còn xanh kiêu kỳ
Ngọc Hân công chúa tràn mi
Ngập sâu sóng lệ sầu bi khép màn
Thêm cô Công chúa Càn Long
Kéo mảnh đứt chỉ khóc trang anh hùng
Quang Trung ơi hỡi Quang Trung
Người đi cuốn cả thủy chung đi rồi
Xa xa bóng núi lưng đồi
Cuối trời mờ mịt mây trôi lững lờ
Ngọc Hân chìm mộng trong mơ
Nâng vành tang trắng gởi bờ thiên thu
Tôi xin khép lại trang anh hùng hào kiệt
Tôi kính quý thương Người se chỉ của Người
Nhìn những tượng đài thiết dựng khắp nơi nơi
Thầm ngưỡng phục, ngưỡng vọng, ngưỡng tôn
Và vô cùng luyến tiếc
Người anh hùng áo vải Tây Sơn
Mở ra Triều Nguyễn Tây Sơn
Đại Hoàng Đế Quang Trung - Nguyễn Huệ.

08-12-2015

Trung Nữ Vương

Hai Bà Trưng: Trưng Trắc & Trưng Nhị

(Sinh năm 14 sau Tây Lịch, tại đất Mê Linh)

Trâm mình tuần tiết tại Hát Giang năm 43, Mừng 06-02-năm Quý Mão
2 Bà Trưng Trắc - Trưng Nhị cùng chưa tròn 30 tuổi)

- Đòi đòi nhớ ơn Trưng Nữ Vương
- Đòi đòi tôn thờ Hai Bà Trưng

b) Vùng Hà Tây, Hòa Bình, Bắc Ninh thờ hơn 30 Nữ Tướng
c) Người Tày, người Nùng Việt Bắc, người Choang Quảng Tây truyền lưu nhiều truyền thuyết kỷ niệm Tổ Tiên xưa tham gia và tử trận trong cuộc khởi nghĩa của Hai Bà.
- Đương nhiên, không quên tất cả đấng nam nhi đã phủ phục dưới trướng Hai Bà, bởi, vì nợ nước hiến thân mình, vì thù nước phải hy sinh, sẵn sàng đứng dưới cờ, không hổ mặt mày râu.
- Dấu ấn điểm son đất nước Việt Nam ta tiên phong nam nữ bình quyền, tôn trọng pháp luật nước đã 2000 năm trước - ngay từ thời kỳ quân chủ xa xưa.

Trung Nữ Vương - Trung Nữ Vương
Nữ kiệt anh thư của đất nước Việt Nam
Phất lên ngọn cờ đầu tiên đánh đuổi ngoại xâm
Toàn quân toàn dân nhất tề đứng dậy
Quật khởi quật cường chiến thắng vẻ vang
Thiết lập Triều ca, đóng đô tại Mê Linh
Vùng đất Phong Châu, Xung hiệu Trung Vương
Nữ Vương duy nhất 5000 năm lịch sử Việt Nam
Là một trong những Nữ Vương đầu tiên trên thế giới

Trung Nữ Vương - Trung Nữ Vương
Nữ kiệt anh thư của đất nước Việt Nam
Hai Bà thuộc dòng dõi Vua Hùng
Tính đến nay đã hai ngàn năm
Con của Lạc tướng Mê Linh
Hai chị em sinh đôi
Chị là Trưng Trắc
Em là Trưng Nhị
Sinh ra Cha mất sớm
Mẹ là Man Thiện một mình nuôi dưỡng
Tay ẩm tay bông tay nâng tay đỡ
Học văn học võ luyện kiếm luyện cung

Trung Nữ Vương - Trung Nữ Vương
Chị là Trưng Trắc, em là Trưng Nhị
Ngay từ nhỏ đã hun đúc tôi rèn luyện thân luyện khí
Lập thân lập chí nữ kiệt anh thư
Chứ không núp rềm liễu yếu đào tơ
Không cần trâm anh kẹp tóc mộng mơ
Lỡ duyên lỡ thì nổi trôi bến nước
Hai chị em hiệp tâm hẹn ước
Hai chị em hiệp ý nguyện thề
Chị mà đứng lên
Em liền tấn phát
Em mà trỗi dậy
Chị quyết ra tay
Nêu cao chí khí chờ ngày
Luyện binh rèn tướng tỏ bày sắt son
Bình đao khí oai sáng choang

Đợi ngày giải phóng non sông
Giải ách giải nạn đã còng tám thân
Đợi ngày đánh đuổi Bắc xâm
Đánh tan bọn giặc gian tham bạo tàn
Cùng nhau trôi nhịp hòa vang
Mở trang lịch sử huy hoàng Nước Nam

Trung Nữ Vương - Trung Nữ Vương
Có thể nào mà không nguyện ước
Có hẹn nào mà không chờ trông
Trông sao núi trả về sông
Sông trả về biển, biển mong về nguồn
Trông sao tròn kết thành vuông
Vuông tròn một khối sắt son một thành
Muôn màu biến cả màu xanh
Màu xanh hy vọng trong thanh thái hòa
Cả nước hát bản hùng ca
Cả nước quật khởi cứu nhà Việt Nam
Cả nước quyết chống ngoại xâm
Cả nước diệt giặc đánh tan quân thù
Cả nước cùng đứng dưới cờ
Ùn ùn dưới trướng tôn thờ Nhị Trưng

Trung Nữ Vương - Trung Nữ Vương
Nước Âu Lạc đã bị cái nạn đô hộ Bắc xâm
111 năm trước Tây lịch đến năm 39 sau Tây lịch
Tính ra, đã kéo dài một trăm năm mươi năm
Có nhiều cuộc nổi dậy của Nam Nhi
Nhưng nhỏ bé, đơn phương, yếu thế, bất thành
Trời nghiêng đất ngửa điều linh
Con dân Âu Lạc nát mình trăm kha
Một thế kỷ rưỡi can qua
Muôn dân thống khổ, muôn nhà tan hoang
Bồ hòn ngậm đắng bồ hòn
Trái ấu gai góc, cái hòn nghe đau
Cái đau tràn ngập biển dâu
Cái nhục nghẹn cổ ê đầu bức xương
May nhờ Trắc Nhị Trưng Vương
Nếu không ủ mặt tư lừng hồn ai

Trung Nữ Vương - Trung Nữ Vương
Sinh ra tại Mê Linh
Lớn lên tại Mê Linh
Luyện binh tại Mê Linh
Xuất binh tại Mê Linh

Hai Bà tuổi còn xuân
Khởi binh vào mùa xuân
Đẹp giặc không đầy năm
Giành độc lập ba năm
Chói lợi tựa vàng trắng
Mở ra truyền thống xuân
Bà Triệu chiến thắng mùa xuân (xuân 248, thắng quân Ngô)
Lý Bí chiến thắng mùa xuân (xuân 542, thắng giặc Lương)
Lập tên nước là Vạn Xuân
Ngô Quyền chiến thắng mùa xuân (xuân 939, kết thúc ngàn năm Bắc thuộc)
Lê Hoàn chiến thắng mùa xuân (xuân 981, thắng giặc Tống)
Lý Thường Kiệt cũng mùa xuân (xuân 1077, thắng giặc Tống)
Trần Hưng Đạo đại thắng mùa xuân (xuân 1288, đại thắng Nguyên Mông)
Vua Quang Trung đại thắng mùa xuân (xuân 1789, đại phá Mãn Thanh)
Xuân ơi xuân hỡi là xuân
Non sông nước Việt cùng xuân kiêu kỳ
Xuân ơi xuân đẹp xuân thì
Cùng non nước Việt khởi đi thái hòa
Xuân đi xuân đến xuân hoa
Xuân tươi xuân thắm kết tòa Vạn Xuân

Trung Nữ Vương - Trung Nữ Vương
Đất Mê Linh sản sinh hai nữ kiệt
Nước Vua Hùng xuất hiện hai Nữ Vương
Thanh đan sử, sử đan thanh bất tuyệt
Lịch sử muôn đời kính kính thương thương
Hai Bà hiệu triệu tuyên ngôn
Hai Bà lưu lại tuyên ngôn vô bờ:
**"Một, xin rửa sạch nước thù
Hai, xin dựng lại nghiệp xưa họ Hùng
Ba, kêu oan ức lòng chồng
Bốn, xin vẫn vẹn sở công lênh này".**

Chí đã tỏ bày
Lòng đã khẳng quyết
Giờ đã ra tay
Một sống hai chết
Oai phong thay bậc anh thư tuyệt thế
Lẫm liệt thay bậc nữ kiệt anh hùng
Ngàn xưa gương sáng soi chung
Ngàn sau chiếu rọi vô cùng Trung Vương

Trung Nữ Vương - Trung Nữ Vương
Chị xưng danh hiệu Trung Vương
Em là Trung Nhị hiệp tương cấu thành
Cõi voi lẫm liệt hùng anh

Cùng bao Tráng kiệt tung hoành gươm đao
Mịt mờ khói lửa chiến bào
Tên bay gươm vút ào ào thét vang
Đánh cho bọn giặc hung tàn
Thất điên bát đảo, kinh hoàng liệt oanh
Đánh cho bọn giặc tan tành
Tơ hào ra bụi, tơ mảnh ra tro
Tô Định cút chạy có cờ
Quân binh tán loạn vắt dò khóc than
Bàn bà thứ thiệt Nước Nam
Đàn bà thứ dữ Nước Nam, lạy Bà
Không, không cần lạy chi Bà
Bọn bay phải trả sơn hà cho Ta
Không, không cần lạy riêng Ta
Bọn bay cút khỏi nước nhà Việt Nam
Không, không cầu lụy xin van
Bọn bay xéo khỏi nước Nam tức thì
Đề Ta đồ quách sân si
Đề Ta xây lại Kinh Kỳ Việt Nam

Một năm khôi phục
Kiến thiết Triều ca
Một năm chấn chỉnh
Bảo vệ sơn hà
Nữ tướng Thánh Thiên, đóng Hợp Phố, phòng mạn Bắc
Nữ tướng Đô Dương, giữ Cửu Chân, phòng mạn Nam
Nữ tướng Lê Chân, thủ An Biên, chưởng quản Nội Bộ
Nữ tướng Bát Nàn, dũng lược có thừa, chỉ huy Tiền Phương
Nữ tướng Thiều Hoa, gan dạ kiên cường, lãnh ấn Tiên Phong
Nữ tướng Phật Nguyệt, tài ba thủy lục, Đô đốc Thủy Binh
Nữ tướng Ngọc Trinh, tham mưu tổng bộ, đôn đốc Ba Quân
Em Ta, Trung Nhị "Bình Khôi" trấn thủ Thành Đền
Còn Ta, ngự trị Kinh Đô Mê Linh
Lãnh đạo toàn nước, toàn quân, toàn dân
Một năm rưỡi, tức 18 tháng trường
Bình binh đao đao chống đỡ Hán quân Mã Viện
Một năm rưỡi, tức 18 tháng trường
Máu máu xương xương tràn ngập đỏ thắm quê hương
Hai Bà trăm mình tuần tiết tại dòng sông Hát Giang
Việt Nam gánh chịu Thời kỳ Thứ Hai Bắc thuộc
Sóng Hát Giang nhấp nhô xào xạc
Nước Hát Giang man mác trời mây
Hai Bà phương phát đó đây
Hồn bay khắp nước non này Việt Nam
Hai Bà hy hiến sắt son

Xuống sông khóc biển sóng nhồi đảo xa
Hồn bay dôi bóng sơn hà
Vận non vận nước cửa nhà trầm kha
Ngàn năm tưởng nhớ Hai Bà
Muôn năm tôn quý phụng thờ tiếc thương
Trung Vương tuyệt thế Trung Vương
Tên Người ghi khắp nẻo đường Việt Nam.

Ngày 12-12-2015
TNT Mặc Giang

BÀ TRIỆU - Triệu Thị Trinh

- Tên thật: Triệu Thị Trinh, hoặc Triệu Thị Chinh, Triệu Trinh Nương, còn có tên: Triệu Âu, Nhụy Kiều Tướng Quân, Lệ Hải Bà Vương.

- 19 tuổi, thu phục con voi trắng một ngà dữ dằn, phá hại mùa màng, giết hại dân lành. Chính con voi này Bà cỡi mỗi khi ra trận. Cũng năm 19 tuổi này, Bà đã vào rừng lập chiến khu tại Sơn Tùng, hàng ngàn tráng sĩ xin theo, học kỹ chiến thuật, rèn binh bày trận. Và chính nơi đây là Trung tâm cuộc Khởi Nghĩa vào năm 248, thời kỳ Bắc thuộc lần Thứ Hai.

- Bà tuần tiết ngày 21 tháng 02 năm Mậu Thìn 248 tại Núi Tùng, Thanh Hóa, lúc bấy giờ Bà mới 23 tuổi.

- Bà sinh tại huyện Nông Công, Thanh Hóa. Nhưng về năm sinh, tôi xin đánh dấu hỏi ở đây: Nhiều sử sách bài viết đã ghi năm trên tù sách và online trên hệ mạng, rõ ràng rằng: "Triệu Thị Trinh - Bà Triệu (225-248)" ; Lại rõ ràng rằng: "Bà Triệu Thị Trinh sinh ngày 02 tháng 10 năm 226 (Bính Ngọ)". Điểm này xin dành cho những bậc Thức giả và các nhà Sử học.

Trân trọng.

Nhớ về Bà Triệu nước ta
Nửa đầu thế kỷ thứ ba diệt Tàu
Tên Bà rực sáng minh châu
Thoi đưa không đổi sắc màu thời gian
Độc kỹ sử sách rõ ràng
Truyền trao dấu ấn thiếp vàng điểm son
Vừa mới mười chín trăng tròn
Mà lưu đậm nét kiêu hùng tuyệt luân
Hăm ba đàng độ thanh xuân
Mà lưu đậm nét non sông nước này
Sơn Tùng còn mãi xưa nay
Hàng năm Mở Hội tỏ bày nhớ ơn
Ồn Bà cao cả ngàn cân
Khắc ghi tưởng nhớ ân cần nêu gương
Cái gương Nữ Kiệt đường đường
Anh Thư Nước Việt phi thường mấy ai
Cái gương tuổi mới hoa cài
Hai ngàn năm sử không phai bụi mờ
Cái gương tuổi mộng uơm mơ
Mà cả Đất Nước phụng thờ ngưỡng tôn
Cái gương tuổi ngọc chưa tròn
Mà cả Dân Tộc bảo tồn truyền lưu

Tất cả cùng một lòng yên lặng
Tất cả cùng một dạ nhớ ghi
Từng chữ của Bà, ngân hà xao xuyên
Từng lời của Bà, vũ trụ ngất ngây
Con tạo ngưng lay
Con quay thôi động
Huống gì ếch nhái
Đáy giếng thối bộng
Huống gì giun dế
Lái nhái lao chao
Vũ trụ thấp trắng sao
Thái hư soi tinh tú

Trên trái đất này, ai nổi bật nhất trong hàng nữ giới
Hiệp nhất đồng tình, đó là Nữ Kiệt Việt Nam
Khắp nhân loại này, ai oanh liệt nhất trong hàng nữ giới
Hiệp ý nhìn nhau, đó là Anh Thù Nước Việt

Hãy công bằng nói ra cho biết
Hãy công tâm nói thiệt cho nghe
Ô hay, truyền tụng thành vè
Sao không lên tiếng, e dè thế sao
Ô hay, tục ngữ ca dao
Mà không há biết, thảo nào mù u
Mù u mù ử mù ù
Cho lờ chút sáng bớt ngu tối òm
Tối òm tối ồm tối om
Con đom đóm thấp chập chòn đêm đen
Xin thêm chút nữa ánh đèn
Đèn dầu cũng quý vén rèm hoang vu

Xin mạn phép tuyên xưng ngôn tự
Xin chân thành tuyên đọc ngôn từ
Lời Bà Triệu trả lời Cha hỏi:

- "Lớn lên con sẽ làm gì?"

- "Thưa Cha,

Lớn lên, con đánh đuổi giặc

Như Bà Trưng Trắc, Trưng Nhị"

Lúc 19 tuổi đẹp hơn son

Có người gạ hỏi việc chồng con

Bà nói:

"Tôi muốn cưỡi cơn gió mạnh

Chém cá kình giữa Biển Đông

Đánh đuổi quân Ngô

Nhìn trông lên cả thái hư
Thử xem có đẹp được như thế này
Nhìn trông lên khắp trời mây
Thử xem vũ trụ tỏ bày nghe sao
Rằng, không có chỗ còn cao
Huống chi lờm chờm gió vèo tả tơi
Rằng, không còn chỗ tuyệt vời
Huống chi cát bụi lở bồi trần gian
Càn khôn ê ẩm khôn càn
Khó ghi khắc nổi son vàng Triệu Trinh

Đồng dao phát động
Rừng núi vọng vang:
***"Có Bà Triệu tướng
Vâng lệnh Trời ra
Trị voi một ngà
Dựng cờ mở nước
Lệnh truyền sau trước
Theo gót Bà Vương."***

Sá gì quân giặc Ngô
Hỡi Tàu phù Phương Bắc
Không mặt mày tái mét
Không bủn rủn tay chân
Sợ hốt hãi lượng phân
Trước uy phong lẫm liệt
Nghe tên Bà đã khiếp
Nhắc tên Bà đã run
Thấy bóng Bà rợn hồn
Tướng, Binh nhũn hơn bún
Thảng thốt vội vang câu:
***"Hoành qua đương hổ dị
Đối diện Bà Vương nan"***
Cầm giáo đánh hổ dễ dàng
Gặp Bà ơi hỡi vô vàn khó khăn

Ô kìa, ô kìa kìa
Hãy nhìn trông Bà Triệu:
Mặc giáp đồng, đồng sáng loáng
Cài trâm vàng, vàng hoàng kim
Mang guốc ngà, ngà Trinh Triệu
Cỡi voi trắng, trắng Triệu Trinh
Voi một ngà, uy quắc thước
Một mình Bà, vũ bão khinh

Khói lửa bụi bay mù mịt
Nhụy Kiều rực rỡ tinh khôi
Sá gì Bắc quân lang sói
Sá gì chồn cáo Ngô binh
Xâm thực bạo tàn địa đới
Thất điền bát đảo hồn kinh
Một trận dẹp tan quân giặc
Một trận sạch bóng quân thù
Bà Triệu oai phong lẫm liệt
Danh Bà truyền tụng thiên thu

Sơn Tùng tuần tiết đời Trinh Triệu
Hăm ba tuổi ngọc rạng Triệu Trinh
Núi sông lan tỏa hồn sông núi
Gấm vóc quê hương tuyệt bóng hình
Bà đi nhật nguyệt lung linh
Bà đi trời đất nghiêng mình tiếc thương
Sử vàng ghi khắc tấm gương
Ngàn năm chói lói tư lừng thắm sâu
Biển kia dù cạn biển dâu
Sông kia dù cạn trên đầu nguồn khô
Danh Bà tuyệt diệu như mơ
Xin ghi khắc mãi tôn thờ muôn năm
Tên Bà chạm ngọc thiếp vàng
Xin ghi trên khắp nẻo đường quê hương
Hình Bà muôn kính ngàn thương
Phụng thờ chiêm bái khói hương muôn đời
"Dù cho vật đổi sao dời"
Nhưng Bà còn mãi rạng soi vô cùng.

Ngày 14-12-2015
TNT Mặc Giang

Vua Ngô Quyền **(897-944)**

Một Trận Bạch Đằng - kết thúc ngàn năm Bắc thuộc.

Bạch Đằng giang xóa tan ngàn năm Bắc thuộc
Vua Ngô Quyền xây dựng thiết lập triều ca
Tiếp ngàn xưa bao đời lịch sử Ông Cha
Nối ngàn sau Việt Nam non nước một nhà

Bạch Đằng giang xóa tan ngàn năm Bắc thuộc

Một ngàn năm tang thương máu lệ không nhòa

Bạch Đằng giang xóa tan ngàn năm Bắc thuộc
Vua Ngô Quyền đời đời lịch sử hoan ca
Cứu quê hương ngàn năm đô hộ mịt mờ
Đưa núi sông trả về sông núi Việt Nam

Bạch Đằng giang ơi Bạch Đằng giang
Nước sóng triều quét sạch xâm lăng
Nước triều dâng ngập tràn Phương Bắc
Dân Việt Nam rửa hận căm hờn

Bạch Đằng giang ơi Bạch Đằng giang
Quân dân Nam bộ trận phục binh
Dưới lòng sông đóng cọc sáng quắc
Trận Bạch Đằng quét sạch ngàn năm

Tướng Hoàng Thao chết ngay trận chiến
Quân Nam Hán chết nghệt lòng sông
Vua Nam Hán ôm mặt khóc ròng
Kéo bại binh cuốn chạy hàng hàng

Ngô Quyền Vương thiết lập vương triều
Chín trăm năm từ thuở Trung Vương
Đến hôm nay hơn ngàn năm nữa
Nước Việt Nam lịch sử năm ngàn

Hơn ngàn năm khắc ghi để nhớ
Hung Đạo Vương đại phá Nguyên Mông
Bình Định Vương chiến thắng Nhà Minh
Bắc Bình Vương đại thắng Mãn Thanh
Tất cả đều giặc Bắc xâm lăng

Việt Nam ta đã quyết lâu rồi
"Hịch tướng sĩ" còn đó sáng ngời
"Nam quốc sơn hà" há quên ư
"Bình ngô đại cáo" tuyên ngôn xuất
Hỡi Bắc phương tự biết hổ ngươi

Thế giới nào chấp nhận nhiều nhượng
Nhân loại nào chấp nhận hoang đường
Thời đại này đâu thời thượng cổ
Quá ra rồi ở lỗ ăn lông

Cũ rích rồi xâm thực xâm lăng

Tham vọng nhiều trả lại cuồng nông

Năm ngàn năm lịch sử huy hoàng
Năm ngàn năm dòng giống Lạc Hồng
Năm ngàn năm Dân tộc kiêu hùng
Kể thế truyền muôn thuở soi chung

Năm ngàn năm lịch sử huy hoàng
Năm ngàn năm toàn vẹn núi sông
Năm ngàn năm con cháu Tiên Rồng
Mãi trường tồn muôn thuở Việt Nam.

18-12-2015

TNT mặc Giang

Vua Lê Thái Tổ

Anh hùng áo vải Lam Sơn

(Sinh ngày 10-9-1385 tại Thanh Hóa.

Băng hà ngày 22-8 năm Quý Sửu 1433. 49 tuổi.)

Mười năm kháng chiến chống quân Minh
Lê Lợi khởi nghĩa đất Lam Sơn
Anh hùng áo vải nêu chí khí
Toàn dân hợp lực cứu núi sông

Mười năm kháng chiến chống quân Minh
Lê Lợi khởi nghĩa đất Lam Sơn
Lãnh đạo toàn quân dân cả nước
Tháo tung xiềng xích bọn Bắc xâm

Mười năm kháng chiến chống quân Minh
Mười năm ngập khói lửa trường chinh
Toàn thể quân dân đồng quật khởi
Đập tan bè lũ bọn Bắc phương

Trả ta sông núi Nước Nam ta
Đất nước Việt Nam là một nhà
Dòng giống Lạc Hồng son sắt tuyệt
Muôn năm trời khúc vạn hùng ca

Trả ta sông núi nước non này
Ta nói thực xâm nghe biết đây
Vũ trụ dầu sao đời vật đổi
Việt Nam muôn thuở chẳng lung lay

Mười năm kháng chiến tiếc thay quân thù
Nhà Minh mà tôi âm u
Ngàn năm cút chạy mịt mù há quên
Bọn bay sao sánh Nguyên Mông
Ba lần tan xác tại sông núi này
Bọn bay muốn nhục nữa đây
Ta cho thêm một keo này, chừa nghe

Nghe vè nghe vè
Nghe vè nước Việt
Lưu truyền cho biết
Vốn tự xưa nay
Đến tận ngày mai
Không hề thay đổi
Từ khi vũ trụ
Trời đất định ban
Đất nước trời Nam
Là của Dân Nam
Dòng giống Lạc Hồng
Hùng Vương dựng nước
Cháu con giữ nước
Truyền nối muôn đời
Lịch sử sáng ngời
Tô son điểm sắt
Quê hương gấm vóc
Liên biển liên bờ
Liên núi liên sông
Biên cương lãnh thổ
Sông ngòi biển cả
Cho tới đảo xa
Tổ quốc sơn hà
Là của Đại Việt
Nói thêm để biết
Nhắc nhở nhau nghe
Nghe vè nghe vè
Nghe vè Nước Việt
Con cháu Bách Việt
Dòng giống Lạc Hồng
Con cháu Tiên Rồng
Ngàn năm Văn Hiến
Cờ bay khói quyện
Sông núi hồn thiêng
Quốc gia hưng vong
Thất phu hữu trách
Diên Hồng hội nghị

Ra tay bảo vệ
Năm ngàn năm sử
Lầm liệt oai hùng
Đánh đuổi ngoại xâm
Kiên cường bất khuất
Anh hùng kiệt xuất
Liệt Nữ phi thường
Quân giặc kinh hồn
Thất điên bát đảo
Bao phen cuốn chạy
Bao thuở tiêu ma
Đã quá biết mà
Sao còn kiếm chuyện
Nói ra một tiếng
Tứ mã nan truy
Không lệch một ly
Không sai một tấc
Dân ta chơn chất
Trọng đức hiếu sinh
Trọng nghĩa hòa bình
Tương lân chung sống
Ai mà gây hấn
Bá đạo bá quyền
Xâm thực xâm lăng
Đừng hòng bén mảng
Coi chừng mất mạng
Vỡ mộng tiêu tủng
Dân tộc anh hùng
Việt Nam ta đó
Cứng, cứng hơn đá
Vững, vững hơn đồng
Sắc, sắc hơn gươm
Bén, bén hơn giáo
Đồng thanh tuyên cáo
Đồng dục tuyên ngôn
Ghi nhớ liệu hồn
Trách ta quá trễ
Nghe vè nghe vè
Nghe vè nghe vè
Nghe vè nghe vè

Này này nhé, hãy nhìn kia

Vương Thông trốn không dám lộ đầu ra

Chia hai cánh theo hai ngã kéo sang
Cánh Mộc Thạnh xuất phát tại Vân Nam
Cánh Liễu Thăng từ Quảng Tây khởi tấn
Quân ta đợi sẵn, bày binh bố trận
Dụ hổ xuống núi, dụ cọp lia rừng
Hổ biến thành cáo, cọp biến thành chồn
Ải Chi Lăng, Tướng Liễu Thăng tử trận
Quân mất tướng thành một đám hỗn độn
Hót hãi kinh hoàng hồn phách tiêu tan
Thảng thốt kêu la tháo chạy quy hàng
Bỏ hung phục, giả dân lành ẩn biệt
Tướng Mộc Thạnh vốn ma đầu giáo quyết
Nằm án binh bất động rồi hãn hay
Liễu Thăng thắng thì ăn cướp ban ngày
Liễu Thăng bại thì cướp đêm chẳng muộn
Ba mươi sáu chước, cuốn tròn quay cuộn
Ai tiểu nhân quân tử khá hiển bày
Vương Thông hết đường thừa gởi thiết ngay
Xin đầu hàng, bó tay, vô điều kiện
Việt Nam ta thật vô cùng rộng lượng
Thuận quy hàng và thả hết tù binh
Ban thí quân nhu đưa tiễn thân tình
Ghi dấu ấn tù hàng binh thế giới
Đất trời Nam đã bình yên một cõi
Phương trời Nam quét sạch bóng quân thù
"Nam quốc sơn hà, Nam Đế cư"
Lê Lợi lên ngôi Vua Lê Thái Tổ
Đất nước trời Nam, dân Nam ở
"Bình Ngô đại cáo" khắp Đông Tây
Năm ngàn năm sử đẹp thay
Tô son điểm sắt cao dày muôn năm
Tự hào Dân tộc Việt Nam
Hô to vang dội Việt Nam muôn đời.

17-12-2015

TNT Mặc Giang

Quê hương Bình Định

Đất Bình Định, đất địa linh nhân kiệt
Người Bình Định, người khí tiết anh hùng
Đã từ xưa nhiều thế kỷ Cha Ông
Đến hôm nay và đàn em thế hệ

Đất Bình Định, đất địa linh nhân kiệt

Một với hai luyện thành khối tinh anh
Cùng góp sức thắm tô dòng lịch sử

Máu Bình Định đã thấm từng trang sử
Xương Bình Định đã chông tựa non cao
Tan vào đất cho Quê Mẹ rạt rào
Cấu thành nước cho Quê Cha vĩnh trụ

Tiếng Quê Hương hát ngàn lần chưa đủ
Tiếng Tổ Quốc ca vạn lần không dư
Dù ngợi ca tràn ngập cả thái hư
Vẫn còn trống như không trung lòng lộng

Bình Định ơi, quê hương mình đẹp quá
Quy Nhơn ơi, thành phố của mến yêu
Nghe thật nhiều và nhắc đến bao nhiêu
Càng thắm thía tình Quê Cha Đất Mẹ

Ve réo rất mỗi ngày hè rất cổ
Cạn kiệt rồi thân chết bám vỏ cây
Đợi mùa hè năm tới lại bay bay
Tiếp tục réo tự tình vang tích sử

Tiếng Quê Hương viết ngàn lần con chữ
Tiếng Tổ Quốc viết vạn lần từng trang
Vẫn óng ánh như lịch sử huy hoàng
Vẫn lung linh tựa hồn thiêng sông núi

Bình Định ơi, đây Quê Cha Đất Mẹ
Của Miền Trung non nước Việt anh hùng
Hãy truyền lưu thế hệ kết tương dung
Cùng cả nước Việt Nam an vĩnh thế.

03-12-2015

Quy Nhơn 21 Xã - Phường

Quy Nhơn ơi, thành phố mến yêu
Thành phố hai mươi một Xã - Phường
Thành phố thân thương của người Bình Định
Không tấp nập, đông người, ồn ào, náo động
Mà chơn phương, đôn hậu, chất phát, hiền hòa
Một khi đến, muốn ở không về
Một khi đi, muốn dừng chân lại

Mời gọi nhau đi:
Phường Đống Đa, Nhơn Bình, Nhơn Phú, Quang Trung
Người anh hùng áo vải Tây Sơn
Xin gọi mãi tên Người, một bạc kỳ vĩ cổ kim
Có một không hai tinh ba kiệt xuất
Nào phường Ghềnh Ráng, Trần Quang Diệu, Bùi Thị Xuân
Bao quanh phố thị cho Quy Nhơn kiêu diễm
Phường Trần Hưng Đạo, Lý Thường Kiệt, Lê Lợi, sử xanh đan kín
Đan kín sử xanh của nước Việt kiêu hùng
Năm ngàn năm qua, xanh sử sử xanh
Năm ngàn năm sau, lộng vàng xanh sử
Mời gọi nhau đi, và đi nữa chứ
Phường Lê Hồng Phong, Trần Phú, vãn vũ Ngô Mây
Phường Nguyễn Văn Cừ, Hải Cảng, Thị Nại sóng vỗ đong đầy
Cầu Thị Nại vượt Vịnh Quy Nhơn, băng ra Phương Mai bán đảo
Cầu Thị Nại, một cây cầu đáng nói
Một cây cầu vượt biên dài nhất Việt Nam
Trên vút chân mây, dưới thét sóng gầm
Cho Quy Nhơn cầu thành địa vực trời cao biển rộng
Đảo Phương Mai, mỗi mắt trùng dương hát sóng
Quay vào bờ, phố phường châu thị gió vang
Quy Nhơn tăng vẻ đẹp thiên nhiên lộng lẫy huy hoàng
Một trong những thành phố ven biển đẹp nhất
Của gấm vóc quê hương non sông nước Việt
16 Phường đã được nêu danh để biết
Còn 5 Xã với tên gọi là gì
Từ từ sẽ kể, đừng vội mà chi
Quy Nhơn tôi xin chân thành chào đón
Đảo Phương Mai bên kia Đầm Thị Nại
Có 3 xã nổi một chữ Nhơn
Nhơn Hải, Nhơn Hội, Nhơn Lý đẹp không
Vâng, rất đẹp tam Nhơn: Hải - Hội - Lý
Xa hơn nữa, Cù Lao Xanh tuyệt mỹ
Mang tên một xã là xã Nhơn Châu
Trời xanh gói đầu, vượn chân duỗi biển
Sao gọi là Cù Lao Xanh
Bờ trời xanh, mây xanh, biển xanh, nước xanh
Cây xanh, lá xanh, sỏi xanh, đá xanh
Cái gì cũng xanh mà không gọi xanh thì gọi gì đây nhỉ
Quy Nhơn còn một xã nữa là xã Phước Mỹ
Vị trí ở đâu, xin kể nốt nhau nghe
Mời đi qua cho trọn vẹn đi hè
Đạ, Phước Mỹ nằm xa nhất ngoại ô thành phố
Và, thế là hết Quy Nhơn ta đó
Gìn giữ nhau nghe, 5 Xã, 16 Phường

03-12-2015

Nỗi niềm cố quận

Bình Định ơi quê hương ta đó
Nơi chôn nhau cắt rốn chào đời
Vòng tay Mẹ ôm ấp năm nôi
Vòng tay Cha nâng niu khôn lớn
Quê tôi nghèo hai mùa mưa nắng
Đất khô cằn bương chải quanh năm
Cơm độn khoai vật lộn nặng oằn
Nhai dẻo miệng bột nhì bột nhứt
Dù ra sao quê hương là nhất
Đi đến đâu cũng nhớ nhung về
Dấu trong lòng giữ trọn tình quê
Mỗi lần nhớ càng thêm da diết
Ai xa quê mỗi người tự biết
Nhớ vô vàn khắc khoải khôn nguôi
Bởi quê hương nung đúc thành người
Ngay sỏi đá còn đau gốc cội
Khi xa quê mà ai không nhớ
Nhắc nhau nghe hay dấu trong lòng
Biết quá rồi chưa cạn hoài mong
Muốn về thăm nghìn trùng vạn lý
Có nghe câu "lá rụng về cội"
Lại nghe câu "diệp lạc quy căn"
Ô kìa trông một ánh sao băng
Rơi, biến mất giữa lòng vũ trụ
Thế riêng ta thì sao đây nhĩ
Kiếp tha phương đành đoạn vẫy thôi
Bao nhớ thương chồng chất cả đời
Vẫn mong mỏi về thăm một chuyến
Nếu dĩ lỡ như đò vĩ tuyến
Một ngày kia từ tạ vô chừng
Mất xa mờ hướng vọng không trung
Thân tan biến hồn bay Cố Quận.

04-12-2015

Phù Cát quê tôi

Ai ai cũng kể quê tôi
Cho tôi xin kể quê tôi chút mà

Phù Cát - Bình Định ấy là quê tôi
Dưới ven bờ biển lợ lờ
Trên len vách núi ru hời Trường Sơn
Quê nghèo nói thiệt nào hơn
Đất cày sỏi đá mỗi mòn nắng mưa
Hè thì oi bức dư thừa
Đông thì rét buốt gió lùa lạnh căm
Xưa thời ăn độn quanh năm
Nay thời hơi đỡ nhưng quẳng tấm thân
Thật ra một kiếp phong trần
Nơi đâu cũng có phong trần thể thôi
Chào đời Phù Cát quê tôi
Ngô Mây Thị Trấn mận mòi tình quê
Cát Tân ngõ lối đưa về
Cát Trinh nguyên vẹn đề huề nghĩa ân
Cát Hạnh tình tự tương lân
Cát Hiệp hòa nhuận cơ phần lại qua
Cát Lâm còn đó kia mà
Cát Sơn đây nữa đậm đà biết bao
Cát Minh lay động trăng sao
Cát Khánh biển lộng rạt rào hồn ai
Cát Thành gói mộng phương đài
Cát Hải mờ tỏa dấu hải đêm mơ
Cát Tiến sẵn đó bao giờ
Cát Nhơn trông ngóng đợi chờ đã lâu
Cát Thắng bắc nhịp qua cầu
Cát Tường mời gọi đi đâu cũng về
Cho tròn Phù Cát tình quê
Hong êm bếp lửa vỗ về đời tôi.

04-12-2015

An Lão mình ơi

Tình An Lão thâm sâu như núi
Nghĩa An Lão thăm thẳm như non
Trải qua năm tháng không mòn
Thời gian đập vỗ vẫn còn khắc ghi

Ghi để nhớ Trấn thì An Lão
Khắc để thương Thị thể Lão An
Quê mình cứ thể cuu mang
Tình quê cứ thể trên đàng dựng xây

Đi đâu cũng nhớ trở về
Sống đâu cũng nhớ tình quê thấm tình

Xã An Hưng của mình anh nhớ
Xã An Vinh từ thuở em thương
Bước đi chưa hết nẻo đường
Muốn về xây đắp quê hương đợi chờ

Xã An Dũng dựng cờ quật khởi
Xã An Trung đi tới vẹn toàn
Làng trên xóm dưới sắt son
Hy sinh công hiến trắng tròn rạng soi

Xã An Toàn nhớ hoài thương mãi
Xã An Quang bao ải không quên
Quê nhà một mái ấm êm
Đắng cay gian khổ gởi thêm thiên thu

Xã An Nghĩa mây mờ giăng mắc
Chín Xã cùng ghi khắc tình quê
Năm năm tháng tháng đề huề
Bốn mùa qua lại vỗ về có nhau

Đan tay bắc nhịp cầu tình tự
Đan tâm mang gìn giữ nơi nơi
Gian truân nào sá chi trời
Sống sao cho trọn một đời thế thôi.

05-12-2015

Hoài Nhơn tình tự

Quê mình huyện Hoài Nhơn
Sơn thì thật là sơn
Sắt thì thật là sắt
Thời gian bia đá chẳng mòn

Kia, Thị trấn Bồng Sơn
Khô không khô nào hơn
Vui không vui nào sánh
Tròn trăng mới quý trăng tròn

Đây, Thị trấn Tam Quan
Lệ ngân nhuộm bên đàng

Hoài Sơn nhớ Hoài Châu
Hoài Tân thương Hoài Hải
Tự tình tô thắm mãi
Tóc xanh bạc trắng mái đầu

Hoài Mỹ nhớ Hoài Thanh
Hoài Xuân thương Hoài Đức
Chỉ quê hương là nhất
Dựng xây cuộc sống an bình

Anh đi Tam Quan Nam
Em đi Tam Quan Bắc
Chung tay cùng xây đắp
Hòa reo điệp khúc cung đàn

Ai về Hoài Châu Bắc
Ai về Hoài Thanh Tây
Đừng bao giờ đánh mất
Tình quê chan chứa đong đầy

Nhớ hoài nhớ Hoài Hương
Thương hoài thương Hoài Phú
Thương thương nhau Hoài Hảo
Nhớ nhớ lưu dấu bên đường

Hoài Nhon tươi thắm chan hòa
Nghĩa tình sâu nặng quê ta
Dựng xây vun bồi tô thắm
An vui hạnh phúc nhà nhà.

05-12-2015

Tuy Phước quê mình

Quận nhà Tuy Phước quê mình
Nhớ thương như bóng in hình
Sinh ra lớn lên từ đó
Ngẫm hoài vẫn thấy xinh xinh

Thị trấn Tuy Phước hữu tình
Băng qua mấy độ nhục vinh
Thăng trầm bao phen thành bại
Đá vàng đan kết sử xanh

Nhà ga đưa tiễn đến đi
Thời gian con thoi đưa đẩy
Nhớ ai ngơ ngẩn mà chi

Phước Hưng, Phước Thắng, Phước Hòa
Trần lao đá mới đơm hoa
Cây khô trở bông mới đẹp
Hong êm bếp lửa mái nhà

Phước Sơn, Phước Hiệp, Phước Quang
Giàn bầu giàn bí bắt ngang
Hàng ngô hàng khoai xanh thắm
Ấm no hạnh phúc xóm làng

Phước Thuận, Phước Nghĩa, Phước An
Tình sâu nghĩa nặng chứa chan
Tương dung tương thân tương ái
Sẻ chia tươi đẹp đôi đàng

Và đây Phước Mỹ, Phước Thành
Tay em tay chị tay anh
Dắt dìu cùng nhau đi tới
Dựng xây sức sống an lành

Nói chung Tuy Phước quê mình
Một câu như bóng in hình
Một câu tình sâu nghĩa nặng
Suốt đời không thuở nào quên.

05-12-2015

Nhớ về Phù Mỹ

Nhớ về Phù Mỹ quê ta
Từ nơi đất ấy sinh ta ra đời
Nhớ từ cái thuở năm nô
Sống đâu cũng nhớ một đời không quên
Nhà tranh vách lá lạnh tênh
Làng trên xóm dưới giậu phen không cài
Nói về Thị trấn có hai
Một là Phù Mỹ hai là Bình Dương
Mỹ Cát lưu dấu bên đường
Mỹ An ghi khắc tình vương nặng tình
Mỹ Chánh in bóng nhớ hình

Mỹ Hiệp vọng lại chan hòa niềm vui
Mỹ Trinh nhoén miệng mỉm cười
Mỹ Thành tán trợ đẹp tươi quê mình
Mỹ Hòa một đóa xinh xinh
Mỹ Lộc "tát nước đầu đình" uơm mơ
Mỹ Phong ru gió ơ hờ
Mỹ Lợi chiếc lá phát phơ treo cành
Mỹ Thọ nơi đó quê anh
Mỹ Thắng quê chị trắng thanh đêm rằm
Mỹ Quang là chính quê em
Còn quê tôi nữa mang tên Mỹ Tài
Chữ "Mỹ" đếm một đếm hai
Cùng là Phù Mỹ hoa cài kết trâm
Tình quê hai tiếng thì thâm
In sâu tâm khảm đêm nằm vọng mơ
Nhớ từ cái thuở còn thơ
Cuối đời đi nữa không hề lãng quên.

07-12-2015

Thương quá An Nhơn

Huyện An Nhơn có hai Thị trấn
Bình Định thành sử tích khắc ghi
Đập Đá bao thuở thâm thì
Khi về càng nhớ khi đi càng buồn

Xã Nhơn Thành tiếng chuông mỗi sớm
Xã Nhơn Mỹ chuông vọng canh khuya
Nhơn Hòa sao nữ cách chia
Nhơn Hậu sao nữ bên kia bên này

Nhơn Thọ ơi vẫy tay chào đón
Nhơn Hạnh ơi thấp thoáng mà chi
Hết lòng tận tụy nhau đi
Chung lưng đấu cật cũng vì tình quê

Nhơn Phúc thương con đồ đứng đợi
Nhơn Hưng mến nghĩ tới chạnh lòng
Biết bao vương vấn hoài mong
Biết bao kỷ niệm chờ hong nắng vàng

Lửa hồng êm Nhơn Phong, Nhơn Khánh
Mái quê nhà Nhơn Lộc, Nhơn Tân

Về đây cho trọn tình quê
Về đây cho ước vẹn thề An Nhơn.

07-12-2015

Thăm viếng Tây Sơn

Danh Tây Sơn, đã rạng danh lịch sử
Tiếng Tây Sơn, đã rạng tiếng oai hùng
Viếng Tây Sơn, ta tự khếp khiêm cung
Thăm Tây Sơn, ta nghiêng mình ngưỡng phục

Tôi sẽ viết một bài riêng nghiêm túc
Tôi sẽ viết một bài riêng ngợi ca
Giờ chỉ nêu toàn bộ xã huyện nhà
Để cùng biết Tây Sơn địa dư chí

Đất Tây Sơn một vùng đất thứ dữ
Một vùng đất xứng danh đất địa linh
Một vùng đất kỳ vĩ đã sản sinh
Văn võ kỳ tài, anh hùng hào kiệt

Roi Thuận Truyền nghe qua đã phát khiếp
Võ An Thái nhắc tới muôn thất kinh
Quyền An Vinh bủn rủn cả tay chân
"Dữ dẫy na", đùng vô rồi sẽ biết

Nhưng đã nói chỉ viết địa dư chí
Thị trấn Phú Phong gói núi kê rừng
Xã Tây Giang, Tây Thuận nằm hướng Tây
Xã Bình Thành, Bình Tây quay hướng Bắc

Về phía đông, xã Bình Hòa, Bình Thuận
Xã Tây An bên cạnh xã Tây Vinh
Cùng soi bóng có Bình Nghi, Tây Bình
Cùng tắm mát dòng Sông Kôn xanh biếc

Về phía nam, xã Tây Xuân, Tây Phú
Thêm Vĩnh An và một nữa Bình Tường
Đẹp tuyệt vời vùng đất của Tây Sơn
Tô đậm nét quê hương ta gấm vóc

Thăm để biết mảnh hình hài sông núi

Cùng bảo bọc và truyền trao thế hệ.

07-12-2015

Thương nhớ Hoài Ân

Hoài Ân nơi của chúng mình
Quê Cha đất Mẹ ta sinh ra đời
Cru mang từ thuở nằm nôi
Đến khi khôn lớn cả đời nhớ thương
Nhớ từng mảnh ruộng mảnh vườn
Nhớ làng nhớ xóm bên nương nắng vàng
Nhớ từng lối nhỏ băng ngang
Đến con đường lớn cái quan đi về
Thương nhiều tình tự hương quê
Nhớ nhiều kỷ niệm không hề phai
Giờ cùng nhắc lại quê Cha
Ngẫm thương quê Mẹ canh gà điểm sương
Nhớ Tăng Bạt Hồ đường đường
Đặt tên Thị Trấn nêu gương oai hùng
Cứu nước là sự nghiệp chung
Thương nước ai cũng tận cùng hiến dâng
Xứng danh là Huyện Hoài Ân
Nhắc nhau như thể thương thân chính mình
Ân Nghĩa, Ân Đức tôn vinh
Ân Phong, Ân Tín nghiêng mình nhớ ơn
Ân Mỹ, Ân Hảo, Ân Sơn
Tam ân như một sắt son đong đầy
Ân Tường Đông, Ân Tường Tây
Xây cầu bắt nhịp chung tay nhịp nhàng
Ân Hữu, Ân Thạnh, Đắc Mang
Hãy cùng Bok Tới dọc ngang ngẩng đầu
Quê Cha ân nghĩa thâm sâu
Đất Mẹ công đức hỏa châu sáng ngời
Hoài Ân quê của ta ơi
Bảo ban gìn giữ đời đời không quên.

07-12-2015

Vĩnh Thạnh thăm tô

Vĩnh Thạnh ơi quê hương mình miền núi
Giáp Kon Tum, Gia Lai, nối núi rừng
Giáp An Lão lại đời núi chân chùng

Bước lên cao cẩn thận diu tay với
Bước xuống thấp chậm chậm đợi nhau đi
Gió rung cây reo kẽ lá thâm thì
Đèo heo hút cheo leo đèo độ dốc

Quê mình nghèo cơ chừng quá khô khốc
Đất bới đá cần cỗi cả ngô khoai
Cơm gạo đâu no đói kéo nhau hoài
Nhưng tình tự thì giàu lòng mẫn cảm

Mỗi mùa nắng nhìn núi rừng phát ngán
Mỗi mùa mưa lũ lụt tấp tời bờ
Quê hương mình thật khổ lắm ai ơi
Đành gánh chịu những gì phải gánh chịu

Nhưng, lại chữ nhưng để cùng nương náu
Bờ đi đâu cũng không phải quê mình
Nên trở về trên mảnh đất ta sinh
Và sống với tình quê hong ẩm lạnh

Ông Cha ta trải bao đời đã gánh
Anh em ta cùng trân quý để gồng
Lại còn em còn chị những chờ trông
Chúng sức sống dựng xây và đắp đổi

Sức lực tàn nhưng chân tay không mỏi
Thân thể nhũn nhưng lòng dạ không mòn
Vì đất Mẹ, ta trang trải tấm son
Vì quê Cha, ta vun bồi chất sắt

Đã Vĩnh Kim thì làm sao không sắt
Đã Vĩnh Hiệp thì làm sao không son
Vĩnh Hòa, Vĩnh Hảo, Vĩnh Thịnh, Vĩnh Sơn
Vĩnh nổi vĩnh cho Vĩnh Quang mới thỏa

Cùng nắm tay chân thành dâng một đóa
Đóa hoa thơm xin hiến tặng tình quê
Sống tin yêu cho trọn vẹn ước thề
Và tô thắm tình quê hương tươi đẹp.

07-12-2015

Vân Canh ta đó

Người Vân Canh thoáng mộng ngộ canh trâu
Những giọt cay đong giọt đắng cơ cầu
Những giọt khổ chang giọt đau thống nỗi

Mặc cơ cực thì làm sao không khổ
Đắp gian truân hỏi chi nữa không đau
Màu thời gian dẫu thay đổi úa màu
Sắc không gian vẫn nhuộm đầy sẫm tím

Ruộng nhìn vườn khốc khô cùng đan kín
Mạ nhìn lúa nức nẻ đá đeo bông
Đổ mồ hôi tắm nước mắt đèo bông
Trải bốn mùa cỗi cần phơi gốc rễ

Quê mình khổ vốn từ lâu như thế
Quê mình nghèo vốn từ thuở mới sinh
Hoa khổ đau trở trên cây cực hình
Nhưng thương lắm hỡi quê Cha đất Mẹ

Nơi cắt rốn cất tiếng kêu khe khẽ
Nơi chôn nhau đáp tiếng vọng thẳm thì
Cuộc đời này dù đến cỡ nào đi
Chỉ có Đất Mẹ Quê Cha là nhất

Anh đã trải biết bao nhiêu cung bậc
Tôi kinh qua bao ngõ ngách thế trần
Chị đã thừa bao thống nỗi gian truân
Và em nữa, cam go đâu có thiếu

Anh chị em ta hát bài ca đồng điệu
Trên quê hương gai góc đá đơm bông
Máu vẫn tươi ươm từng giọt máu hồng
Đổ tâm lực thấm tô màu tươi đẹp

Bóng thời gian hững hờ đôi cánh khép
Bóng không gian đưa vẫy cuối khung trời
Vành môi khô xin gấn vụn nụ cười
Nụ cười của người Vân Canh ta đó

Canh Hòa kia em đợi chờ đầu ngõ
Canh Thuận đây chị thổi bếp hồng êm
Canh Hiệp thương, anh chân cứng đá mềm
Canh Liên nhớ, tôi vững tay chèo chống

Canh Vinh nằm gôi đêm khuya mơ mộng

Người Vân Canh sẽ hiệp tương trời đất

Núi khép rừng vạn bàn tay chào vẫy
Rừng khép núi vạn con người hòa ca
Quê hương ta trời bản nhạc trường ca
Ca hát mãi Huyện Vân Canh đổi mới.

07-2015